MUSIKMAGASINET

GAFFA

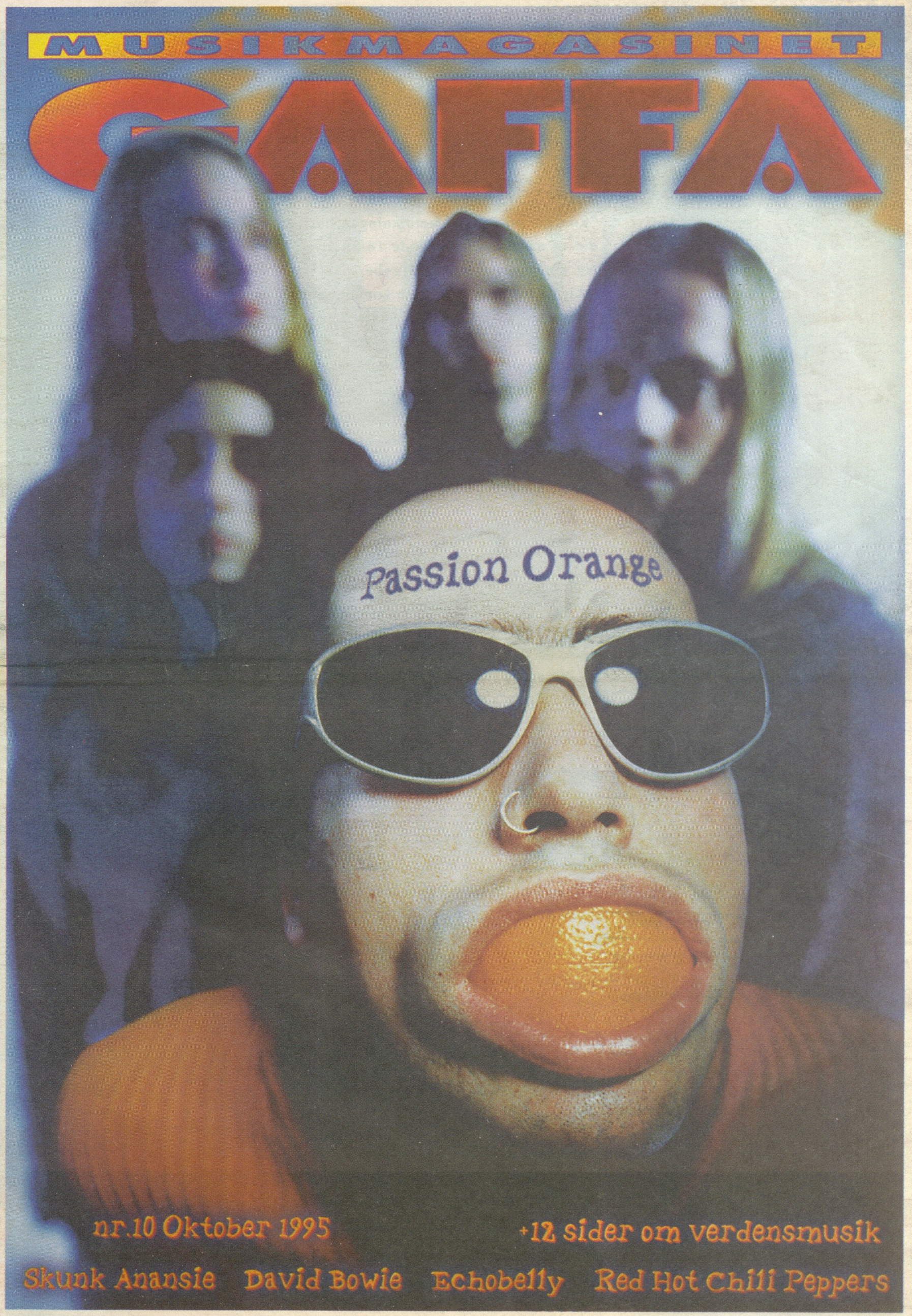

nr.10 Oktober 1995

+12 sider om verdensmusik

Skunk Anansie David Bowie Echobelly Red Hot Chili Peppers

nr.11 Oktober 1995

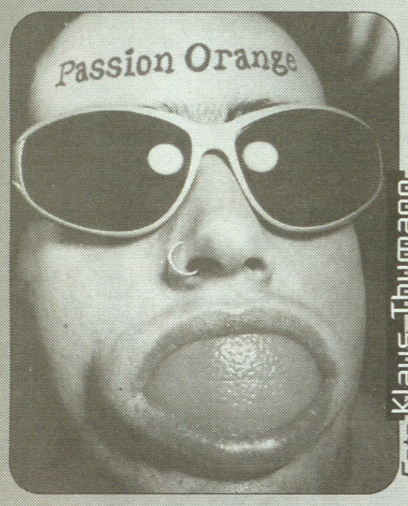

Foto Klaus Thymann

INDHOLD:

Noter 4
-noget om nogen

Vild med frugt 8
-Passion Orange

Vic Chesnutt 10
-en forpint poet

Lisa Loeb 11
-hedder den søde pige

Det ku´ha´været dig 12
-som mødte Red Hot

Høj Puls 13
-GAFFA tar´pulsen på TV Puls

Blåt hår & POWER 15
-Skunk Anansie

Future Bowie 16
-The Thin White Duke is back

Bong Bong 17
-my name is Bong, James Bong

Gavin Friday 20
-thank God it´s Friday

Echobelly 22
-vil du se min smukke navle?

Kaya 23
-en ung pige i en grum verden

Anmeldelser 24

Grej 30

Båndsalat 31

GAFFA
er på gaden igen
den 2. november

GAFFA PÅ INTERNETTET

"Kun tre procent af befolkningen har prøvet Internet, og det er næsten udelukkende 18-29 årige computerfreaks @ Ny analyse gør op med cyberspace-fascinationen. Foreløbig er Internet helt uden kommerciel betydning"
Sådan skrev Berlingske Tidende den 9. september efter at en analyse af reklamebureauet Egeberg netop var blevet offentliggjort @ Mighty interesting - internettet er på nuværende tidspunkt det rene hype og har fået proportionsløst meget omtale i forhold til den lille brugergruppe på 14.000 - 15.000 entusiaster @ Reklamebureauet havde lavet undersøgelsen udfra internettets kommercielle betydning, og den er i sagens natur forsvindende lille @ Det er her GAFFA kommer ind i billedet @ Som gratisblad og informationsmedie burde vi for længst være blevet tilkoblet nettet – ikke fordi nødvendigheden (jvf. de få brugere) har været stor, men fordi vi har en forpligtelse som et medie der videreformidler informationer @ Det er der enorme muligheder i med et internet, der trods store tekniske problemer, nok skal slå i gennem i Danmark også @ Hvad kan GAFFA's læsere så bruge det til? På den redaktionelle front er det evigt tilbagevendende og frustrerende problem ikke at have plads nok @ Blandt andet har vi ikke plads nok til at lade læserne komme til orde, hvadenten det drejer sig om læserbreve eller spørgsmål, vi kunne være behjælpelige med at besvare @ Med tilkoblingen kan alle der har mulighed for det, komme med indlæg og få svar på GAFFA/musikrelaterede spørgsmål @ På længere sigt er det planen at få etableret vores egen web-site, så GAFFA's artikler og fortløbende opdateringer af dag-til-dag nyheder fra musiklivet altid kan findes på nettet @ Vi glæder os til at høre fra Jer :-)

Mia Pollmann

gaffa@inet.uni-c.dk

UDGIVER
FORENINGEN MUSIKMAGASINET GAFFA
SJÆLLANDSGADE 92
8000 ÅRHUS C
TEL.: 86 12 98 99
FAX: 86 18 92 22
GIRO: 4 37 68 97
E-mail: gaffa@inet.uni-c.dk

ANSV. REDAKTØR: MIA POLLMANN
ANNONCER: ROBERT BORGES, OLE HYKKELBJERG
TEL.: 86 12 98 99
ADMINISTRATION: ROBERT SVANE
ABONNEMENT: GITTE LOLK
MARKETINGCHEF: ROBERT BORGES
ART DIRECTION: Buddha Graphix
ROCKBIBLIOTEK: ROBERT SVANE
KALENDER: ULLA KILDALL HEJBØL
GAFFER: MARIA ABRAHAMSEN, HENRIK OLESEN, FINN STABEL
PLAKATCHICKS: LOUISE SPANNING, MALINA TERKELSEN
SKRIBENTER: PER REINHOLDT NIELSEN, JENS JAM RASMUSSEN, KÅRE GADE, NILS HARBO, PETER WIDMER, JAN OPSTRUP POULSEN, CHRISTIAN GRAU, MAISE NJOR, JIM HOLM, JESPER SKAANING, MICHAEL RASMUSSEN, FINN P. MADSEN, HANS LUCHT, THOMAS LARSEN, MORTEN BUSCHMANN, KJELD TOLSTRUP, JESPER SØNDERAAS, KASPER FRIIS, OLE HOFF-LUND, KASPER SIMONSEN, SIAN PATTENDEN (UK), TOM JENSEN (USA)
FOTOGRAFER: ROBIN SKJOLDBORG, PEER MORTENSEN, STEEN TRONSGAARD, LARS BLACKMORE, ISAK HOFFMEYER, KLAUS THYMANN, PER HOUBY, KRISTIAN ROST, SANDRA GREIG
TRYK: NORDJYDSK AVISTRYK
OPLAG: 67.000 EKSEMPLARER
ABONNEMENT: 120,- KR. FOR 12 NUMRE
INDBETALES PÅ GIRO 4 37 68 97.
DEADLINES:
REDAKTIONELT: 16.10.95
KALENDER: 19.10.95
ANNONCER: 19.10.95

KILROYs UAFHÆNGIGHEDSERKLÆRING, *punkt 13:*

Alle har ret til at rejse i deres eget tempo

Rejser for unge og studerende

• Rejsedato og rute kan ændres undervejs • Billige billetter med anerkendte flyselskaber • Køb når du vil, rejs når du vil • Sammensæt din egen rejserute • Billetterne er gyldige i op til et år • Få ubrugte billetter refunderet

København: Skindergade 28 · 33 11 00 44
Lyngby: Lyngby Torv 6 · 45 88 78 88
Århus: Fredensgade 40 · 86 20 11 44
Odense: Pantheonsgade 7 · 66 17 77 80
Aalborg: Østeraagade 23 · 99 35 11 00
Grupperejser: København: 33 11 22 49 · Århus: 89 34 11 33

KILROY travels

NOTER

FIRE FEDTEDE FUSIONISTER

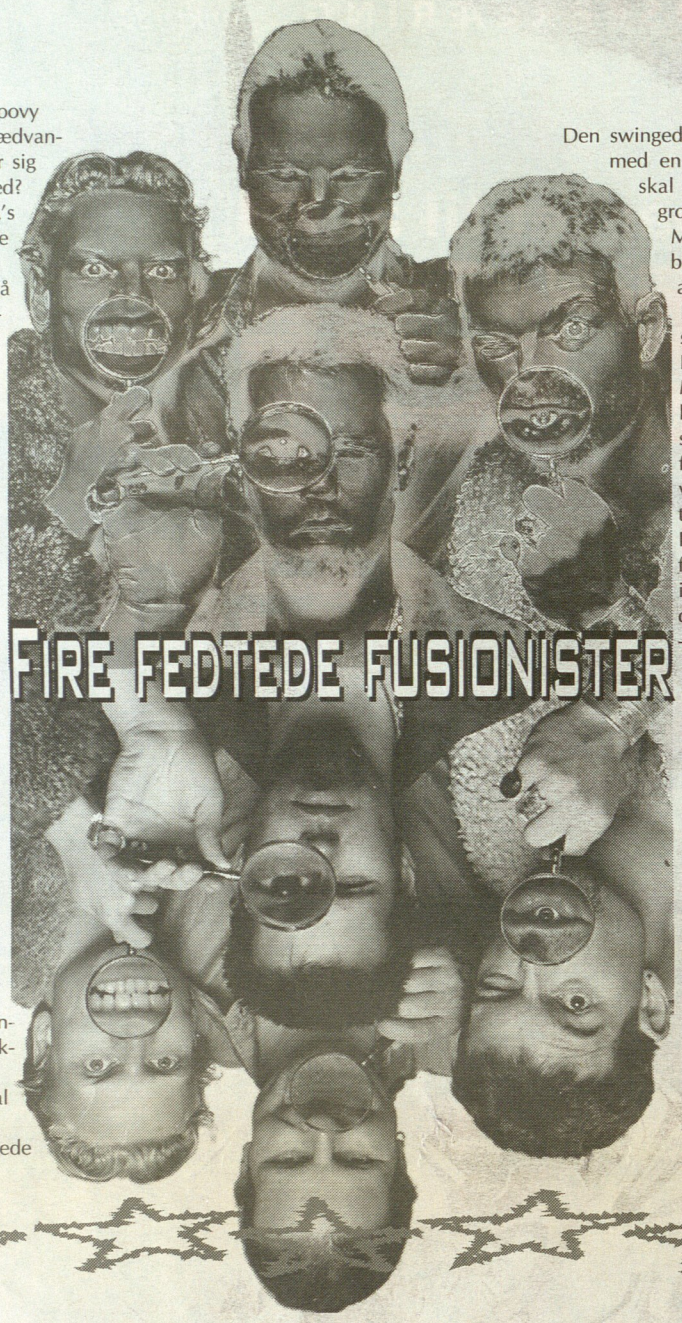

Hvad fanden i helvede er en Groovy Greasebag? Er det et af de sædvanlige tricks et nyt band iører sig for at vække medieopmærksomhed? Vækket... og stålsat drog GAFFA's udsendte ind i Nørrebros forkromede midte for at møde d´herrer.

Vreden fik desværre hurtigt ben at gå på, da The Groovy Greasebags mødte afslappede op. Det viser sig hurtigt, at nok er bandet debuterende, men det er bestemt ikke musikalske vårharer, der står bag. Her finder man navne som Emil De Waal, tidligere trommeslager hos Lis Sørensen og Sko/Torp, Esben Just, tidligere keyboardknallert hos Sanne og Backseat Boys og Johnny Sangster, som stadig slår sine folder i Sharing Patrol.

Glæden ved netop at spille denne art af rocken bragte for 2 år siden disse gutter sammen med fjerdemanden Thomas Fog. Når tiden var til det, sneg de sig til at øve sammen. Et par venlige opfordringer og en enkelt forespørgsel fra et pladeselskab, fik Esben just og Emil De Waal til droppe de kommende jobs for at koncentrere sig om The Groovy Greasebags, som de alle benægter er et fritidsprojekt. Kun den ene forsanger Johnny Sangster fortsætter ufortrødent med at forberede sange til Sharing Patrols kommende album.

Jeg spurgte Johnny Sangster, om denne New Orleans-inspirerede rockblues ikke gav ham hjemvé.

-Nej...selv om jeg tror, at jeg nok skal vende hjem en dag.

-Det tror vi fandme ikke på, svarede Esben Just rapt.

Den swingede rockblues efterlader lytteren med en ironisk smag i munden. Det skal man også, bedyrer de fire groovede fedteposer.

Men man kan ikke undgå at bemærke vores kærlighed til den afart af rocken, bemærker Emil De Waal, der til daglig underviser på musikkonservatoriet i København.

Modsat hvad man skulle tro, har fedteposerne allerede masser af jobs. Folk er ikke bange for at se det an. Det er dansevenligt, og det kalder også drifterne frem i folk.

Det må være det Peter Nørgård fra Ekstra Bladet mente, da han i sin nylige artikel pressede bandets formåen ned til øl og fisse.

-Man kunne virkelig mærke, han kunne lide musikken, men det velmenende druknede ligesom, fortæller Esben Just, der ikke havde lyst til at debattere "misforståelsen" yderligere.

The Groovy Greasebags behøver ikke frygte fremtiden. Disse erfarne studiemusikere har været med i dansk rock i 6-7 år.

Hvordan er det så at være midtpunktet for sit eget værk ?

-Det er da utrolig fedt. Vi har virkelig fået en lækker respons for denne plade, slutter en fornøjet Esben Just.

Kasper Simonsen

HVALEN BRØLER IGEN

Man må sige, at vi er taknemmelige for Dizzy's gennembrud, fordi pladeselskaberne fik øjnene op for den nye generations musik. Førhen havde de det for nemt, fortæller forsangeren Marcus Winther-John fra Inside The Whale.

Grunden til denne snak skyldes først og fremmest, at Herningdrengene er klar med deres andet album *Jack in the Box*, med singlen *Into your Arms* som frontløber.

-Det var meget anderledes at indspille denne gang. Musikken er indspillet live. Vi pyntede studiet op, vi tændte stearinlys og røgelsespinde. Det var nærmest en psykadelisk hule, griner Marcus Winther-John og forklarer samtidig til undertegnedes orientering, at stilen stadig er 60´er rock med tilhørende vokalharmonier. Han mener, at sidste års samlede grungegennembrud, populært kaldet "class of 94", der brutalt og vredt sparkede til det etablerede musikhof, var mere nuanceret end musikpressen gjorde dem til. Bands'ene bevægede sig rundt i alt fra støjrock, over melodisk grunge til den fusionsagtige melodirock.

Hvad med jeres fræsende guitarer ?

-Vi har lyttet meget til Oasis og Radiohead, uden det er påviseligt på pladen fortæller forsangeren alvorsfuldt. Vi har ganske enkelt fundet ud, hvad det var, vi kunne lide at spille aften efter aften. Der er også blevet arbejdet meget med teksterne. Det har givet pladen et spark opad.

Det meste af materialet er født på den seneste turné rundt om i landet, som Inside The Whale har spillet tyndt. I øjeblikket kan de sagtens leve af at spille.

Videoen til jeres nye single skulle efter sigende være ret speciel....

-Den bliver ret speciel, lover Marcus. Den bliver lavet i et one-take, altså helt uden klip, hvor alt er aftalt i forvejen. Vi skal blandt andet spille i en container, derefter skal vi stæse rundt i nogle underjordiske gange. Vores store guitarsolo vil blive udført samlet af mange af vores venner. Selve videoen er optaget i dobbelthastighed, og jeg kan love dig for, at det bliver svært at mime så stærkt. Men slutresultatet i normaltempo bliver nærmest slow-motionagtig...måske nærmere drømmeagtig. Vi går efter noget anderledes, nu da vi aldrig har lavet video før.

Inside the Whale er klar til at fastholde deres position som en del af den slagkraftige jydske talentmasse, der til tid og evighed altid vil udfordre resten af Danmark.

Kasper Simonsen

Informer

Fleetwood Mac forsøger at gøre Beatles kunsten efter og har netop udsendt *Live At The BBC*. Bag titlen gemmer sig 36 numre, der indtil nu har været gemt væk i BBC's enorme arkiver.

Manic Street Preachers har besluttet at fortsætte den musikalske løbebane som en trio. Der er stadig ingen spor af den forsvundne guitarist Richey Edwards.

Ifølge det engelske musikmagasin Melody Maker savnes nu også **Depeche Mode**'s forsanger, David Gahan. Efter lang tids pres og store personlige problemer, forsøgte han for en måned siden forsøgte at begå selvmord, men efter udskrivningen fra et hospital i Los Angeles har politiet ikke været i stand til at komme i kontakt med ham. Mon ikke han bare vil være i fred?

Tricky bliver den første kunstner der udkommer på sit eget nye label, Durban Poison. *I Be The Prophet* hedder albummet, der udsendes under pseudonymet Starving Souls.

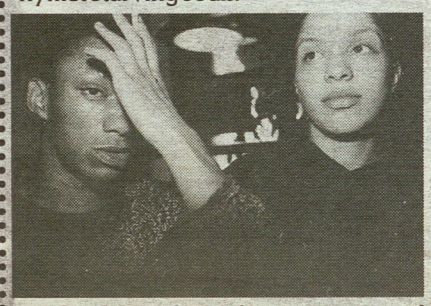

Tricky, fotograferet af Steen Tronsgaard

Club UFF - Secondhand Rave. Bag navnet gemmer sig et helt nyt koncept på dansescenen, nemlig kombinationen af shopping og fest. Genbrugsforretningen UFF i Vestergade, København lægger 600 m^2 lokaler til og diverse af landets dygtige DJ's og dekoratører står for musik og *creative thinking*. Tidspunktet hedder 11-23 og understreger idéen med at shoppe, danse og hygge sig på samme tid. Idémand er Christian Spacer Willesen - tøjfesten gik i luften den 7. september og kan fremover opleves hver torsdag.

Ex-Napalm Death trommeslager **Mick Harris** er med sit andet orkester, **Scorn** på banen med albummet *Ellipsis*. Det er det fjerde i rækken af overraskende udspil fra en mand, der via Napalm Death hidtil har været eksponent for den såkaldte grindcore-stil. Mick Harris befinder sig med Scorn-udgivelserne i en helt anden sfære, nemlig den ambient-elektroniske, og er på dette remixalbum i selskab med navne som Autechre, Scanner og Coil.

I efteråret vil man rundt på spillestederne kunne møde en ny dansk rockkonstellation. Stephan Grabowski, Paul Thrane, Mads Paludan og Flemming Muus udgiver i oktober singlen *Crazy Restless Summer*, og det bliver blandt andet det nummer der kan høres rundt omkring på klubberne fra de fire musikere, der nu kalder sig **Goldfinger**. I STARTen af '96 udkommer debutalbummet med den foreløbige titel, *Songs For Nightclubs*.

Snart albumaktuelle er George Michael (*Jesus To A Child*), UB40, Rolling Stones, Dana Dawson, Dubstar, John Hiatt, Buffy Saint Marie, Ludo X, Smashing Pumpkins (28 nye numre), Maria Montell, Frontline Assembly, Shara Nelson o.m.a.

I studiet er Alison Moyet, Shane MacGowan & The Popes, Pulp, Sleeper, Carter USM, Tindersticks, Fielfraz, Lou Reed o.m.a.

En ung Frederikshavner er netop pladedebuteret under navnet **FS Orlonn**. I virkeligheden hedder han Flemming Orlonn Sørensen og tager den gode, gamle pop-rocktradition op med albummet *Beyond Words*, der er produceret af Poul Halberg.

BACARDI and the Bat Device are registered trademarks of Bacardi & Company Limited./Coca-Cola and Coke are registered trademarks of the Coca-Cola Company.

BACARDI *Rum*. The mixable one.

NOTER

DEN KRONISKE USKYLD

Foto Per Howby

Innocent Blood er de næste i rækken af unge, energiske DM i Rock-bands, der får hul igennem til de sløve pladeselskaber. Manddomsprøven er overstået: De har fået opbygget ry og fanskare og har ikke mindst deltaget i de obligatoriske rockkonkurrencer.

Gruppen tog sin form i 1993, da forsanger Ditlev Ulriksen indtræder Øvelokalet i København, og stilen begynder så småt at falde på sin plads. Nu 2 år efter debuteres der på selskabet Sundance Records med albummet *Through the Haze*. Udgivelsen blev fejret med et brag af en fest på en tætpakket Hard Rock Cafe. GAFFA deltog og benyttede situationen til at snakke med bassist Lars Prag og trommeslager Ulrik Münster Swendsen.

-Det var jo oplagt, at holde receptionen på Hard Rock Cafe i det indre København. Til trods for, at det ikke kun er hård rock vi spiller. Vi kan også godt værdsætte en god ballade. Albummet kommer vidt omkring, skulle vi mene.

Er det drømmen at blive sat i glas og ramme på Hard Rock Cafe?, spørger GAFFA og stikker diktafonen op i snuden på de to forsvarsløse drenge.

-Vi spurgte for sjovt, hvor vores guitar skulle hænge. Og det endte så med, at den guitar der bliver brugt i dag til koncerten, skal hænge her permanent – med autografer på og hele molevitten. Dog skal den først til USA og registreres.

Innocent Blood er bygget op omkring den klassiske skabelon: to guitarer, bas og trommer. Samplede strygere har dog også sneget sig ind på to af albummets ballader. Teksterne er alvorlige og ligeledes de sort/hvide fotos af bandet. Typisk, for egentlig er det bare godt svingende røvballe-rock.

Onde tunger vil mene, at I ingen profil har?

-Det synes vi er helt forkert. Vi har vores eget udtryk, der er ikke noget vi stjæler...bevidst! Vi spiller heller ikke den musik der er oppe i tiden. Sådan som vi står lige nu, er der ikke andre danske bands, der konkurrerer med os, mener de begge.

-Vi er inspireret af den gamle lyd, uden tvivl. Ligesom vores forbilleder The Black Crowes, Lenny Kravitz og Aerosmith. Den musik er tidløs.

Ville I have ønsket , at Through the Haze blev udsendt for 2 år siden, i rækken af Den Grønne Bølge?

-Det havde nok været sværere, at markere sig på det tidspunkt, men nu har Dizzy og Kashmir ligesom banet vejen, afslutter de og vender snuden mod festen.

Der er næppe nogen landeplagestatus på vej til Innocent Blood, men hvorom alting er, får de en guitar hængende på den verdenskendte Hard Rock Cafe.

Jesper Skaaning

DER VAR ENGANG EN POPGRUPPE...

De har prøvet det meste. De startede som favorit indie-band i England, gik dernæst til flasken, fik depressioner og begik bevæbnet røveri. Nu vil de være popstjerner igen.

The Charlatans er de nye engelske opkomlinge. Det er den genfortalte historie om igen: Gruppen blev i 1990 med deres anden indie-single *The Only One I Know* lovet guld og grønne skove af den engelske presse. Gruppen spiller groovy melodi-pop med et glimt i øjet. Og de er født til at være forside-stjerner. Men sandheden er, at gruppen har gjort flere NME-forsider end hitsingler.

Dette gælder selvfølgelig ikke The Charlatans, der havde sine prisbelønnede dage i starten af 90'erne. De blev smidt sammen med grupper som The Stone Roses, Happy Mondays og Inspiral Carpets ind under kategorien 'the Manchester sound'.

Det er nu gårsdagens nyhed. I dag skal man enten have en frisure som Brett Anderson, være arrogante som Oasis eller teenageidoler som Blur.

Er der sket ændringer i planen for The Charlatans?

-Yeah, Yeah, Yeah!, svarer gruppens guitarist Mark Collins i den anden ende af røret.

Gruppen har netop smidt deres 4. album på gaden, som Mark mener er en vigtig plade for 90'erne.

-Vi er stærkere end nogensinde. Det nye album er vores mest fuldendte, men vi har stadig 'bad haircuts', forsikrer han.

Det selvopkaldte album er optaget i Monmouth, South Wales. Samme sted hvor Shaun Ryder's Black Grape har indspillet deres skive (der i skrivende stund ligger nr. 1 i England).

-Det er det bedste studie i England, derfor har vi også brugt det de sidste 3 år.

Foruden Black Grape, har et andet Manchester band, Stone Roses, optaget deres omdisputerede *Second Coming* selvsamme sted. Vi får ekspertens syn på den:

-Jeg kan godt lide sangene, men helt forstå dem kan jeg nu ikke, det tror jeg heller ikke de kan. De har været meget nervøse, ved jeg, men jeg glæder mig mere til den næste plade.

Manchesters hotteste orkester, Oasis får også et skud fra hoften: Det

jeg har hørt fra det nye album, lyder skuffende. Det er ikke nær store sange som f.eks. *Live Forever* og *Slide Away*. Men da jeg selv er fra Manchester, kan jeg sagtens unde dem deres succes.

The Charlatans mener selv, at de ikke kan andet end at være en popgruppe. Siden de startede er det alt hvad de har ønsket. Men der skal kæmpes for at få succes. Det ved de bedre end nogen andre.

Her kommer et udsnit af de mange forhindringer: den oprindelige guitarist skred under indspilningsfasen af det andet album, sangeren drak sig selvhøjtidlig, bassisten led af manisk depression og som om det ikke var nok, begik keyboardspilleren bevæbnet røveri i '92 og sad inde i 4 måneder (dommen lød på 8!).

-Det var en stressfuld periode. Weird!, forklarer Mark.

Men nu ser tingene bedre ud. The Charlatans skal ud og vise deres ansigter, og ikke bare på forsiderne, men også på spillestederne. Blandt andet er det planen, at de to gange skal gæste Danmark, og det samme andre steder. "Vi skal overspilles", lyder begrundelsen.

Historien om en popgruppe, der gerne vil leve lykkeligt til deres dages ende.

-Vi har set tingene både oppe- og nedefra, og....i øjeblikket er vi oppe.

Jesper Skaaning

Vi Klokkede i den

I GAFFA's august-udgave havde vi i grejartiklen en mellemrubrik, der hed Musikbutikken. Det var ikke forretningen Musikbutikken vi omtalte, men musikbutikker i al almindelighed.

I Soundcheck 02 var der i artiklen om t.c. electronic stavefejl i firmanavnet. For at undgå misforståelser skal det her understreges at det staves og skrives som ovenstående. Vi beklager.

Informer

I disse dage kan man i Børneradio høre føljetonen **Østkyst Hustlers**. Bag navnet gemmer sig verdens længste rap - på dansk - der beretter om to københavneres barske møde med en Randersk virkelighed. Den 80 minutter lange rap bliver udgivet af Sony Music/Pladekompagniet og rollerne bliver spillet af blandt andre MC Einar, Al Agami og Zipp.

New Order har netop udsendt opfølgeren til albummet *The Best Of New Order*. (The Rest Of) *New Order* er titlen og det er ikke New Order som man kender dem, men derimod 16 technoficerede remixes af blandt andre Hardfloor, Fluke, Perfecto og Terry Farley.

Det går forrygende for **Poul Krebs** og hans *Små Sensationer*. 65.000 solgte eksemplarer, røg i juli ind som nummer 1 på hitlisten og har nu en turnéplan, der vidner om overordentlig stor popularitet. Over 2000 billetter solgt i forsalg til koncerten i Aalborg den 8. september.

Hardcore rapperne **Cypress Hill**'s længe ventede tredje album, *Cyprus Hill III - Temple Of Boom*, udkommer den 19. oktober. Bandet forventes at give koncert i København i slutningen af denne måned.

Hvis man tror den store musiksommer er slut blot fordi de store festivaler har pakket ned - må man tro om. **Herning Rock** er titlen på en rockfestival af sjældne dimensioner, beliggenheden taget i betragtning. I dagene 20. - 21. oktober spiller 22 bands fordelt på 3 scener og der vil blandt andet være mulighed for at høre Clawfinger, Gun, Freak Kitchen, Hotel Hunger, Per Kristensen Band og mange flere. Gå i GAFFA-kalenderen for nærmere info.

B.Joe, kendt for sit utrættelige liveaktiviteter, er albumaktuel med et tredje album - *White, White Roses*.

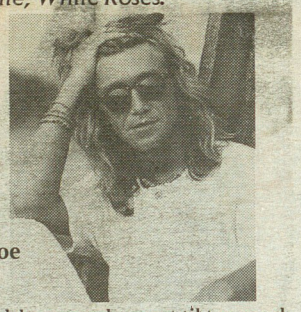

B. Joe

Elastica er blevet reduceret til tre medlemmer efter bassist Annie Holland har forladt bandet. Hun oplyser, at den omfattende turnévirksomhed har skylden - hun orker ganske enkelt ikke mere. Turnéen har indtil nu varet i næsten et år.

20 af Englands stærkeste navne musik har sammen indspillet pladen *Help*, hvis salgsindtægter går ubeskåret til børnene i Bosnien. Det er blevet til tyve spændende numre inspillet over en uge af bands som **Oasis**, **Stone Roses**, **Radiohead**, **Neneh Cherry**, **Orbital**, **Paul Weller**, **Massive Attack** og mange andre superorkestre og solister.

Vinderne af Red Hot Chili Peppers-CD'er blev:

Bo Simonsen, Holsteinsgade 16 3., vær. 3, 8300 Odder
Martin Ejlertsen, Henrik Thomsensvej 27, 3460 Birkerød
Jacob Senius Clausen, Baggesensgade 15 5. tv, 2200 Kbh. N
Malle Kaas, Thorsgade 64 st.th., 2200 Kbh. N
Jeppe Toft, Volstedbygade 57, 9530 Støvring
Line Corfixen, Møllergade 60, 5700 Svendborg
Anders Laustsen, Sletterhagevej 1 kl. 7, 8240 Risskov
Jens Hansen, J.M. Mørksgade 3 1., 8000 Århus C
Anders Aaboe, Tøndergade 95 2.tv., 8000 Århus C
Casper Christiansen, Bispevænget 24, 4930 Maribo

Vinderne af turen til Hamurrg kan opleves på side 10

Sverige kan bare det der med musik, vi kan jo i flæng nævne navne som LISA EKDAHL, LISA NILSSON, KAJSA STINA ÅKERSTRÖM, JENNIFER BROWN og mange andre.
Nu er endnu en svensk sangerinde klar til af besnære vore danske hjerter - REBECKA TÖRNQVIST.
REBECKA´s debutalbum solgte i 1993 mere end 100.000 eksemplarer i Sverige!
Den 1. single "Good Thing" fra det nye album har allerede været "Ugens Uundgåelige" på P3!
"GOOD THING" er sofistikeret, classy, jazzy soul-musik!

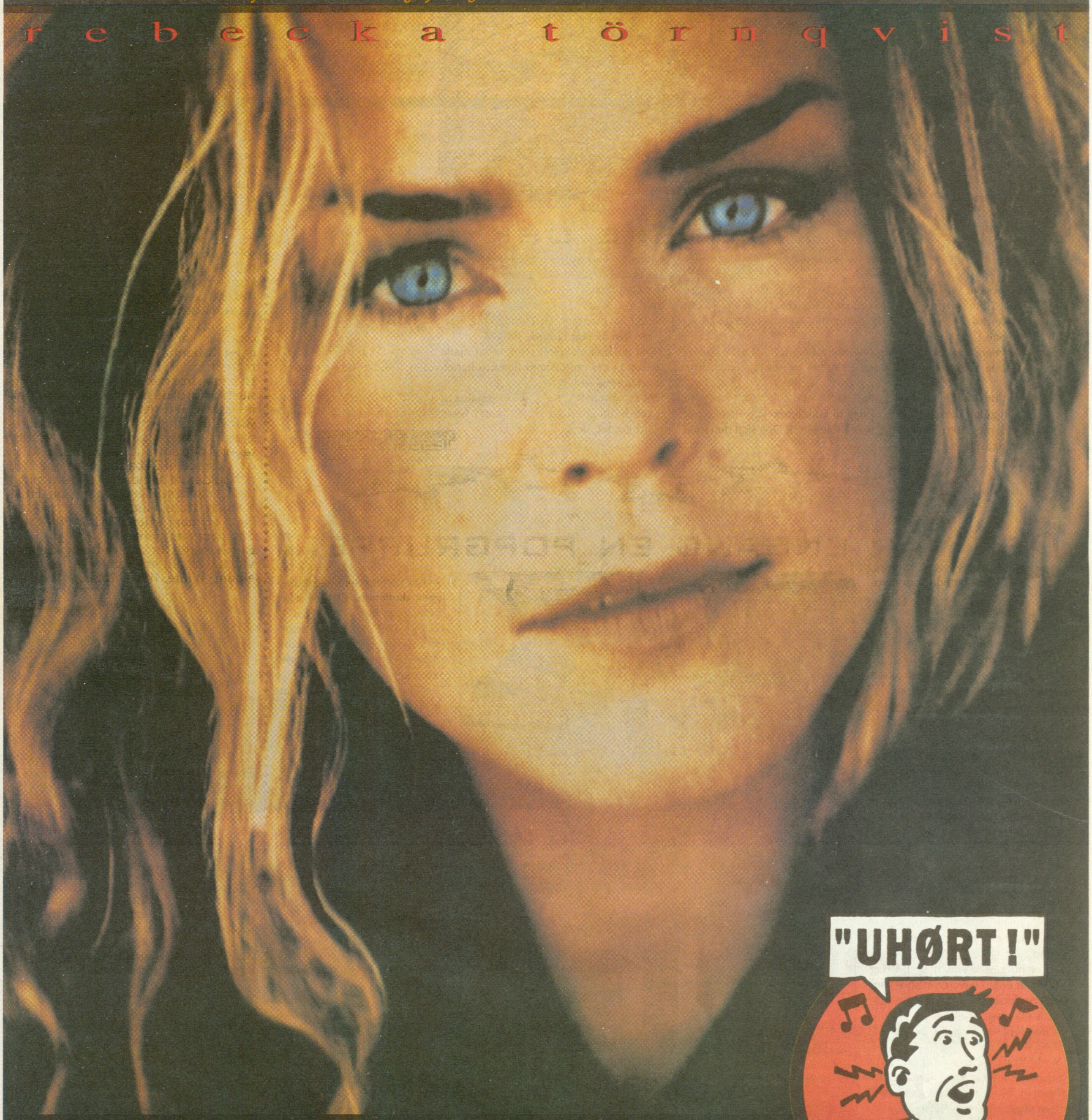

"UHØRT!"

MÅNEDENS CD

EMI·MEDLEY

HER KAN DU KØBE MÅNEDENS UHØRTE:
ACCORD - Odense • AXEL MUSIC - Scala + Hovedbanen København
CASSABLANCA - København Ø • CORNER - Allerød • DREJESKIVEN
Vejle • DRUGSTORE - Roskilde • GUF - Ballerup + København N + København S
København K • Brønshøj + Tåstrup • MUSIC MEKKA - København K • PHONOTEKET
Helsingør • PLADEBIKSEN - Køge • PLADEHUSET - Kalundborg • PLADESHOPPEN - Silkeborg
RILLEN - Grenå • SKIVEN - Frederiksund • SOUND OF MUSIC - Viborg • SPAR MUSIK - Slagelse
STEREO STUDIO - Ålborg + Århus + Randers + Esbjerg + Kolding + Herning + Holstebro • TAKT OG TONE - Holbæk
TEEN SHOP - Horsens • TOP 20 - Greve + Lyngby + København S • VAN ROCK - Odense • ØRESNEGLEN - Valby

Passion Orange er

Foto Klaus Thymann

I en knap så malerisk beliggende halvtom lagerhal ligger Sweet Silence-studiet. Den manglende udvendige skønhed bliver indenfor skiftet ud med kreative musikalske kræfter. GAFFA gik indenfor i varmen for at smugkytte efterårets kommende udspil fra Passion Orange. Det blev en overraskelse.

stærkt tilbage

Af Kasper Simonsen

Jeg kommer hjem fra USA i 1991, og har den der Nirvana-plade med til Benjamin. Vi går på en monsterdruktur, og hører den hele tiden. Det var netop i den tid, vi begyndte at lave en masse numre. Vores daværende trommeslager meldte os til DM i Rock i 1992. Det vandt vi så. Ikke fordi vi var de bedste, jeg tror virkelig, de andre bands var skide sure på os. Men vi havde et-eller andet på scenen.

Henrik Søgård, forsanger i Passion Orange, fortæller om den sædvanlige historie i rockmusik. Tilfældigheden i at 5 unge gutter mødes og sød elektrisk musik opstår. Og hvordan DM i Rock ændrede bandets tilværelse og sendte dem til VM i Rock i Japan. Den nuværende besætning i Passion Orange består af forsanger Henrik Søgård, guitaristerne Benjamin Hammerum og Bjarni Olsen, Jonas Gauguin på bas og trommeslager Mads Juhl, der denne dag glimrede ved sit fravær til fordel for festugen i Århus.

Vi er samlet i køkkenet. De dugfriske øl er sat på bordet. Køkkenet lugter dejligt af mad, mens studiets tekniker går og kæler for sin sene aftensmad. Atmosfæren emmer af afslappethed. Bandet kører på ottende uge. Og det er mere end nok, betror de os.

Forfulgt af uheld

Passion Orange nåede lige at være med i "Class of 94". Sammen med bands som Dizzy Mizz Lizzy, Kashmir, Inside The Whale og Psyched Up Janis udgjorde de det talenfulde generationsskifte i dansk rockmusik. Et generationsskifte der senere er blevet kritiseret for at være at for ensformigt og uden de store nuancer.

-Dizzy udkommer først, derefter kommer Kashmir som de to første debuterende bands i 1994. Så gik det jo stærkt. Og alle pladeselskaber var interesserede i at få fat et nyt band. Et stort pladeselskab havde fat i os, men der var simpelthen for meget snak. Der skete intet. Så kom Instant Records med et realistisk tilbud, og de havde også energien og drivet.

-Vi kan have svært ved at fremhæve os selv, når vi nu var det sidste band, der kom ud med en plade det år. Vi var sgu' glade for det, vi havde lavet, men vi fandt også ud af, det er svært at komme igennem, når nogen allerede har sat sig på den sound. Du skal bruge meget større kræfter for at bryde igennem, forklarer Henrik.

Historien om Passion Orange er også historien om lige-ved-og-næsten. Om nogle amerikaneres begejstring over dem. De bliver inviteret til den berømte The Marquee Club i London som opvarmning for 4 Non Blondes. De bliver imidlertidig berømte og dropper London til fordel for resten af verden. Tilbage ladt i stikken står Passion Orange og gennemfører arrangementet med ukendte London-bands. Ærgrelsen var stor, men den skulle vise sig minimal i forhold til den skuffelse bandet oplevede året efter i Tyskland.

-Det samme skete jo med Live. Det var en kæmpe chance. Vi var blevet lovet 5 koncerter, men så får sangeren stemmeproblemer, fortæller Henrik Søgård en kende ærgerlig.

-Det var sgu et surt tidspunkt. Live var jo ved at breake for alvor i sommer. Der var en masse vigtige folk, der skulle se os, fortsætter Benjamin.

Livsglæden tilbage

Passion Orange mærker tydeligt, at radiohittet *Baby Lou* har banet en ellers noget ufarbar vej for dem – især i Jylland, hvor fanskaren vokser støt og roligt. De nævner specielt de udenlandske koncerter som en fantastisk ballast, fordi i udlandet er der absolut ingen, der kender ens reportoire. Det var der heller ikke i Magdeburgs lufthavn i det tidligere Østtyskland, hvor 30 betalende tilskuere var vidne til en koncert, som bandet selv griner af i dag.

Debutpladen *Consequences* udkom i november 1994. Numrene på den plade er fra perioden 1991-93. Et smuglyt i studiet kyndigt overvåget af producer Finn Jansen (tidl. producer på The Underdogs og Kinky Boot Beast) afslører meget tydeligt at Passion Orange anno 1995 har skiftet rockham. Denne gang er grungekappen smidt til fordel for varierede og meget melodiøse rocksange. Varierende tempo samt et par gedigne rockballader. Den nye plade Back in The Box viser sig at være en anderledes indspilning end den forrige knapt 11 måneder gamle plade. Hvorledes det kunne ske på så kort tid, havde Henrik dette bud på:

-Som sagt var de forrige sange næsten 2 år gamle, da de kom på debutalbummet. Vi er knap så alvorlige og vrede denne gang. Mine tekster er ikke så destruktive, som de var på *Consequences*. Som band er vi kommet videre. Denne gang har vi haft meget tid i studiet. Vi har haft muligheden for at støve en masse detaljer af, og det kan man høre. Jeg tror også, vi er blevet mere positive. Den forrige plade er mere tænksom, og den slags publikum er som regel i undertal. Tingene er blevet mere banale nu.

De tekster du har skrevet denne gang omhandler narko, barndom og en kvinde. Er det én bestemt ?

-Nej.

Jeg ved at du Henrik har hjulpet Melanies Breast med at producere en demo. Hvorfor gjorde du det ?

-Jeg hørte dem første gang på Rock-Ama´r. Der var ikke én sjæl. Der sad jeg på en stol. Og måbede. De har noget på hjerte. Og skæbnen ville, at de så vandt DM i Rock i år.

Back In The Box

Naturligvis har Passion Orange forbilleder og inspiratorer, men alle internationale. *Er der slet ingen danske?*

-Jamen...Gasolin er ikke sådan at kimse af...og Michael Hardinger, prøver Benjamin, og resten af køkkenet skriger af grin over den interne joke.

-Lyden er blevet mere international, forklarer Henrik. I dag har vi blandt andet MTV som fælles grundlag, førhen var det Radio Luxembourg og Christian Flagstad.

Bliver det hele så ikke utroligt ensartet ?

-Joe...det hele skal jo være på engelsk, men jeg synes ikke, det gør noget, fortæller Jonas. Musikken er jo et sprog, som går på tværs af grænser.

Jeg ved I har fyret jeres bookingfirma PDH. Hvorfor det ?

-Det kan siges på mange måder. Den pæne er, at de ville lege for meget købmand med os. Der var stor afstand mellem os.

Passion Orange gør klart til et hedt efterår. Forventningerne til *Back in the Box* er store. Den kan gå hen og blive en af efterårets store rockoverraskelser. Dog skal det årvågne publikum bemærke den lille finesse, at Inside The Whale, der ligeledes udkommer i oktober, har valgt at kalde deres plade for *Jack in the Box*. Enten er det forbandet uheldigt eller også lugter det mistænkeligt af chikane.

SÅ' DER HEAVY!

Hvis du er til Black Sabbath - så er du også til også G-Z-R. Slægtskabet er nært, da det netop er Black Sabbath bassisten, Geezer Butler's nye band vi her præsenterer. Geezer er gået sammen med Ozzy Osbourne's trommeslager, Deen Castronovo, sangeren fra Fear Factory, Burton C. Bell, guitaristen Pedro Howse og de er nu ude med albummet "Plastic Planet".

Nu kommer den første ultimative Black Sabbath kompilering, der som den eneste dækker hele perioden 1970-1983. Dette album er sammensat og godkendt af Black Sabbath selv. Kan fås både som dobbelt LP, CD og kassette i enhver velassorteret pladebutik.

SCANDINAVIAN records

Jeg har været deprimeret hele mit liv, det er slags sygdom, men hvis depressionen ikke var til stede, ville der være noget galt, jeg bruger den som en slags energi og inspiration til mine sange, fortalte sangskriveren, poeten og guitaristen Vic Chesnutt til GAFFA, inden hans koncert i Århus.

Den forpinte dreng og hans kyniske univers

Af Finn P. Madsen

Bizar, kynisk, følsom, bitter, melankolsk og tragikomisk er alle ord som klæber til denne 30 årige amerikaners ofte beske tekster, men også ord der tegner et billede af en af 90'ernes mest personlige tekstforfattere i amerikansk rock. Sammen med det dæmpede musikalske udtryk giver teksterne hele hans univers et skær af oprigtigt nærvær. Som så ofte før med kunstnere af hans karat, udkommer Vic Chesnutts albums på et lille uafhængigt label (Texas Hotel) og er derfor ikke kendte af det bredere publikum.

I 1984 gik en anden af rockens personligheder ind på en lille rockklub i Athens, Georgia for at høre den bette mand, der siden sit attende år har været bundet til en rullestol efter en bilulykke. Michael Stipe var navnet på personen, der denne aften lyttede intenst til Vic og hans band. Efter koncerten tilkendegav han sin begejstring, et musikalsk og kammeratligt venskab var opstået.

-Det var på grund af Michael jeg fik min pladekontrakt. Da vi spillede sangene fra *Little,* mit første album, fjollede vi bare rundt, jeg vidste ikke, at vi lavede en plade. Han gav båndet med optagelserne til nogle af sine venner ved Texas Hotel, og de udgav det. Jeg elsker ham og kan ikke sige nok, hvor flink han var til at hjælpe, fortæller Vic.

Med eller uden disse stjerne-almisser, så bærer disse sanselige tekster og små skrøbelige sange præg af en tryg barndom, hvor den efterfølgende ungdom nærmest var hæsblæsende. Det har sat sine spor af nærvær, men også af savn og længsel. Sangen *Thumtack,* hentet fra Vic Chesnutts fjerde album *Is the Actor happy?,* beskriver denne lænsel på underfundigste vis: *Pierce the picture I did draw / it's a graphic portrait from my youth / it hurts my heart this forced review.*

-Det gør ondt at tænke på min barndom, fordi jeg savner den. Mine forældre var enormt kærlige plus, at jeg havde alle mine bedsteforældre omkring mig. Vi levede på landet, hvor jeg brugte megen tid i skovene både på jagt og fiskeri, det var perfekt for en bølle som mig. Hvis jeg kigger på et billede fra min barndom, gør det ondt i mit hjerte at tænke på det, og det får mig til at sige 'åh jeg ville ønske jeg var barn igen', forklarer Vic.

Personlig og selvstændig pen

Da Vic flyttede fra de trygge omgivelser på landet, valgte han Athens, fordi det nærmeste college lå der, men studierne gik dårligt på grund af hans ligegyldige holdning og efter at være startet og stoppet utallige gange, kastede han sig over rockmusikken. Et voksende alkohol og stofmisbrug med et biluheld til følge, satte en stopper for dem unge mands aggressive livsførsel, og han endte i en rullestol. Men der var stadig sangene med de bidende tekster, og dem har Vic masser af i sit hjerte.

Some sexual turned into some biblical and then became a game of just trivial pursuit / I used to gnaw on every word but now I don't know what's the use, lyder en tekstlinie fra *Wrong Piano.*

-Jeg tror at ordene kommer fra min egen personlige verdens filosofi, der på en måde er melankolsk og samtidig humoristisk, for mig er det en personlig præstation ikke at skrive om det samme emne, som alle de andre gør. Halvdelen af mine sange er fiktion, selv nogle af mine mest personlige sange er farvelagte med opdigtede aspekter, fortæller Vic

Med brugen af livagtige metaforer og rammende one-liners har Vic Chesnutt vist en side af sig selv, der vidner om en meget personlig og selvstændig pen, som man skal bladre længe efter, og skulle man endelig finde nogen der matcher dette, så må valget jo falde på både en Bob Dylan og Leonard Cohen.

There's the little matter of the bathing beauty who is such a little lutje but she's shy / She has a special sponge that is optinal to hide her painterly nipples from our eye, (fra *Doubting Woman*),

I'm just pushing the paint around on advice from your lying mouth / You touched me and then you ran and left some sad Peter Pan / All alone and akward but a transformation I sware it will occur, (Sad Peter Pan)

-Engang læste jeg rigtigt meget moderne poesi fra det tyvende år hundrede som Emily Dickinson og Walt Whitman, moderne poesi. Deres filosofi, kunst og liv har inspireret mig meget. Det havde en stor indflydelse på mig, da jeg var en ung mand omkring de 19 år og det har haft større betydning end Dylan eller Cohen. Når jeg skriver er det som et puslespil, der vælter ud af mig og ligger foran mig i små stykker, hvorefter jeg pludseligt ser et helt billede - det er en form for surrealisme.

Den store iagttager

-Jeg er nødt til at stille dig et spørgsmål; mange journalister syntes de ser en masse rullestole og handicappede i mine sange, udbryder Vic pludseligt, hvorpå jeg svarer, at det gør jeg nok indimellem. Måske er det fordi flere af sangene virker som en form for selvterapi, nærmest en renselsesproces.

-Ved at skrive føler jeg mig som en stærk mand, men ude i verden er jeg en svag mand, at skrive er form for selvkontrol. Det giver mig et ansvar at kreere, fordi jeg passer ikke ind på den normale bænk, det er vigtigt for mig at skrive for ikke at ende som et skrog. Jeg kunne aldrig finde på at skrive, 'jeg sidder i kørestol og er deprimeret og heller aldrig...åh jeg hader de forbandede trin lad os blive fri for dem og få en elevator'... De beskriver mere andre personers særheder – hvorfor ved jeg ikke, siger Vic.

Netop det med at beskrive menneskelige originaler med et stænk ramsaltet humor, hvor den direkte indlevelse gør dem så levende, at du tror det er landsbytossen nede fra det lokale parkanlæg, der synges om, får gang på gang Vic til at træde ud af sin egen skygge som den store iagttager.

Brushing his teeth and milking his ulcer / Preparing to waste another wily morning / Stroking himself and then phoning up his sister / He tells her their life would make one whale of a movie /Yes a childhood full of dry goods and wet neglect (*West of Rome*).

Her green eyes are roughly staring at a point through her sliding glass door / Her heart lives over a drawbridge / Her brain is like a thrownet (*Betty Lonely*).

-Flere af personere er autentiske mens andre er fiktion. *Betty Lonely* er inspireret af min nevø, der er fem år gammel. Han havde en indbildt farmor og fortalte mig, at hendes navn var Betty Lonely. De ting han fortalte om hende til hans mor, fortalte hun igen videre til mig. Mennesker er fascinerende på den måde, de opfører sig, behandler andre på, og de små ting de gør. Mange af mine ideer kommer fra oplevelser, hvor man tænker, jeg vil vædde på, at jeg kender deres historie.

Ansvaret for dit eget liv

I Vic's eget liv og vennekreds har der været dybt tagiske hændelser, som har sat sine spor i hans tekster, nummeret *Florida* hentet fra hans anden udgivelse *West of Rome* er således dedikeret til en af hans egne venner, som begik selvmord. Selv om 10 i hans bekendtskabskreds har gjort det samme, respekterer han denne udvej fuldt ud. Desværre har han også selv forsøgt adskillige gange, men heldigvis har hans mentale tilstand været helt i top siden sidste år.

Florida, Florida, there's no more perfect place to give it all up / A man must take his life in his own hands / Hit those nails on the head / And I respect a man who goes to where he wants to be / Even if he wants to be dead / Florida, Florida, it's a tropical paradise / There's no more perfect place to retire from life.

-Jeg føler, at min ven endelig stod ved sig selv og tog en egen beslutning i stedet for at blive kostet rundt med, som han var blevet i lang tid. Han havde altid været skydeskiven i kliken, hvis der skulle grines af nogen - alle troede, han var en idiot. Du tager ansvaret for dit eget liv, hvis du virkelig er træt af livet, ikke føler du passer ind og har lyst til at blæse hovedet af dig selv så gør det, men lad være med at lyve om det, mener Vic. En af mine kommentarer til dette, var da jeg med løftet pegefinger over for den lille mand i rullestolen foran mig sagde; 'Don't ever try that again'. Da jeg kom hjem og kiggede på mit signerede *West of Rome* cover, stod der som respons på dette " Thanks again for telling me not to kill myself, Vic Chesnutt".

Kynikeren og kunsteren som om kort tid vil få et venskabsklap fra forskellige amerikanske musikere, deriblandt Victoria Williams og The Jayhawks ved udgivelsen af et hyldestalbum med arbejdstitlen *Sweet Relief II,* gav sig selv disse ord med på vejen: -Jeg er bare en forpint dreng, der elsker fantasien og kunsten.

Den grimme ælling

Først var hun uden kontrakt, så kom hun ved et tilfælde med på et soundtrack – og nu er der skabt kontakt. Lisa Loeb hedder den søde pige, der debuterer med albummet *Tails*.

Af Jesper Skanning

Foto Per Howby

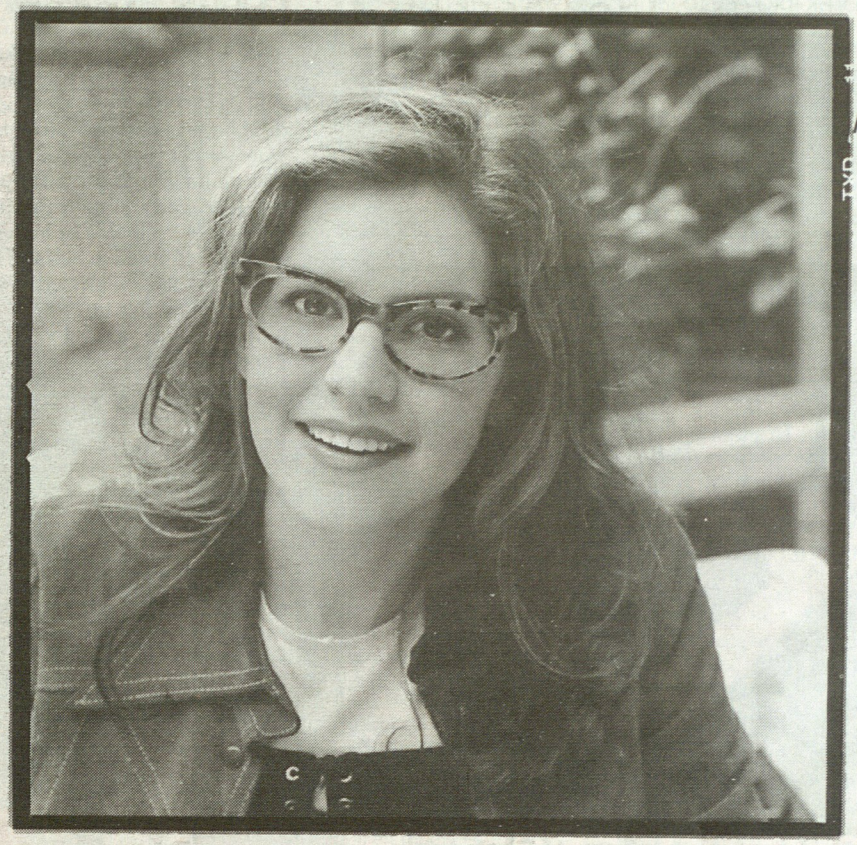

De er rygende hotte for tiden. Og det er endnu mere hot at medvirke på dem: Soundtracks! Det startede for alvor med Pulp Fiction, men nu kan også mindre opslåede lavbudget-film få stor opmærksomhed via et populært soundtrack. Man skal bare lige lave en video eller to der fænger MTV og dens seere.

Et eksempel på dette kunne være den et år gamle Reality Bites, de fleste nok har hørt om, men de færeste har set. En mindre uduelig film, der fik sin optimale PR gennem soundtrackets 2 hits: Big Mountains *Baby, I Love Your Way* og *Stay (I Missed You)* fra den dengang ukendte Lisa Loeb.

Videoen til *Stay* har man set: en kjoleklædt lillepige med alt for store hornbriller, tripper rundt i en tom Manhatten lejlighed. Hun piller ved de hvide vægge og kigger ud af panoramavinduet, mens der snøftes over kæresten der skred.

"Det handler om sange.."

Hun ligner pågældende type, da GAFFA møder hende i en hyggelig restaurant i Den Gamle Have. Dog mindre kedelig og hurtigt oversete Nana Moskouri-træk. Hun viser sig at være konstant smilende og trendy-klædt. *Er kæresten mon kommet tilbage?*

-Ja!, svarer hun til stor overraskelse på det platte spørgsmål. - Og han er med mig her i Danmark.

Sammen bor de i New York, hvor Lisa og en guitar flittigt har gæstet de mindre klubber. Hun giver udtryk for sin glæde ved at rejse så meget, for derved at komme væk fra det overfladiske USA. Det er første gang hun er i Danmark, men hun har dog hørt om vores lille land og H.C. Andersen – favorithistorie: "Den Grimme Ælling".

Den udenlanske presse kalder hende en nørd. En college-nørd. Noget kunne tyde på det, hun elsker at læse og gå i operaen, og lige nu sipper den tidligere dramastuderende til sin medbragte hyben-the, og man må ikke ryge i en radius af 10 meter af hende.

-O.k., jeg tænker på mit helbred, men jeg ser mig nu ikke selv som en nørd, må jeg tilstå...det skyldes måske nok mine 'wacky' briller, men sandheden er, at jeg er allergisk over for kontaktlinser! Og jeg synes mine briller er flotte. Hvorfor har du f.eks. det ur på?, spørger hun samtidig med der grubliseres:

-Egentlig drejer det sig i vor tid mindre og mindre om musik og dét mere om attitude. Før kunne man sagtens klæde sig anderledes, som f.eks. Elton John og David Bowie, og samtidig have gode sange. Sådan er det ikke helt mere, bedyrer Lisa. Nu er det enten eller.

"Sound of one track"

Lisa har en god ven i ham slackeren fra *Reality Bites*, Ethan Hawke. Han fik hende med på soundtracket, selv om hun på det tidspunkt intet pladeselskab havde.

-Ethan spillede sangen for instuktøren. Han iscenesatte tilmed videoen til den. Han har været utrolig sød og hjælpsom.

Til at hjælpe den 27-årige singer-songwriter med det nydelige album *Tails*, er backinggruppen Nine Stories (opkaldt efter en bog af hendes yndlingsforfatter J.D. Sallingers). Albummet består af blød rock, hovedsageligt akustisk og ord én masse. Der drages paralleller til Edie Brickell, som igen minder om Rickie Lee Jones, som "lånte" fra Joni Mitchell, der...

-Godt, svarer hun til den første sammenligning. Jeg kan utroligt godt lide Edie Brickell's første album. Den lyttede jeg til, da jeg voksede op. Vi er begge fra Dallas, og selv om jeg ikke var gammel nok til at gå til hendes koncerter, skaffede hun os altid ind. *Reality Bites* har solgt ca. 2 millioner eksemplarer verdenomspændende, *Stay (I Missed You)* har rundet 800.000 (og er dermed den 26. mest solgte single nogensinde!). Svimlende tal, som lille Lisa's debutplade ikke kommer i nærheden af, men egentlig tror jeg også, hun er ligeglad.

Et hedt minut i Große Freiheit

Søndag den 10. september kørte en bus fra Hovedbanen i København. I bussen sad fire festramte pressefolk, en frisk fotograf, to tålmodige Warner-medarbejdere, en ditto buschauffør og Nikolaj og Amalie fra Odense. I et tog fra Århus sad Lene og Johnny (der også havde tømmermænd) med samme destination – Hamburg. Målet var Klub Safari, en lille lummer klub i det Hamburg'ske red light district, Reberbahn, hvor vi havde fået at vide vi kunne møde the fabulous four – Red Hot Chili Peppers. Og det gjorde vi – unægteligt under mere tumultariske og knap så charmerende omgivelser end man kunne ønske – MEN, vigtigst af alt; vore allerbedste konkurrencevindere fik mødt de fire skår og GAFFA's hjørne for diverse små causerier fangede Anthony's opmærksomhed i et svagt øjeblik. Trods et grumt promotion-helvede, blev det dog til et par hede minutter i Grosse Freiheit.
Vi giver ordet til de egentlige aktører, GAFFA-vinderne:

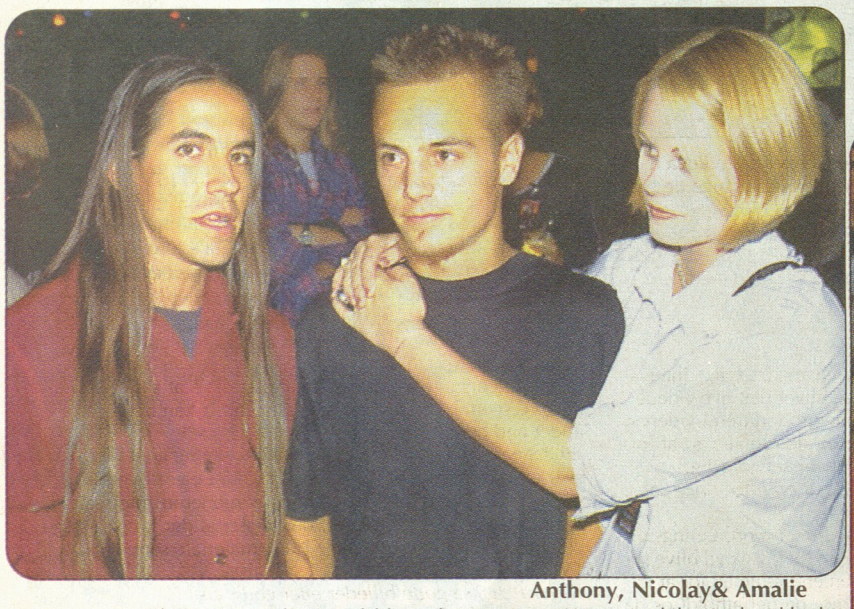

Anthony, Nicolay& Amalie

I en pornoklub, i et pornokvarter, fyldt med Las Vegas-agtige neonskilte. Ludere klædt i det nyeste aerobic-tøj, steppende frem og tilbage for at holde kulden ude, indtil næste kunde samler dem op - der mødte jeg Red Hot Chili Peppers.
Mine forventninger var store, lige fra jeg sendte brevet til GAFFA og til vi sad i bussen. Men da jeg trykkede Flea, Anthony, Chad og Dave i hånden, fik taget mit billede med dem, diskuteret lidt trommer og tatoveringer, da virkede det hele så uvirkeligt.....Men nu hvor jeg tænker tilbage på turen, kigger på billederne, er de eneste seks ord der strejfer mig; Fuck, hvor var det hot chili.
-Nikolaj Bebe

Måske var det de tre rigtige svar, måske postkortet med den nøgne sild? Tilfældet ville, at jeg en søndag aften drog til promotionfest i Hamburg for Red Hot Chili Peppers' nyudgivne CD: *One Hot Minute*! Klubben var pornorød, prussofil, plysset og tæt besat med medie-folk. Altimens jeg svedende havde travlt med at dissekere mine snacks (der lignede konditorkager, men viste sig at være sild, melboller og gåseleverpostej), havde de herrer Chili Peppers pludselig gjort deres entré. De lignede deres pladecovers i bevægelige kopier, men hvorfor skulle de heller ikke det? Efter et tvivlsomt gøglershow var der igen en hel del virak omkring de herrer, og jeg blev taget i hånden af søde Glennie fra Warner og ført ned til deres bord. Når man nu har hørt på deres musik i så mange år (siden *Freaky Styley* '85), så var det altså fedt at prikke trommeslageren diskret i nakken (selvom han ikke har været med fra starten) og sige tak for god undervisning og inspiration. Og det var helt sejt, at blive præsenteret for Anthony, stå og småsludre lidt med ham, mens blitzene glimtede omkring os. Det bedste var nu næsten hans ansigtsudtryk, da jeg til farvel kneb ham i kinden, og sagde "fuji, wuji" som man nu siger til et lille barn. Jeg kunne ikke lade være – i virkeligheden *er* han jo sådan en lille lort.
-Lene Ethelberg

What the f...?

Foto Per Howby

Navn ANTHONY KIEDIS
Adresse HOLLYWOOD
Telefon 666 7777
Fødselsdag 11-1-1876
Fødested MICHIGAN
Hårfarve BUNGHOLE BROWN Øjenfarve SAME
Søskende TWO SISTERS
Mine interesser MACHINERY Vs GREENERY
Mit bedste skolefag er SCIENCE
Den bedste film WIZARD of OZ

Af idræt interesserer jeg mig for POCKET POOL
Den bedste bog jeg har læst HEY DUMMY
Mit ideal er to EVOLVE
Musik jeg foretrækker er GOOD
Min yndlingsplade er MARY POPPINS
Dyr jeg holder af HIPPO
Mit favorit TV-program LAKERS
Mine livretter WATERMELON
Jeg kan ikke fordrage RED NECK RACISTS
Jeg kan bedst lide CLEAN WATER
Mine højeste ønsker er FAMILY
Jeg kunne tænke mig at blive A FATHER

Pulserende idealister

De to landsdækkende TV-stationer har i årevis sovet i musiktimen. DR og TV2 har indtil nu ikke betragtet formidling af rytmisk musik som en del af den kulturelle forpligtelse, der igen er en del af begge stationers formålsparagraffer. Men det skulle være slut nu. TV2 er gået i luften med musikprogrammet PULS, der via musikvideoer skal nå de unge seerpotentialer.

Af Buschmann/Pollmann

Seks eftermiddage om ugen sender TV2 musikvideoer. Programmet hedder PULS og levende musik er udelukket af økonomiske grunde. Til gengæld er studieværterne unge og kommer fra DR-TV's Scratch, MIX, Deluxe og en enkelt er tidligere stand-up komiker. Der er et eller andet der lyder bekendt. Men redaktør Anette Rømer, 44 år, er ikke enig. Hun ser ikke fravælgelsen af liveoptagelser og en satsning på en ung målgruppe, 12 - 24 år, som en billig løsning: -Seks timers musik om ugen er en opnormering af helt uhørte dimensioner! Vi laver PULS for at styrke musikprofilen og appellere til ungdommen, fortæller redaktøren, der har sat produktionen igang for TV2 og nedsat en redaktion bestående af blandt andre Dorte Høeg Brask, (tidl. Scratch, TV-Stop, Faktor), Bob Anders (ex standup-komiker), guitarist Henrik Balling fra Gangway og Axel Boisen (tidl. MIX, Deluxe og Atom-TV på TV3).

Money, money

Axel Boisen og de andre på produktionsselskabet Feltwave har de seneste måneder knoklet løs. Det har krævet en hel del idealisme at få projektet op at stå og redaktionen har i nogle tilfælde måtte bruge frivillig arbejdskraft.

Er det tilfredsstillende?

-Man er aldrig tilfreds når der ikke er penge nok, men jeg er så interesseret i det her og vil gerne lære mere om TV-produktion i det hele taget at jeg indtil nu ikke ser det som et problem. Vi skal desuden genforhandle med TV2 senere på efteråret og jeg kan ikke forestille mig, at der ikke bliver sat flere penge af, fortæller Axel, der også pointerer at det ikke nødvendigvis er pengene, der er afgørende for kvaliteten.

Udsendelserne er bygget op efter MTV-modellen og det er dermed op til den enkelte studievært at gøre indholdet intelligent og fange de seere, der vil have mere end blot video-præsentationer. Og der er masser at fortælle, mener Axel Boisen: -Folk skal bare høre efter hvis de vil have det hele med.

Opbygningen

Mandag er billed-dag med særligt interessante videoer, tirsdag bliver helt nye videoer, onsdag hedder Underground/trend-videoer, fredag er hitvideodag og den følges op af lørdagens hitliste. Med videoer selvfølgelig.

Er videoer er en god måde at opdrage unge seere musikalsk?

Anette Rømer: - Ja, det ser jeg intet modsætningsforhold i. Jeg er sikker på, at interessen for musik vil blive stimuleret af PULS. Vi giver ungdommen en mulighed for at følge med. Da jeg var ung, hørte vi radio, og det afholdt os da ikke fra at gå ud og høre live-musik, mener Anette Rømer, der tror at de lidt ældre seere også vil zappe ind på PULS.

Er der ikke nok af samme slags - Z-TV, MTV, radiohitlister?

- PULS bliver sådan et program som jeg selv gerne vil se. Vi vil også vise musik udenfor hitlisterne, og ud af MTV er der sprunget utrolig mange kvaliteter - totalt nye programgenrer som "Real World" f.eks, siger Anette Rømer, der selv hører bl.a Vaya Con Dios, Aske Bentzon, Jacksons, Paco de Lucia og Bruce Springsteen.

-Også den slags musik tror jeg vi kommer til at se, men det bestemmer redaktionen. Og seerne via seerønsker, fortæller Rømer.

Har TV2 ikke nogle public-service-forpligtelser til at vise andet end musikvideoer?

-Den forpligtelse skulle meget gerne falde sammen med hvad seerne gerne vil se. Jeg ser ikke et modsætningsforhold mellem kulturel forpligtelse, underholdning og et kommercielt sigte. Det er præcis det vidunderlige ved god rockmusik, at der ikke er et modsætningsforhold, synes Rømer.

Masterplan?

Er PULS et forsøg på at sluse de helt unge ind i TV2's seerflok?

Anette Rømer: -Jeg ser programmet som en talentvugge. Et sted at prøve nye ansigter af. Og også et sted hvor yngre kan komme til at lave TV, så det er rigtigt. PULS bliver sendt hver dag fra 16.00 - 17.00 undtagen søndag. Ønsket er på langt sigt at genudsende sent om aftenen og måske hen ad vejen at få livemusik med. Men nu skal videoprogrammet lige igang.

Axel Boisen: -Hvad TV2 har af strategier, kender jeg ikke noget til. Efter at have været på Deluxe, hvis eksistens var totalt afhængig af seertal, er det dejligt ikke at skulle leve op til store seertal - med vores sendetidspunkt kan det jo ikke gå andet end bedre.

-PULS er en start - et forsøg på at lave én ting godt. Man skal skabe en succés for at komme videre. Vi vil gøre meget ud af grafikken og scenografien i en slags moderne minimalistisk form, fortæller Anette Rømer, der mener at der i musikvideoer ligger et enormt u-udnyttet visuelt materiale som er skabt til TV.

Bliver PULS så gode billeder eller god musik?

-Det skulle der ikke være et modsætningsforhold i. Men selvfølgelig er sådan noget som lørdags-hitlisten baseret på salg, siger Rømer, der bestemt ikke vil udelukke danske videoer. Hvis det danske videoproduktionsmiljø altså vil lade sig inspirere af programmet, og begynde at lave danske videoer igen. Om pulsen viser god eller dårlig kondition ér blevet afgjort under trykningen af denne måneds GAFFA. Men det er et skridt på vejen, og kvaliteten og tilstedeværelsen - dårlig eller ej - kan forhåbentlig inspirere andre TV-stationer til at tage rytmisk kvalitetsmusik alvorligt.

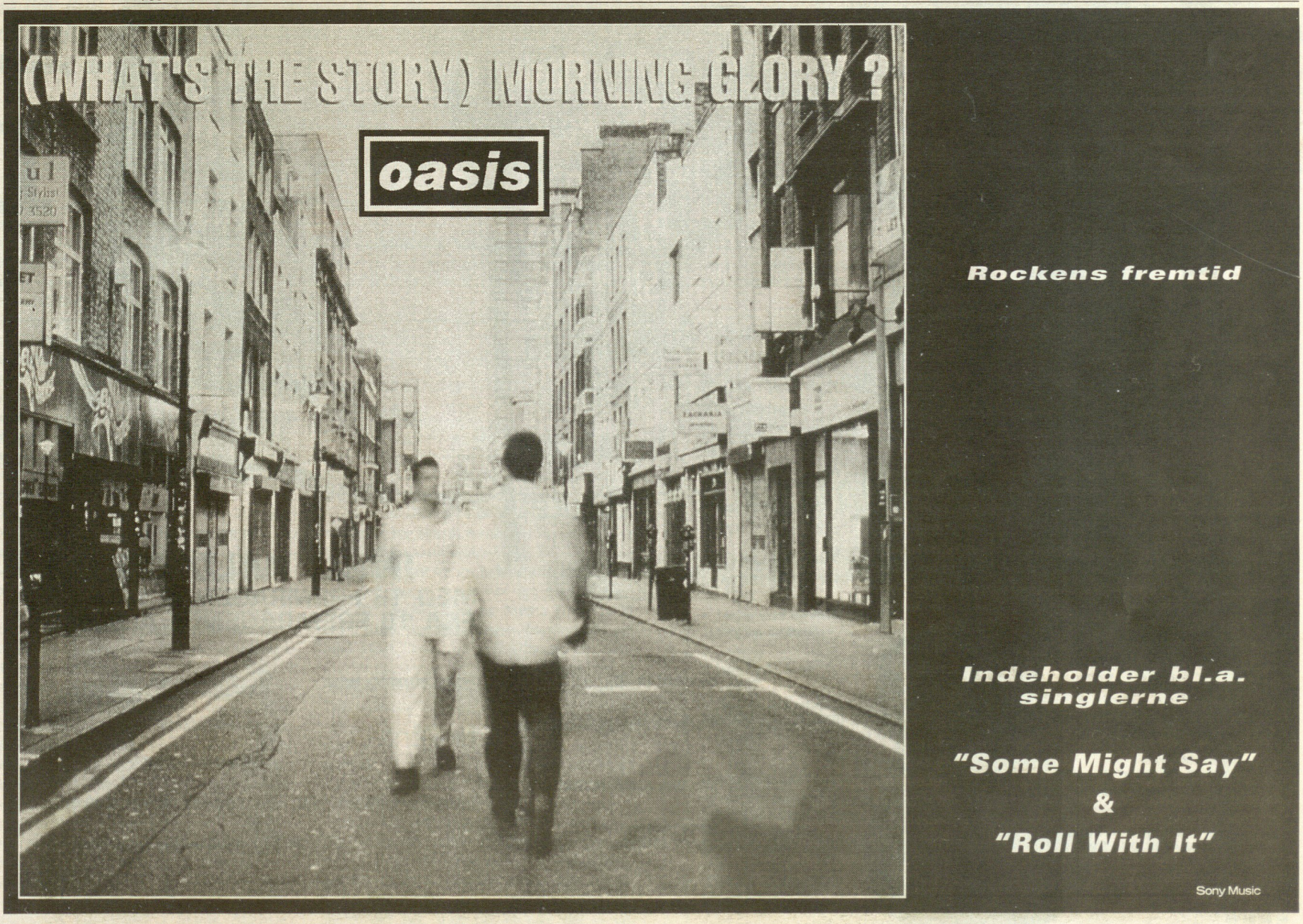

DANMARKS STORE ROCK-MAGASIN MED CD
NYT NUMMER UDE NU!

Tuborg...gør noget ved musikken.

100 SIDER
18 TRACKS
KUN 59,50

INCL. WILD CD 03
MED 18 FREMRAGENDE TRACKS
FRA 18 FREMRAGENDE ALBUMS

1. **FURY IN THE SLAUGHTER-HOUSE:** "Dancing In The Sunshine Of The Dark" (5:07)
2. **OASIS:** "Roll With It" (from the forthcoming album) (3:59)
3. **THE POLICE:** "Message In A Bottle" (live 1983) (4:32)
4. **GARBAGE:** "Vow" (4:29)
5. **JIMI HENDRIX:** "Purple Haze" (2:42)
6. **LEVELLERS:** "Hope Street" (4:14)
7. **PJ HARVEY:** "C'Mon Billy" (2:47)
8. **SHIRTSVILLE:** "Umbrella For A While" (3:27)
9. **BUFFALO TOM:** "Summer" (3:39)
10. **WEEZER:** "My Name Is Jonas" (3:24)
11. **INSIDE THE WHALE:** "Into Your Arms" (4:30)
12. **WHITE ZOMBIE:** "More Human Than Human" (4:28)
13. **SUPERGROOVE:** "Sitting Inside My Head" (3:29)
14. **FAITH NO MORE:** "Evidence" (3.54)
15. **G.LOVE & SPECIAL SAUCE:** "Sweet Sugar Mama" (4:02)
16. **THE CARDIGANS:** "The Boys Are Back In Town" (by Thin Lizzy) (4:01)
17. **CAROLINE HENDERSON:** "Velvet" (4:23)
18. **RHONDA HARRIS:** "Think Of Me Naked" (3:03)

Total playing time: 70.53

POWER!

Foto Steen Tronsgaard

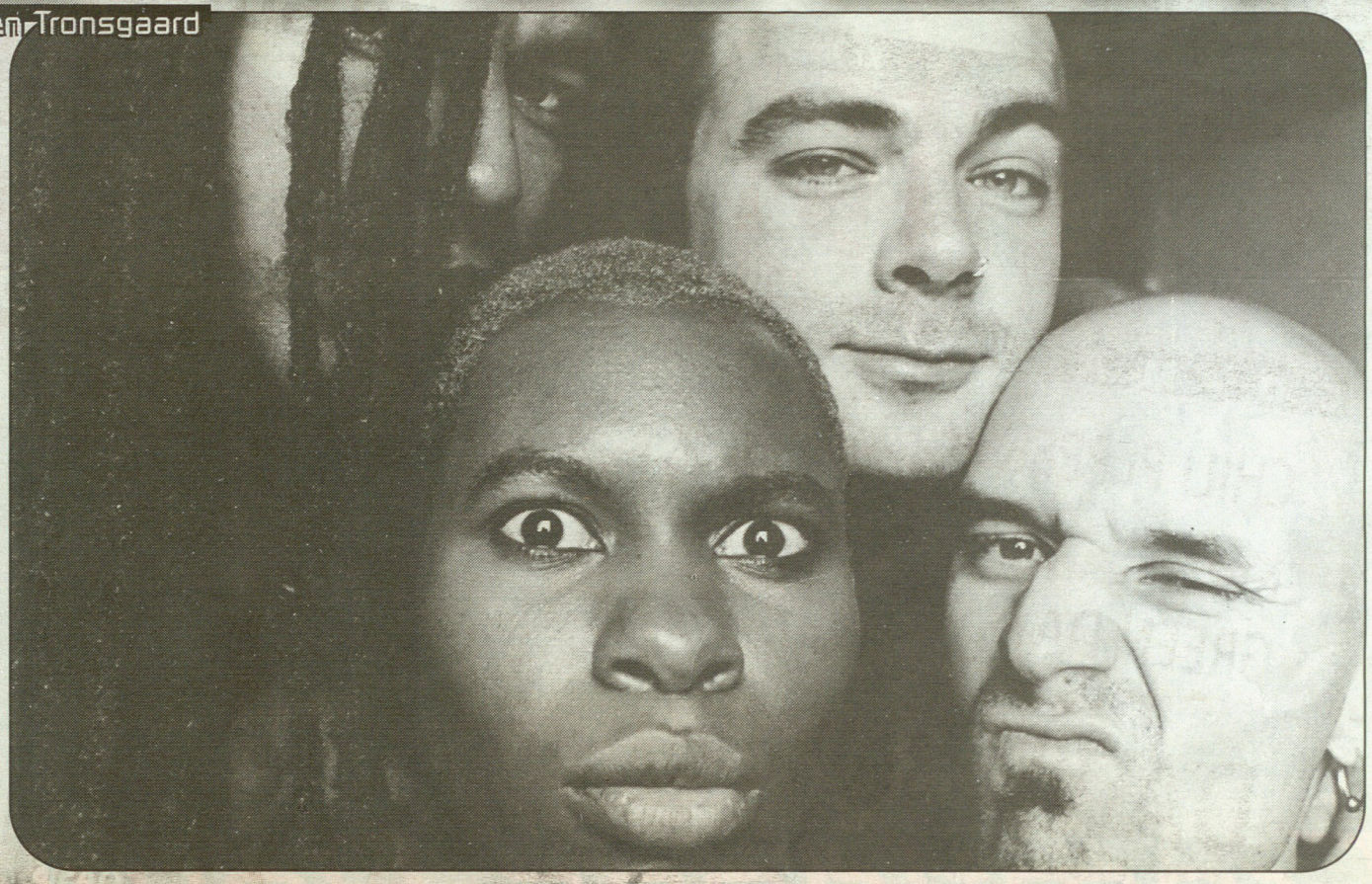

De har kun eksisteret i knap to år, men har allerede fået titler som Scariest Band In Rock, Best British Band og er ikke mindst blevet kaldt noget af det mest nyskabende og lovende der har vist sig på den britiske musikscene i lang tid. Det er powerbandet Skunk Anansie, der er godt på vej til at tage verden med storm.

Af Mia Pollmann

En sofa sidder et lille spinkelt menneske med blåt hår. Hun hed engang Deborah, men hedder nu Skin og ved siden af hende, velbehageligt henslængt i SAS-hotellets dybe lænestol ligger en glad skaldet guitarist, der hedder Ace. Rockscenens mest skræmmende band? Nej. Det er en titel den engelske musikpresse har fundet på, fordi de kun beskæftiger sig med de svagelige og anæmiske størrelser, der har så stor succes for øjeblikket.

-Ja, de burde kalde os *most intimidating* (betyder det samme, red.), griner Ace fra lænestolen. -Nej, jeg tror det er fordi vi ved vores blotte fremtræden ikke ligner nogen man kan træde på.

Og i en rytmik, der viser sig at være typisk for resten af samtalen, tager Skin over og udbygger hans udtalelser.

-I England findes der bands du ville kunne gå op til, stikke en lussing og se flygte hen i et hjørne for at gemme sig. De har ikke haft samme rå tilværelse som vi har. Vi er alle vokset op i ret hårde omgivelser, hvor man skal passe på sig selv for ikke at få *kicked up your ass*. Skin, hvis seksuelle præferencer har givet Skunks musik tilnavnet clit-rock, er selv vokset op i Londons sorte bydel, Brixton, men alt det lebbe-agtige og seje er svært at finde, for som det ofte er med kvinder – og mænd for den sags skyld – der er holdningsfaste og periodisk sindssyge over for pressen, er der et stort hjerte og en masse gode følelser bagved. Dem har Skin også. Og det til trods for at hun har en evne til konstant at havne i ekstremt voldelige situationer, senest da hun ferierede i Tobago, Vestindien hvor hun, mens hun sad på en bar, af en eller anden grund fik stukket et maskingevær i hovedet af vestindisk politi. Fordi hun er kvinde og sort, mener hun selv. Altsammen kulminerer i Skunk Anansie's massive, bastunge powerrock, hvor også samfundet får et par lodrette spark i skridtet af en vred Skin.

'Who put the little baby swastika on the wall
who put the little baby swastika on the wall
wasn't very high couldna been more than four years old
that's who put the little swastika on the wall'
(*Little Baby Swastikkka* fra bandets debutalbum *Paranoid & Sunburnt*)

'Intellectualise my blackness to make it easier for your whiteness'
(*Intellectualise My Blackness*)

Retro sucks

Skunk er et stinkdyr, Anansie en giftig edderkop der har sin oprindelse fra gamle jamaicanske overleveringer. Lige så mange associationer dét navn måtte give, lige så mange har bandets musik skabt i de hoveder, der er blevet udsat for Skunk Anansie's musik. Der er gjort alskens sammenligninger for at beskrive musikken — alt fra en hybrid (p.t. musikpressen yndlingsord – før var det p.t.) af Rage Against The Machine og Aretha Franklin, til Sex Pistols og Betty Davis (sangerinde gift med Miles Davis) og så det forsøg, der rammer bedst; Senser med rabies. Altsammen til bandets store fornøjelse, for som Ace siger: -Det passer os fint, fordi det viser, at vi er noget nyt, der ikke passer ind i de båse der allerede findes. Og noget nyt er de. Der er ingen grænser for de skældsord Skin har fundet på for at vise hendes afsky overfor fænomenet retro (shite, vomit, boring).

Men er ikke det meste rockmusik retro?

Skin: -Som alle mulige andre har vi også vores inspirationskilder – Led Zeppelin, The Beatles, Sex Pistols o.s.v. – men vi ønsker ikke at genskabe dem i 1995. Det er der mange engelske bands der gør, men det er ikke det vi vil. Vores musik er et slags konglomerat af mange forskellige stilarter – og ud af det forsøger vi at skabe noget nyt.

Ace: -Ja, det er rigtigt. Når vi taler om retro, mener vi når folk bevidst går ind og stjæler eksempelvis et Beatles-riff og laver numre fuldstændig som dengang, går i det samme tøj som dengang. Og hvor mange gange har man hørt og set det?....En million gange.

Skin: -Dét der er spændende, er at udvikle. Hvordan kan man se det gamle i et nyt lys? Man bruger af egne erfaringer. Vi trækker på alt lige fra funkadelic og jungle til hip hop og P.J. Harvey. Vi tager alt det der influerer os og laver vores eget. Alt andet er ..... *bullocks*.

Hotelværelset bliver nu invaderet af resterende Anansie-medlemmer, bassist Cass med de enorme dreads og trommeslager Mark, og bandet ender med at knalde jublende rundt i sofaen og man aner lidt af hemmeligheden bag bandet Skunk Anansie; de har det hamrende sjovt.

Paranoid & Sunburnt er netop udkommet - du kommer til at høre det før eller siden.

THINK ACOUSTIC
LIVE ELECTRIC
PLAY TAKAMINE
Takamine
PSF 95 Santa Fe

HER FINDER DU DIT LOKALE
Takamine CENTER

- Begrænset udgave
- Designet med indianske symboler og mønstre
- Solid ceder top & ovangol sider og bund
- Takamines ny Accuracoustic pick-up system
- Folk Style krop
- Masser af varme, dybde og naturlig balance

Denne specielle guitar bliver kun fremstillet i et begrænset antal til hele verdensmarkedet. Derfor har det kun været muligt at skaffe få eksemplarer til Danmark.

BILLUND • Billund Musik
ESBJERG • EMK
ESBJERG • Knud Eskildsen Musik
FREDERICIA • Musikken
FREDERIKSBERG • KMC Musik
HELSINGØR • Rock Sound
HERNING • Knud Eskildsen Musik
HILLERØD • Musik i Hillerød
HJØRRING • Musikhuset Hjørring
HOLSTEBRO • Alfred Christensen
KOLDING • Musikbixen
KØBENHAVN • Musikhuset Åge Jensen
KØBENHAVN • Wood Sound
KØGE • Køge Musik Center
MIDDELFART • Peter Musik
NÆSTVED • Musikhuset
ODENSE • Musikladen
ODENSE • Odense Musikhandel
RANDERS • Randers Musikimport
RINGE • John Godtfredsen Musik
ROSKILDE • Rytmix
RØNNE • Bornholms Musikcenter
SILKEBORG • Bjørnholt Musik
SKIVE • Musikcentret Per Stærk
SVENDBORG • Musikhuset
THISTED • Thy Musikcenter
TØLLØSE • Ole Kehlet
VEJLE • Tartan Musik
AALBORG • Knud Eskildsen Musik
AALBORG • Musikcentret
AALBORG • Rockshoppen
ÅRHUS • Akustikken
ÅRHUS • Woodstock Guitars
ÅRHUS • Orkestergraven
ÅRHUS • Rockcity

IMPORT: ASCON TRADING
98 18 50 66

Rockkamæleonen David Bowie har atter fundet sammen med Brian Eno, og sammen har de startet en kunstnerisk nedtælling til årtusindeskiftet. Det sker selvfølgelig ikke uden en vis patos, men makkerparret skuer også tilbage mod deres gyldne år i slutningen af 70'erne.

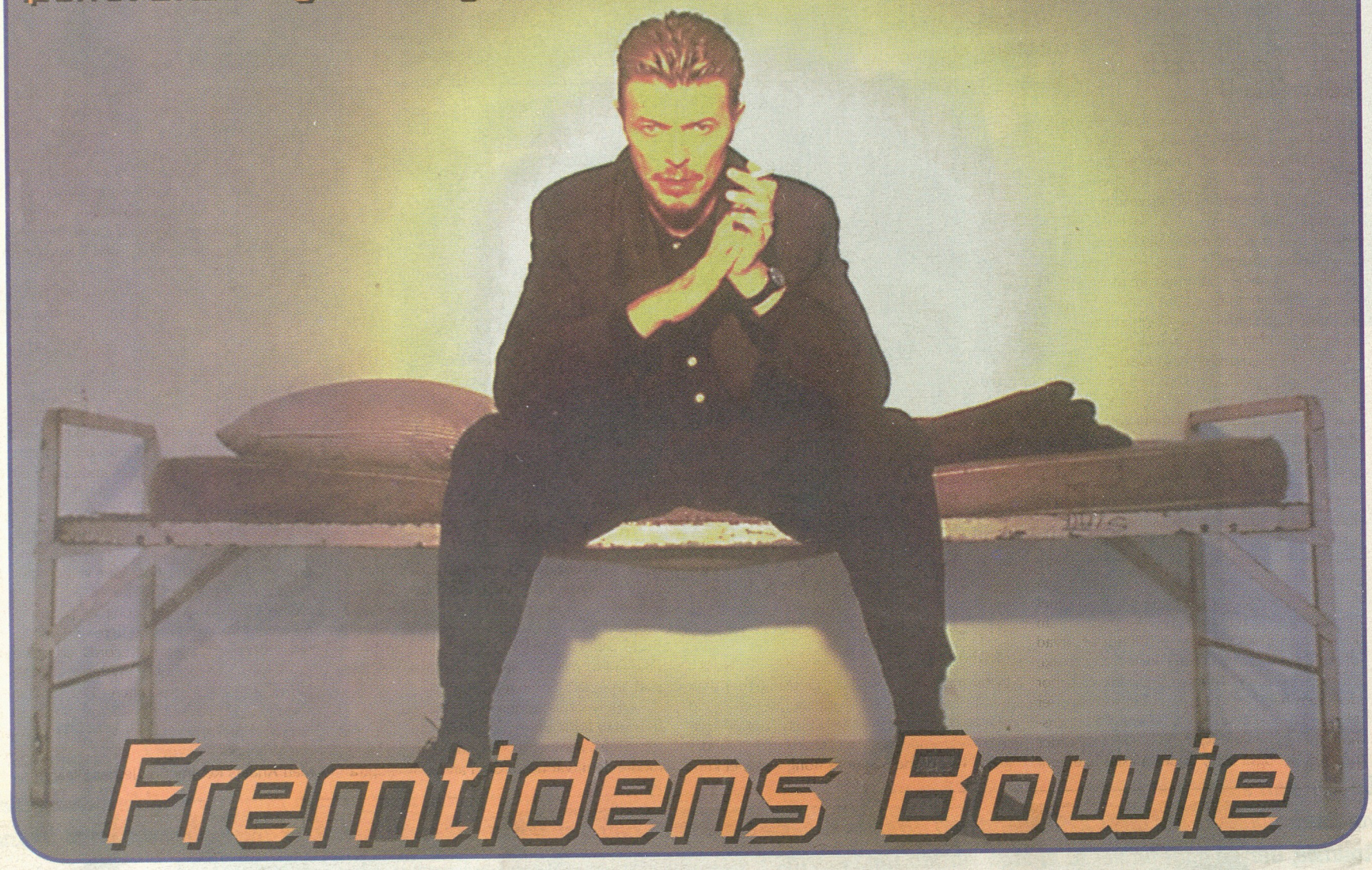

Fremtidens Bowie

Af Jan Opstrup Poulsen

Tidligt om morgenen fredag den 31. december 1999 bliver der begået et makabert mord i Oxford Town, New Jersey. Den 14-årige "Baby Grace Blue" bliver offer for et såkaldt rituelt kunstmord. Hendes afskårne og dekorede kropsdele er blevet hængt op foran indgangen til "Oxford Town Museum of Modern Parts" i en nøje gennemtænkt kunstnerisk udførelse.

Det er bestemt mord, men er det også kunst? Spørgsmålet bliver stillet af kunst-detektiven Nathan Adler, der er tilknyttet afdelingen for kunst-kriminalitet. Det rituelle og opsigtsvækkende mord er den foreløbige kulmination på en række provokerende begivenheder, der var begyndt engang i november. Disse hændelser er ikke refereret fra en splatter-parodi på Twin Peaks eller en krimiroman fra cyber-forfatteren William Gibsons interaktive computer. Det er indledningen på en dagbog fra Nathan Adler alias rockkamelæonen David Bowie.

Med sin nye CD *Outside* kaster David Bowie sig for alvor ned i den retrospektive tidstunnel, og udvisker atter sin egen personlighed til fordel for en opfunden karakter.

Outside markerer samtidig den absolutte ende på knæfaldet for den kommercielle succes, som Bowie desperat jagtede gennem store dele af 80'erne. Et skridt som alverdens Bowiefans har skreget på i utallige år, og den altid ærlige Bowie omtaler i dag de kunstnerisk stillestående 80'ere som rædselsfulde. Han følte sig ude af stand til at arbejde kreativt, og var på nippet til at opgive sin musikalske karriere. Den hårdtslående metaldåse Tin Machine bragte ham måske ikke tilbage på scenen, som rockens frelsende sjæl, men den fik ham på ret køl, og med den vellykkede *Black Tie White Noise* fra forrige år fik Bowie igen afstukket en forsvarlig kurs.

Genlet Eno

For første gang siden den autoritære tynde hvide hertug fra albummet *Station To Station* er Bowie tilbage som den store rolleforfatter med sig selv i hovedrollen. Bowies nye rockhistorie strækker sig fra 1977 og til den absolut sidste dag i dette årtusinde. En cyberagtig historie, hvor Bowies fascination for obskur kunst, sygelig tankegang og teknologiens mangfoldige muligheder får lov til at løbe linen helt ud. *Outside* er også på mange måder 90'ernes svar på den skræmmende fremtidsvison *Diamond Dogs* fra 1974, der var kraftigt inspireret af George Orwells roman "1984".

Som rockkoncept er *Outside* søgt tilbage til Bowies kunstneriske storhedstid. Musikalsk set har albummet langt fra de revolutionerende kvaliteter, der prægede hans skelsættende 70'er-produktion, men som intellektuel rockkunstner er Bowie igen et hestehoved foran. Det skyldes hovedsageligt, at han har genoptaget det frugtbare samarbejde med geni-produceren Brian Eno, der i den store offentlighed mest er kendt for sit arbejde med U2, hvis succes han har en ikke uvæsentlig andel i.

Men det var i slutningen af 70'erne, at Eno udviklede sine efterspurgte producer-talenter i et tæt samarbejde med Bowie omkring triologien *Low*, *Heroes* og *Lodger*. Tre storslåede og mørkt dragende udgivelser, der var sjæleterapi for den dengang kokainopløste Bowie.

Med Eno som sparringspartner vender Bowie også tilbage til de mere kunst-avantgardiske tilgange til rockuniverset. Eno har nemlig sine helt egne arbejdsmetoder, som *Outside* er dybt præget af. Før de første indspilninger delte Eno rollekort ud til musikerne, hvor der var skrevet en kort rollebeskrivelse, som de skulle indleve sig i. Bowies kort fortalte ham, at han var en sandsigerske og by-udråber, der bragte historier og nyheder til et samfund, hvor netværket af informationer var brudt sammen.

Hjemme igen

Indspilningerne startede improvisatorisk, hvor nye ideer og rytmer konstant blev kastet på banen, og snart tegnede der sig konjunkturerne af Bowies lydspor til hans nye univers. Foran sig havde han sangtekster og spredte ideer, som han improviserede henover. I tekstfremstillingen fodrede Bowie også et computerprogram med brudstykker af sangteksten, der selv skabte sin historie, og på den måde handler *Outside* ikke kun om fusionen mellem kunst, teknologi og virkelighed, men er selv et resultat af selvsamme proces.

Det var fra disse første sessions at personerne fra Adlers dagbog så småt blev virkeliggjort i Bowies kringlede hoved. For Bowie virkede det som en åbenbaring igen at kunne falde tilbage i en musikalsk karakter. En arbejdsmetode han ikke havde benyttet sig af siden skabelsen af *Thin White Duke* tilbage i 1976.

Med denne kombinerede retrospektive og futuristiske vinkel på historien er *Outside* absolut det mest ambitiøse pladeprojekt, som han har stablet på benene siden 70'erne. Musikken er da også noget af det mest utilgængelige, som Bowie har udsendt. Den blander skønsomt alle stilarter på den rette bowiske måde, så lytteren bestemt ikke er i tvivl om hvem, der er bagmanden. Der er mest tale om et lydspor til historien, og en 24-siders booklet med historien følger også med til CD'en, og er et must hvis man har intentioner om at følge med i dette moderne eventyr med Bowie som fortæller.

Nathan Adler

Bowie befinder sig tydeligvis godt tilrette i rollen som historiefortæller, selvom Nathan Adler til forveksling ligner en ægte Bowiepastiche. Nok kan man påstå, at Nathan Adler er David Bowie, men hvor rockaristokraten tidligere lod sig æde op af sine figurer med hud og hår, så holder han denne gang distancen til sin person.

Bowie er Bowie, og tidligere personager som Major Tom, Ziggy Stardust og den tynde hvide hertug er og bliver fortid. Nathan Adler er Bowies yderst selvbevidste tankespind kørt ind på et computerprogram. Derfor har Bowies nye figur på ingen måde den selvudslettende og overbevisende virkning, som da Bowie lod rumkapslen styre mod universets lysende mælkeveje, og da han vitterlig troede, at han var en rockstjerne fra Mars, eller når han flirtede med autoritære tankegange. I sammenligning med disse kultiske personligheder, er Nathan Adlers person stereotyp og fuldstændig gennemskuelig.

Man skal dog ikke være for hurtig ude med slagterkniven. *Outside* tager udgangspunkt i 1995, og det er Bowies håb, at udsende en række videre forløb af historien indtil årtusindet rinder ud, og derfor kan udviklingen pludselig tage uventede retninger. Og med en Bowie der igen er optændt af eksperimenterende virkelyst, og måske villig til at satse lidt af sig selv, må man kunne forvente noget nær det sublime.

Med *Outside* har Bowie både det blå og det grønne øje fast rettet mod den sidste dag i 1999. Her opklarer Nathan Adler formodentlig det rituelle kunstmord, hvis ikke computerprogrammet til den tid har erobret herredømmet over Bowies hjerneaktivitet. Man kan have lov til at håbe på det værste.

James Bong & Bjarne er 2Kool

James Bong er navnet på to unge musikalske nørder, som har fået udgivet to EP'er på de engelske pladeselskab 2Kool. Når du læser dette her, har de været i London og for at lægge den sidste hånd på deres CD-udgivelse *C'est Tres Bong*. GAFFA traf dem i Club UFF.....

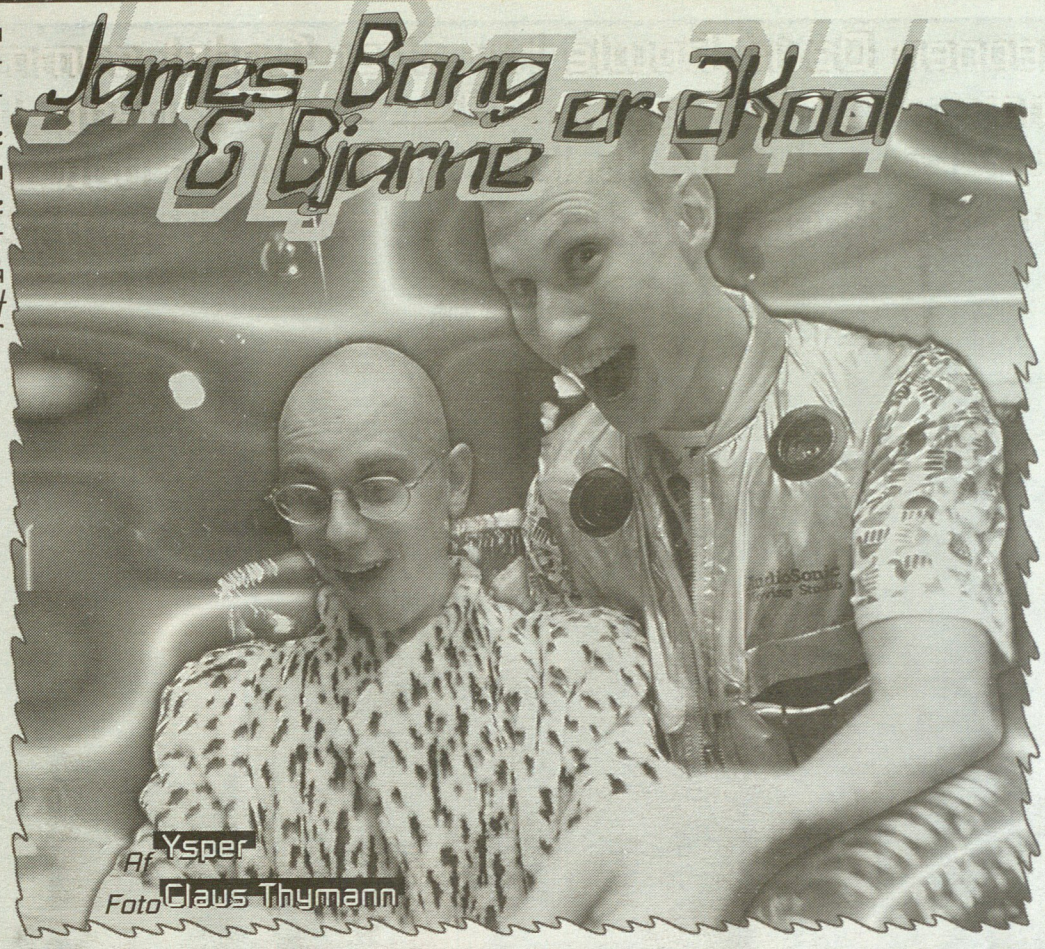

Af Ysper
Foto Claus Thymann

James Bong er Thomas Knak og Morten Remmer. Thomas´ skøre indgangsvinkel til tonekunst kan du jævnligt opleve i P3´s Go!, hvor han er vært for den mere eksperimenterende side af nyere elektronisk musik, det er dog Morten der er den musikalske fingerfærdige, hvilket muligvis hænger sammen med at Morten til daglig læser Jura!

Endnu engang hører vi, at Danmark er for lille et land til nye musikgenrer, men det er efterhånden også et fact, at siden midten af 80´erne har den elektroniske musik ikke været bundet af grænser og socialarv. I øjeblikket er det også kun de større byer med en clubscene, der har et levedygtigt lag af mindre pladeselskaber, idet de har en tæt kontakt til klubberne.

James Bong synes ikke der sker meget på den danske scene. Det som udkommer inden for den nye elektroniske musik er meget konventionelt – der er meget få eksperimenter. James Bong går mere efter noget, som de næsten selv ikke mener man kan. James Bong's største inspirator er, hvad de kalder Bjarne B. Reuter kvarteret - hvilke vil sige Brønshøj. Thomas Knak tror han bor der, men han bor i den gråzone, som hedder Nordvest, men de to cykler jævnligt til Brønshøj, for at hente inspiration. De to nørder påpeger da også selv, at det måske ligefremt er positivt at de ikke bor i London, for så ville de måske tilpasse deres musik til nogle bestemte klubber.

Headmusic

Lytter man til James Bong´s musik finder man hurtigt ud af at de bevæger sig ind i et hybrid grænseland, hvor intet er helligt. Trippede rytmer, svævende bas, og 70´er orgel spænder godt i hænderne på James Bong - navnet klinger godt overens med det musikalske univers, som drengene selv ynder at kalde Generel Weirdness - eller det engelske begreb Headmusic. Som Thomas udtrykker det, så er James Bong ikke dansemusik, men man kan heller ikke sidde stille til det. God musik når man skal arbejde med hovedet.

Københavnerne kunne opleve James Bong, hvis man hørte efter ved sommerens Tripping On Sunshine i H.C. Ørstedsparken. Da jeg mødte dem, var det ved en anden live-optræden i UFF Club. Et arrangement hvor UFF – ja dem med brugt tøj og træer i Afrika – forsøgte sig at blive hype, via DJ sets, discolys og partyshopping.

Nogle ville mene at det ikke ligefrem var det mest politisk korrekte, men flokken af unge stilshoppere "They don´t fucking care".

&så 2Kool

James Bong udnyttede Thomas Knaks massive kendskab til pladeindustrien, og lavede en direct marketing mod syv udvalgte pladelabels. Heriblandt var 2Kool, som henvendte sig til James Bong nørderne. Det ikke fordi at materialet var topindspilning - derimod var de demobånd, som de sendte afsted i kategorien 3 stk. for en ti'er.

2Kool er ikke, som man kunne tro et meget specialiseret pladeselskab, siden de tager et projekt som James Bong under deres arme. De udgiver både house, jazz'ede sager og meget rene pop-udgivelser.

Imens stilshoppernes larm og latter fader ud på min båndoptager, går James Bong og James Bong ned for at gøre klar til deres anden sæt af en koncert i en genbrugstøjbutik. Det er virkelig som om der hænger en underlig stemning af noget nyt og gammelt, noget skægt og noget tragisk over hele dette her. Vær velkommen til en verden af Generel Weirdness.

De to EP'er fra James Bong er p.t. udsolgt, men man er ved at trykke flere - ellers kan du lytte til dem på April Records compilation Boredom is deep and mysterious 2, hvor James Bong leverer nummeret *We´re still here - we haven´t moved an inch*. Thomas Knak er ligeledes ude med et andet projekt på April Records under navnet Future 3 i samarbejde med Anders Remmer og Jesper Skaaning.

1 års fødselsdag

Vi kipper med flaget og giver 25% rabat på hele vores Martin DJ-Serie.

F.eks. vores populærer Magic Moon før 3.749.- NU 2.995.-

Husk:
Vi sender gerne over hele landet.
Ring efter vores nye Martin Pro News.

Martin
MARTIN PRO SHOP
Skolegade 29 - 31 · 8000 Århus C
Tlf.: 86 18 11 55 · Fax: 86 18 11 59

SOME
THINGS
REFUSE
TO BE
PART OF
TRENDS
THEY'D
RATHER
BE PART
OF LIFE

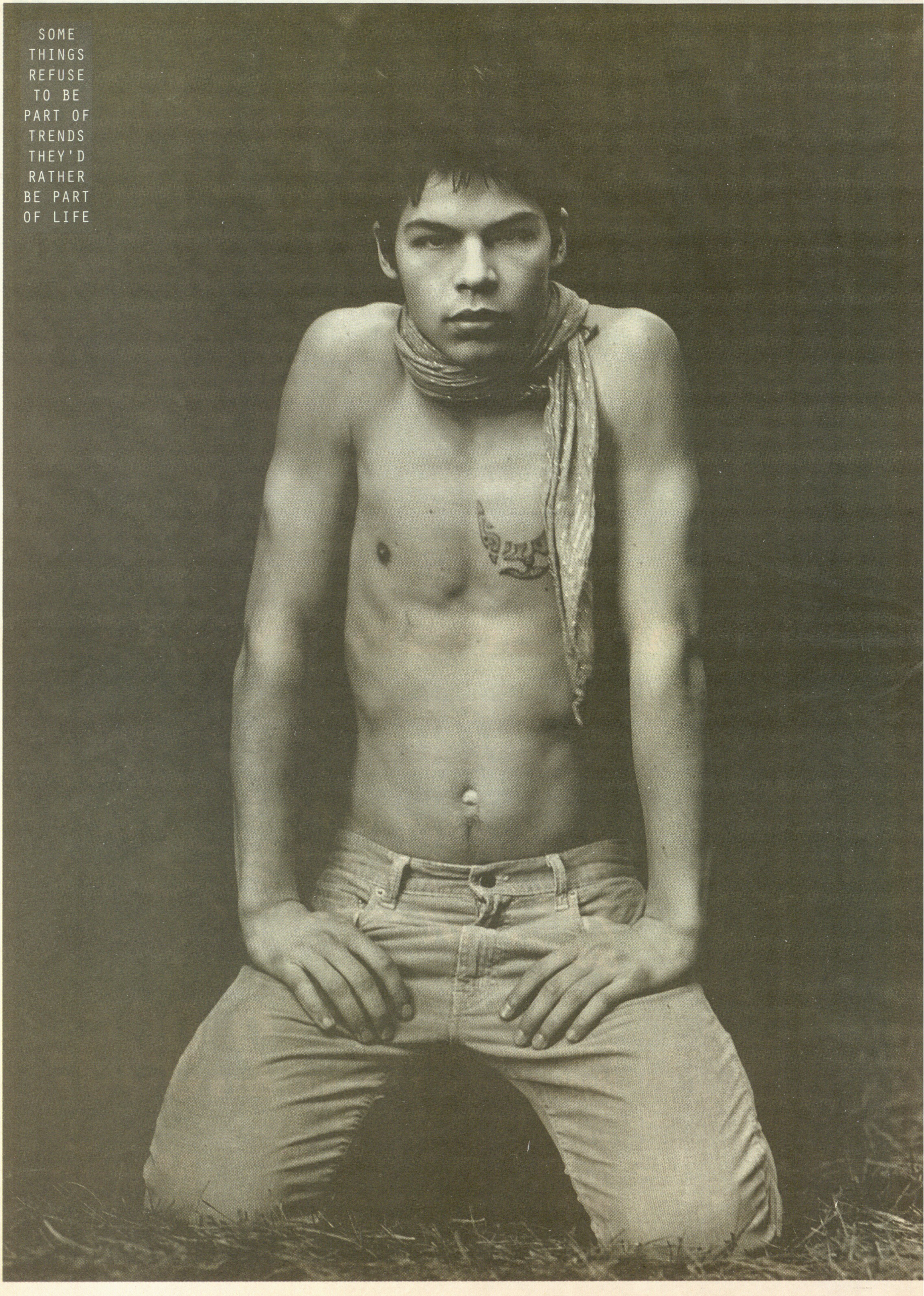

I did a picture recently which I shot to look what I consider being a classic student picture. Which is pure snobbery. It's absolutely snobbery! But I look at everything for ideas. I'm a visual junkie. But I never plagiarize, I just use little bits of everything I see. And in this instant I just wanted to take a picture in the way that I would have done it when I was at college. This picture was published in The Face and I'm a bit worried that nobody really got that joke. They probably just think that I've completely gone off the rails.

Do you ever think about what your pictures might mean in twenty years time?
I haven't really bothered to stop and think about that. That's a short answer, but I really haven't thought about that at all.

Which is probably a good thing. Not thinking about that is probably a much better approach than trying to take timeless pictures. The same way as Procol Harum tried to make timeless music, instead of like The Stooges or The Who, who just captured a moment.
Hopefully that's the case with me.
I don't know. When I'm working well I'm magnanimous, I'm able to give as opposed to take. Anybody that I'm collaborating with should be feeling good about what they're doing, why they're there. It doesn't have to be a joyful experience, but very satisfying. Those are the qualities that maybe make some of my work. Technically I just want to get the basics right. I'm just trying to give myself a reason to take pictures. I'm doing what I'm doing with some honesty, with care and a real concern. How small those concerns might be for somebody else I don't know.
I mean, my pictures might not give anybody a home, they won't feed anyone. But a picture might just make a very small percent of the readership feel right about themselves for one minute. When I'm actually doing a bad picture everything I just said is totally reversed. I'm taking.

Interview with David Sims

501
Preshrunk Jeans
In the 1970's Levi's introduced their famous 501 Jeans in an easy preshrunk form. Their heavyweight ringspun denim features a worn look making them the authentic alternative to Levi's 501 Shrink-to-Fit Jeans.

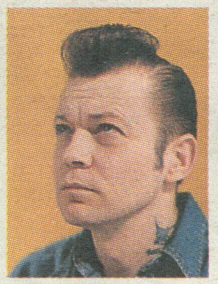

X BLUE DEN
THE PU

Levi's

ENERGY PROJECT PHOTOGRAPHS BY DAVID SIMS

Fra Bono til Brecht

"I de sidste ti år er det europæisk musik, der har inspireret mig". Jacques Brel, Berthol Brecht og Edith Piaf er blot nogle af de navne, den britiske selviscenesætter, Gavin Friday, henviser til, når han skal forklare hvordan Europa har inspireret ham musikalsk. GAFFA har talt med den spændende kunstner, der netop har udsendt albummet *Shag Tobacco*.

Af Yespr

Foto Sandra Greig

Den europæiske musikscene repræsenterer en udvikling med navne som Tricky, Björk og Portishead som personificeringer, med referencer til europæisk kultur, soundtracks og en atmosfære som klart adskiller sig fra amerikansk kultur.
Gavin Friday er begejstret for dén udvikling, men ikke for andre bands fra England, der gør meget ud af at vise, at de er engelske, hvilket han ikke synes er særlig charmerende og gør at han føler større sympati for de grupper, som dyrker et mere europæisk udtryk.
Gavin Friday især føler sig knyttet til at andre som lader inspirere af tiden og miljøet i 30´ernes europa, og lytter man til Gavin Friday's plade *Shag Tobacco*, finder man også en vis stemning af cabaret – tænksom glad melankolsk stemning. Gavin Friday er meget lyrisk orienteret, hvilket han også mener altid har haft stor betydning i den europæiske kulturs udvikling. Når Gavin Friday siger at Europa er ved at blive europæisk er det ikke nødvendigvis med henvisning til EU, selvom han mener at det både er skræmmende og spændende på en gang.

Køkkenet med på tour

Gavin Friday er en smule irriteret over, at amerikaniseringen er alle steder – "That's why I refuse to wear jeans" – Upps, heldigt jeg havde ikke mine på den dag vi mødtes i et rum på Hotel Palace - det gamle Nazihovedkvarter, hvilket gjorde det endnu mere relevant at sidde og tale om europæisk kultur. Dog følte vores australske fotograf sig lidt hængt ud - hun havde jeans på. Hun fik dog Gavin til knæle for sig, da hun skulle tage billeder på altanen.
Da Gavin hurtigt fik opsnappet at fotografen var fra Autralien, gik snakken over på at han faktisk var ved at lave musik til en australsk film *Angel Baby*. Gavin Friday er også i sin egen optræden og iscenesættelse meget bevidst om den visuelle side og ser

m a n
ham live vil
man kunne opleve
ham som Mr. Caruso - i
sit køkken, for Friday har også
tænkt sig at tage hele sit køkken med på
scenen under hans tour. Der ér faktisk megen
natlig køkkenstemning på hans udspil, som han selv
mener skal lyttes til kl. 4.00 om morgenen: Det er tanker om
livet når man lige er kommet hjem fra en nat i byen – stemningen er meget afdæmpet, det lover han dog at hans liveoptræden ikke vil være.
Gavin Friday har samarbejdet med Bomb The Bass-bagmanden Tim Simenon, som har stået for trommeprogrammering og samplinger – lydsiden er langt fra elektronisk, men netop Simenons bidrag giver et væv af underfundighed som skinner igennem på hele pladen.
Fridays intentioner ved hans liveoptræden er at lave en surrealistisk science-fiction cabaret idet han trækker paralleller mellem 30´ernes stemning og 90'ernes ravescene, selvom han savner ordene i dansescenen, men ser at det er ved at komme tilbage. Folk er ved at være trætte af "all right all right freedom freedom". Men Gavin Friday er enig i at rave-scenen har en utrolig energi.

Hormoner i kontrol

"Når man er ung, har man en masse ting, som skal prøves af", og det har har Gavin helt sikkert gjort: Han har lavet musik siden han var 17 år, hvor han var forsanger i Virgin Prunes, han har gået i dametøj, og da han blev færdig med bandet og ikke vidste hvad han skulle gøre, begyndte han at male store vilde malerier. Hans venner mente ikke, han bare kunne begynde på at male, hvilke resulterede i, at han ved sin første udstilling satte priserne urimeligt højt, og han solgte dem alligevel. Faktisk tjente han flere penge på malerierne end hans gjorde da han var med i Virgin Prunes. Idag er han 35 år, og han har opdaget de ting, som det er værd at værdsætte – og tage sig tid til dem.
-Jeg drak ikke vin før jeg blev 30, og jeg kunne virkelig godt lide det, siger Gavin med et skævt smil.
-Hvis du skriger dine ord hele tiden, så bliver du ikke hørt. Gavin vil hellere prøve stille og roligt at hypnotisere sit publikum med ord og lyde, som beskriver stemninger. Han vil præsentere dig for transvestitternes verden, for Mr. Pussy og for den hjemmegående kones verden, som ser alt fra en hinde af valium. Ikke fordi han vil beskrive verden udenfor, men fordi alle disse ekstremer viser sider som vi alle har.
Tilbage i 1971 havde Gavin et band kaldet Lypton Village sammen med nogle venner fra Dublin. Bono var en af dem, og med ham producerede Friday fornyligt soundtracket til *In The Name Of The Father*, hvor blandt andre Sinead O´Conner medvirkede. Gavin Fridays bedre musikalske halvdel er Maurice Seezer, som han tidligere har samarbejdet med om hans to forrige udgivelser *Each Man Kills The Things He Loves* og *Adam & Eve*. *Shag Tobacco* har i coveret en meget lang og flot indledningstekst af Patrik McCabe (forfatter til *The Butcher Boy*) hvor man bliver ført rundt i alle af pladens sange.
Går alt efter planen kommer Gavin Friday og giver koncert i Danmark i november.

JAKOB DEICHMANN
Superflyer
WILD WILD WILD
"Lidenskabelig rockglød
Deichmann har talentet og visionerne." - WILD
Tidligere Spirits frontman går solo.
Produceret af Billy Cross.
Indeholder den tidligere Ugens Uundgåelige fra DR P3
"Picking Up The Pieces" og den nye single
"Irresistable Ways", CD ude nu

LG
edel
scandinavia
theRoosters
Can't Change Yesterday
Danmarks højeste, vildeste rockgruppe
debuterer med en masse
larmende guitarer.
Indeholder bl.a singlen
"Can't Change Yesterday".
Produceret af Frank Marstokk
-tidligere D.A.D. producer
CD ude nu
REKLAMEKOMPAGNIET

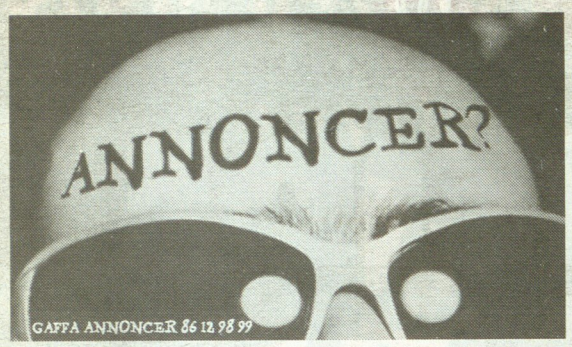

MAX LEVIG
Forsikring siden 1890

All-Risk forsikring
af
Musikinstrumenter
og udstyr
- overalt i Verden

Specialaftale med Dansk Musiker Forbund

Royal Insurance
Max Levig & Co.Eft. A/S

Vesterbrogade 2 B . 1620 København V . Tlf. 33 14 67 00
Kongensgade 27 . 5000 Odense C . Tlf. 66 12 21 41
Frederiksgade 2 . 8000 Århus C . Tlf. 66 12 37 22

Sidste udkald - tag en rask beslutning.

Holstebro Højskole
3 mdr. fra 1. oktober, 7 mdr. fra 1. oktober
4 mdr. fra januar
Klassisk musiklinie: Individuel undervisning, korsang, sammenspil, musikhistorie, teori, hørelære mm.
Teaterlinie: Teori, dramaturgi, skuespillerteknik, værkgennemgang, teaterproduktion.
Rytmisk musiklinie: Sammenspil, improvisationsteori, arrangement, komposition, lydstudieteknik mm.
Kunstlinie: Maleri, tegning, keramik, farve - og formlære teori, museumsbesøg mm.
Fællesfag: Filosofi, bevægelse, demokrati, folkemusik, international orientering, litteratur, kor mm.
Fællesarrangementer, foredrag, studierejse.

Ring eller skriv efter brochure
HOLSTEBRO HØJSKOLE
Bisgårdmark 18, 7500 Holstebro Tlf. 97 42 48 22

SAVE MONEY
CD nyheder
fra 99,-
Masser af CD-album til super priser
Ja jeg vil gerne have tilsendt brochurer gratis - 8 gange årligt. ☐
Navn:_____
Adresse:_____
Postnr.:_____ By:_____
TOP TRACKS MUSIC CLUB
Box 38, 3000 Helsingør

Mens to af den såkaldte Britpops p.t. mest feterede bands, Blur og Oasis, er gået i ringen for at slås om, hvem der er bedst og størst og mest populær (med den engelske musikpresse heppende på sidelinien), er der - heldigvis andre Britpop-bands der rører på sig. Det gælder eksempelvis den London-baserede kvintet

-et interaktivt rockband

Echobelly har netop udsendt deres andet album, der har fået den enkle titel *On*, og det er i lighed med deres første album præget af tre elementer: Selvsikkerhed, sans for et godt popomkvæd og frem for alt sangerinden Sonya Aurora-Madan.
Det er bare et år siden, at deres første album – den både publikums- og kritikerroste *Everyone's Got One* – udkom. Efter et år med travlhed, intens turné-aktivitet, udskiftning af bassist og andre skærmydsler, kan man fristes til at spørge Echobelly, om den relativt høje albumfrekvens skyldes, at de arbejder meget hårdt eller blot meget hurtigt?
-Echobelly er ikke det type band, der bruger evigheder i studiet på omstændelige indspilninger med tusind små detaljer. Vi er et rockband – intet af vores musik er for eksempel computerbaseret. Vi prøver heller ikke at frembringe noget der er perfekt, vi prøver snarere at lave noget der er stærkt og energifyldt. Deraf også titlen *On*, du ved, som i turn-on, siger Sonya Aurora-Madan, sanger og sangskriver i Echobelly og i øvrigt kendt som en bevidst ung dame med kontante meninger om snart sagt hvad som helst.
-Vi har ikke, som på vores første plade, forsøgt at vise alt det vi kan. Det behøver vi ikke længere – derfor er denne plade også meget mere sammenhængende og faktisk også enklere: Bas og trommer danner rygraden i alle sangene, og giver dermed musikken dens fundamentale drive.

Teksterne

Echobelly har slået deres navn fast med sange om racisme, sexisme, kriminalitet, oprør og retten til at værdsætte sig selv. Til gengæld afviser Sonya, at de er et politisk korrekt band:
-Det er jo fuldkommen latterligt. Jeg interesserer mig overhovedet ikke for politik, jeg interesserer mig kun for at være fuldstændig egoistisk og beskæftige mig med det, jeg synes er væsentligt. Men hvis folk mener der er en politisk korrekt tone i sangene, så go ahead. Mange af mine tekster er heller ikke skåret ud i pap - der er en bevidst flertydighed i dem, som gør, at man kan tolke dem som man vil, og få noget værdifuldt ud af det. Jeg kan godt li' at opfatte Echobelly som et interaktivt band! Og tilføjer: -Men jeg sætter teksternes betydning udpræget højere end mange andre engelske bands, som Echobelly musikalsk kan sammenlignes med, eksempelvis Blur og Oasis. Ud over at Glen (Glen Johansson, Echobellys svenske guitarist og sangskriver, red.) efter min mening er den bedste guitarist siden Johnny Marr, så er det akkurat med vores tekster, at vi adskiller os fra 'alle de andre'. Hos Echobelly er der rent faktisk noget under overfladen. Derfor tror jeg på, at Echobelly fortsat vil være her om mange år.
Det kan hun også sagtens sige, for der er ingen tvivl om, at Echobellys fremtid hviler på hendes skuldre. Uagtet deres vitterligt gedigne popsange, ville Echobelly formentlig ikke have den store gennemslagskraft, hvis det ikke var for hendes sangstemme og indiskutable udstråling, som er født af en næsten uhyggelig bevidsthed om både sit eget og Echobellys værd.
Og når man drister sig til at pippe et forsigtigt "hvad-nu-hvis-*On*-bliver-en-fiasko.....?", svarer Sonya bare kort:
-Jamen, det gør den ikke.
Echobelly giver koncert i Kbh. den 2. oktober.

Af **Helene Venge Madsen**

Knap så Kaya

Hun vil formentlig hade mig for det, men Kaya Brüel på 23 år er allerede hvad man kalder en garvet rotte i denne forkætrede musikbranche. Her i efteråret er hun ude med sin tredje udgivelse *Sweet Reality*.

Af Kasper Simonsen

Allerede kort tid efter indspilningen af sit andet album *The State I´m In*, var Kaya klar til at indspille en tredje plade. Sådan kom det ikke helt til at gå.

-Min plan var at lave den sammen med det band, jeg var ude at spille med. De er jo nogle travle musikere, der spiller med et hav af andre musikere. Vi kunne dårligt finde tid til at finde ud af, hvornår vi skulle mødes for at lave en aftale, så det trak ud. Faktisk har det næsten taget 2 år, sukker Kaya og forsøger uden succes at score lidt medlidenhed hos GAFFA's udsendte.

-Jeg har også gradvist fået mere af mig selv med. Den første plade var primært Jens Rugsteds. Det var alle hans yndlingssange, jeg skulle synge. Problemet har også været, at jeg har arbejdet med folk, som er 10-20 år ældre end mig. De har så haft travlt med at fortælle mig, hvad unge mennesker vil høre i dag. Det var fint for mig på det tidspunkt. Gradvist kom jeg mere med i den næste plade, men det er jo ingenting sammenlignet med denne.

På *Sweet Reality* har Kaya drejet stilen overimod sine egen favoritter som Jade, TLC og Prince (det hedder han på GAFFA, red.). Foruden den faste producer Morten Wulf (tidl. Hanne Boel) har den alsidige barndomsven Nikolai Steen stukket sin kreative producerhånd ned i et par overraskende flotte soulnumre.

-Jeg elsker soul. Det er det, jeg ser på MTV. Og jeg havde hørt et par af hans soulsange, som jo ikke lige er hans boldgade. Han har mange sider i sig. De var stinkende fede. Så han har hjulpet mig med et par numre.

-Jeg tror virkelig nu på den slags musik her i Danmark. Min selvtillid er blevet større. Nu tør jeg godt komme ned i studiet med et nummer, jeg selv har skrevet.

Sweet Reality er hen ad vejen blevet en meget moderne soulplade. Den lyder amerikansk, men det skyldes ikke, at Kaya har gennemrejst USA. Det begrænser sig til et nyligt overstået kort 14 dages ophold i New York med en veninden Maria Montell.

-Det var to små piger i en by langt, langt borte. I starten var det lidt for overvældende, men specielt efter jeg er kommet hjem, syntes jeg, at det var skide-fedt. Jeg har altid været fascineret af USA. Jeg ser meget fjernsyn, tilstår Kaya, inden hun bryder sammen af grin.

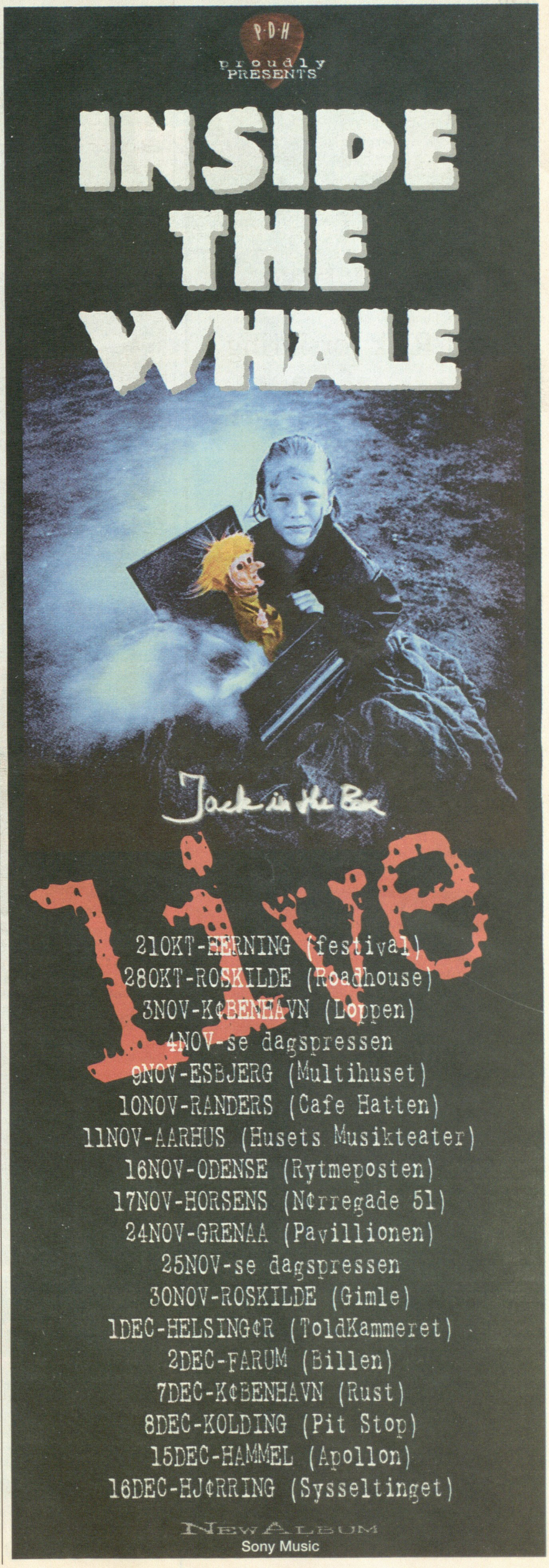

DANCE

Ved: Kjeld Tolstrup

Så er sommeren forbi og det kan i dén grad høres på mange af månedens releases. De glade piano-stompers og store let tilgængelige nu-nrg anthems er næsten væk og har til gengæld givet plads til mere dystre og dybe grooves. Et par af Ibizahittene hænger dog stadigvæk på og intet tyder på, at numre som *Missing* med Everything But The Girl og *Hideaway* med DeLacy vil miste deres popularitet i den nærmeste fremtid. Ret godt gået når man tager i betragtning at numrene er fra henholdsvis februar og april. Lidt nyere er **de Melero**'s *These Things Happen* (Atom), der i stil minder om en vokalversion af Farley & Heller´s *Ultraflava*, og at der her er tale om et rigtigt Ibizahit fremgår med al tydelighed af påskriften på pladen, der simpelthen lyder *Exclusived Ibiza 1995*. Også **Valeria Vix** - *Viciosa* (DFC) har den balearíske ånd over sig, med spansk vokal og Inner City riff er den muligvis ikke månedens mest originale plade, men den er så sandelig en af de mere effektive, og så er den produceret af ingen ringere end **Sueño Latino**, som efterhånden også har været væk fra scenen i et stykke tid. Det samme må siges om **L.U.P.O.** der i sin tid hittede med bl.a. *Hell Or Heaven* og *Keep It Up*, og som nu er tilbage i bedste Mark N-R-G stil med numrene *Velo City* og *Energy* (*Low Spirit*) hvoraf især sidstnævnte fungerer rigtigt godt. Det går også rigtigt godt i bette Danmark. Mainline Records der holder til i Baden Baden er oppe på 6 releases der alle er i den mere eksperimentende ende af Techno/Electro/House genren. Multiplex 4 og 5 er på gaden med titlerne **CH Connection** - *Push Me* og **Michael V. Larsen** - *You Sexy Thing*. Københavnske **Affection** er klar med nyt udspil på Limbo Records. Single nummer 2 hedder *Motorcity EP* og er et godt eksempel på, at man så udemærket kan lave effektiv og ukompliceret techhouse uden at bruge de samme lyde som alle de andre, et dejligt frisk pust (vindstyrke 30) fra **Tonny Svensson & co**.

Det er også i denne tid vi skal opleve vinyl-debuten fra århusianske Nicka Kirstejn der sammen med sin makker Allan B. Jensen kalder sig DJ Misj..... undskyld **DJ Nicka & Farouche**. De har fået kontrakt med det hollandske selskab Journey hvor på de om kort tid udsender numrene *Scrambled X*, *Droplet* og *Throng* (pladens bedste). De er alle i den lettere Nu-NRG/Trance stil, det er ikke årets mest originale plade, men til gengæld en effektiv og lovende debut. Originalitet er der derimod maser af i det nye amerikanske producer/remix team **Height 611** (hold øje med dem) der med pladen **Houztown** - *Brooklyn A Train* (Vicious Muzik) har lavet årets mest skræmmende og uhyggeligt dybe nummer. Her er virkelig tale om "the wildest pitch", som de skriver i nyhedsbrevet ,og hvis du så oven i det placerer et par samples fra Prince's *When Doves Cry* og de mest overraskende edits og baglæns basgange ja, så har du en idé om hvordan det her lyder. Height 611 er også aktuelle med et remix af **Towa Tei**'s nye single *Luv Connection*, desværre findes deres *Girls Night Out*-mix kun på den amerikanske promo-dbl-12" så med mindre englænderne bestemmer sig for at udsende den, bliver den nok svær at få fat på. Det gør **GU** - *Feelin' Love* (der burde have været det officielle remix af Donna Summer - *I Feel Love*, istedet for det slam både Rollo og MAW leverede) og **Led Zeppelin** - *Baby I'm Gonna Leave You* (house mix) nok også - her er nemlig tale om vaskeægte bootlegs, men har du mod på det så rigtig god jagt. I den mere eksperimenterende ende af housegenren skal også Harvey´s geniale remix af **DJ Food** - *Peace* (Open) anbefales. Her er tale om den skønneste "vi har spillet alle instrumenter selv"-fornemmelse og det er uden tvivl en af de bedste jazz-house ting jeg nogensinde har hørt. Noget hit bliver den nok aldrig men hva´ fanden, det bliver de bedste plader sjældent, og den skæbne kommer nok også til at overgå den ekstremt monotone, men ultrafunky, **Amfibian** - *Pa Relax* på det hollandske selskab Touché og **Jellybean** - *Twilight Dome* (Relief). Men de skal alligevel også anbefales varmt. Sidst, men ikke mindst, må du for alt i verden ikke gå glip af **Rosie Gaines** (hende Fra Prince- pladerne). Hendes single *I Want You* (Motown) er kommet i et suverænt Weekend-mix af **Hippie Torrales** og det lyder så fantastisk funky, at man næsten tror på at sommeren ikke er helt forbi endnu.

Non House Top 5:

1 **Jimi Tenor**- Europa (Sähkö/Pingo)
Bageren, Fatman og undertegnede tager ikke fejl. Genial Easy-listening-techno fra Finland.

2 **Money Mark** - Mark's Keybord Repair (Mo Wax)
21 numre fra Beastie's keybord-geni.

3 **Colourbox** - Looks like We're Shy One Horse (4AD)
Dub"house" fra 1986. bedre end Dreadzone.

4 **Rob D** - Clubbed to Death (Mo Wax)
Trip Hop Goes Classical.

5 **The Ballistic Brothers** - London Hooligan Soul (JBO) Fra Trip Hop til Hip Hop via Jungle Og Jazz.

Jan O.Poulsen

Bedst lige nu

Morrissy har det stadig rigtig skidt

Lisa Loeb
Endnu en musikalsk forelskelse

Rhonda Harris
Nikolaj Nørlunds nye trio bringer intimiteten tilbage i dansk sangskrivning.

Værst lige nu

HIP – En Hyldest Til Steppeulvene...
En dødsyg idé. Køb hellere originalen

ANMELDELSER

Garbage: Garbage
-BMG/Mushroom Records
Når man som debuterende band kalder sig Garbage, bruger musikalske affaldsprodukter på den mest konstruktive måde og selv tilføjer opfindsomme detaljer af den mest bramfrie art, så er det genbrug af den mest effektive kaliber. Hvem skulle have troet at en af 90'ernes mest ombejlede producere Butch Vig (Nirvana, Smashing Pumkins og Sonic Youth) havde sådan et æggende projekt liggende i sin arbejdsskuffe. Med sig selv på trommer, hans producer-kollegaer Steve Marker (guitar, bas), Duke Erikson (guitar, keybords) og ikke mindst den næsten ukendte kvindelige forsanger Shirley Masson, har han søsat et band, der spiller så sitrende eklektisk og nervøst, at de lyder som et liderligt lydspor til en horrorfilm. *Come down to my house and stick a stone in your mouth/You can always pull out if you like it to much* lyder det i åbningsnummeret *Supervixen*, men det er komplet umuligt, når dette djævelske udspil først har forført dig ind i sin kringlede labyrint. *Queer* og *Only Happy When It Rains* er skarpslebne popperler med en uhyre melodiøs og magnetisk tiltrækningskraft, *As Heaven Is Wide* er som et surrealistisk maleri splattet ud med et industrielt touch og i den uhyggelige ballade *A Stroke Of Luck* bliver det ligeså faretruende og giftigt som i filmmusik lavet af David Lynch. Garbage har lavet et pulserende sammensat album, der udforsker randområder i rockmusikken, hvor en stor del af æren må tilfalde sangerinden Shirley Masson der synger med en foruroligende indlevelse.
Finn P. Madsen

Luna: Penthouse
-Warner Music
De ringende, melodiske og skæve, skæve guitarlinier er her, den papirstynde stemme, som kan knække når som helst, hviler faretruende i luften på amerikanske Lunas tredie udspil *Penthouse*. Vigtigst af alt for bandet er sikkert, at de har fået deres forbillede Tom Verlaine, som i 70'erne var leder af kultbandet Television til at medvirke på to numre, og Luna har bestemt ikke skjult, hvor meget de bejler til netop dette band, hvilket høres tydeligt i numre som *Sideshow By The Seashore*, *23 Minutes in Brussels* og *Freakin' and Peakin'*. Hele tiden bliver der modelleret med guitarerne, som fletter sig ud og ind af hinanden med et instinktivt og kalejdoskopisk drive, for til sidst at nå et punkt, der nærmer sig kollaps. Men hele molevitten holder, for bag Luna gemmer sig rutinerede musikere: Dean Wareham, vokal, guitar (ex-Galaxie 500), Stanley Demeski, trommer (ex-The Feelies) og Justin Harwood, bass (ex-The Chills), der kan deres kram til fingerspidserne.
Finn P. Madsen

Morrissey: Southpaw Grammar
-RCA
Nok er Morrissey både slimet og ganske ynkelig i sin evigt deprimerende og livstrætte tilstand. Men som popkunstner er han tæt på at være et geni, og med *Southpaw Grammar* har han tilmed udsendt en CD, der med garanti vil aspirere til årets top-ti over rockalbums.
Southpaw Grammar åbner med den 11-minutter lange og monumentalt flænsende *The Teachers Are Afraid Of The Pupils*, hvor Morrissey viser sig fra sin mest ynkende side, mens hans opgivende gentager omkvædet *To Be Finished Would Be A Relief*. Jo, måske er der gået rock i den gode Morrissey, men humøret er som altid en bundskraber.
Hvor det kan være en hård tørn at kæmpe sig gennem Morrissey selvoptagede tekster, er det tilgængeld en yderst livsbekræftende oplevelse, at lægge øre til hans bidende og snerrende guitarrock, der er helt forrygende i sin forknyttede og aggressive udladninger. Morrissey har stadig en stilsikker fornemmelse for den klingende popmelodi, men på *Southpaw Grammar* er de brutalt pakket ind i stinkende rå guitarrock. *Southpaw Grammar* er en melodramatisk tragedie med Morrissey i hovedrollen. Det er både patetisk og forbandet godt. Morrissey nyder stadig, at han har det rigtig skidt.
Jan Opstrup Poulsen

Lenny Kravitz: Circus
-Virgin
Hvordan var Lenny Kravitz som teenager? Havde han venner – og hvordan er han i givet fald blevet god til at spille så mange instrumenter? Man kunne fristes til at tro, at Lenny Kravitz

var, hvad man fik ud af at isolationsfængsle et halvtvoksent barn i et komplet udstyret pladestudie i ti år.
Gudskelov er det ikke tilfældet. Lenny Kravitz er musikalsk velbegavet multitalent. En irriterende type, der ud over at se godt ud, er millionær og spiller 4-5 instrumenter virtuost.
Han bygger sine sange op fra bunden. En slap bas og rå trommer suppleret med et aggressivt Hendrix-inspireret guitarriff. Læg en skrigende, hæs vokal, lidt orgel og en terrængående leadguitar henover, og du har et groovy Kravitz-hit.
Sådan har det været på Kravitz´ tre første udgivelser, og sådan er det i endnu mere udpræget grad på hans fjerde album, *Circus*. Kravitz er i det festlige hjørne og lægger ud med den svært selvmodsigende single *Rock´n´Roll Is Dead*. Festen fortsætter pladen igennem flere, men på *God Is Love* slutter den brat. Her træder det religiøse islæt tydeligere frem, og i et mindre psykedelisk arrangement ville den egne sig perfekt til Frelsens Hær. Hallo, er det rock og rul eller religionseksamen det her? Kravitz er bedre som partyrocker end som messedreng. Men festen har sin pris. Således er der langt mellem de rigtig gode melodier på *Circus*. Titelnummeret og *Can´t Get You Of My Mind* er behagelige undtagelser på en plade, der rykker mere end sine forgængere og som først og fremmest er til fest. God fest.
Christian Grau

Passion Orange: Back In The Box
-Instant Records
Selvom vi nærmer os det mørke efterår blomstrer passionen i fuld flor – under alle omstændigheder efter at man har lyttet til årets mest overraskende danske udspil fra københavnske Passion Orange. For hvor bandet på deres debut *Consequences* fra '94 syntes at være fanget af et Pearl Jam kompleks og sanger Henrik Søgaard var hjemsøgt af en lille Eddie Vedder, ja, så har gruppen på *Back In The Box* fuldstændig sluppet denne spændetrøje. Indledningsnummeret *Saltcracker* knaser som en sprød saltet sag lige ud i øret på dig og kan få enhver mund med smag for rock 'n' roll, når den svinger bedst, til at løbe i vand. Har du gået og lyttet med på en rigtig ørehænger af en ballade ved navn *Baby Lou* her i sommers, så er du havnet i den rigtige rille, sammen med *Superlove* har de et omkvæd, der tænder lys i ethvert hjerte med hang til det melodiøse. *Abundance* og især *Placticwoman* pisker tøjlesløst derudad med et afsæt i det punkede, hvor energien stikker som små nåle. Albummets højdepunkt *Loaded* starter i det kriblende med en vrængende mundharmonika og Henrik Søgaards hypnotiske vokal for at ende i en højeksplosiv udladning, der brænder op indefra. Passion Orange har med *Back In The Box* pisset det territorie af, hvor de har fundet en lyd og melodiøsitet, der er helt deres egen.
Finn P. Madsen

FS Orlonn: Books Of Beyond
-Sony Music/Pladecompagniet
Danske debuter udi amerikansk vestkyst-rock hører bestemt ikke til sjældenhederne, selvom der i disse år stadig bliver længere mellem dem. Sangeren FS Orlonn er et blankt papir i dansk rocksammenhæng, og på baggrund af denne kendsgerning er *Books Of Beyond* en bemærkelsesværdig debut.
FS Orlonn kan bedst beskrives, som en krydsning mellem Don Henley og vores egen Thomas Helmig. Han synger kraftfuldt og bestemt ikke uden talent, når vi holder os i den retlinede musikalske boldgade. Her er nemlig tale om ægte dansk mainstreamrock, som bliver bakket op af en stribe yderst kompetente musikere. Bandet tæller blandt andet TV-2 bassisten Georg Olesen og superguitaristen Poul Halberg. Det er ikke mindst Olesens flydende basspil og Halbergs forløsende guitarspil, der løfter *Books Of Beyond* op over det ordinære.
Her er masser af plads til individuelle præstationer, og for fem år siden ville denne CD have givet kvælningsfornemmelser. I dag er den et behageligt lyt, og sådan gør tidernes skiften så meget. FS Orlonn er et sympatisk bekendtskab, der forhåbentlig udvikler sig med årene. Her og nu bør *Books Of Beyond* kunne ride selvsikkert på radiobølgerne.
Jan Opstrup Poulsen

KONCERT ANMELDELSE

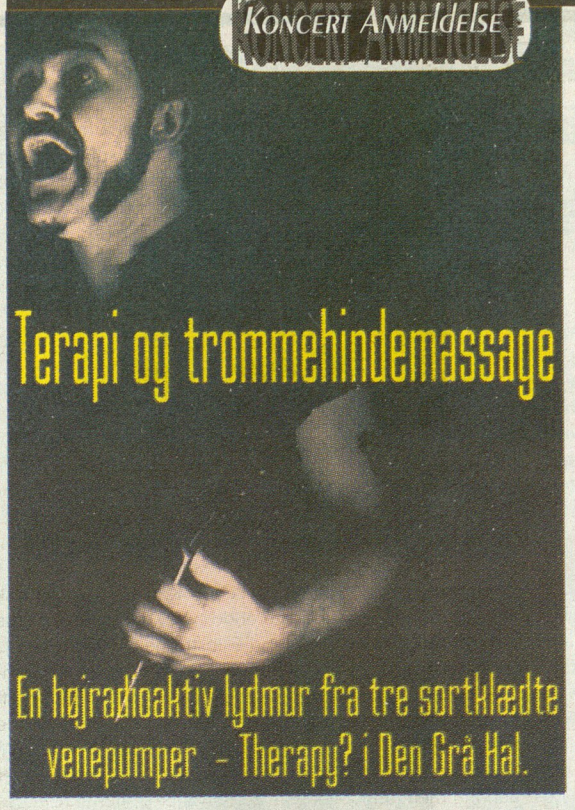

Terapi og trommehindemassage

En højradioaktiv lydmur fra tre sortklædte venepumper - Therapy? i Den Grå Hal.

Det var ikke fordi folk sad i rundkreds i Den Grå Hal, da Theary? holdt kursus i venepumpeøvelser for viderekommende fredag den 15. september. På scenen stod to triumfbuer af lys og stål, der fra første tone eksploderede i kaskader af højradioaktiv stråling på kryds og tværs af hallens hvælvinger. Den lalleglade lysmester var iscenesætter af et fuldblods farveorgie som kontrast til et sort musikalsk univers. Sort tøj, sorte instrumenter, sorte sange, sort syn. Og i den modsatte ende af hallen blev nazismens hagekors knust på et sort banner, der hang ned fra loftet.

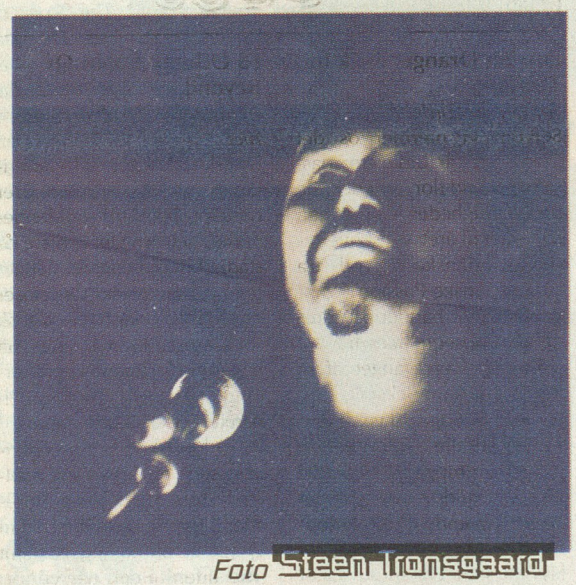

Foto Steen Tronsgaard

Harmoni eller terapi – rammen var perfekt, og Therapy? nøjedes ikke med at spytte giftigt mundvand på scenegulvet, mens de frådende spurgte *Who Wants to Die*. De gav også fremragende udgaver af Isolation, *Tickle Inside* og *Me VS You* tilsat inciterende cellosoloer og vanlig højfrekvent støjfræs.
Uden nogensinde at kigge på hinanden gav Therapy? opvisning i kunsten at holde gryden i kog med forrygende samspil. Og mens guitarist og forsanger Andy Cairns sparkede melodierne fra Infernal Love i gang med indædt koncentration, lignede bassisten Michael McKeegan for det meste en musikalsk kaospilot i færd med at modtage den højeste oplysning på den ukendte soldats grav i stroboskopbadet under den ene triumfbue. Andre gange som en intellektuelt demonteret dommedagsfreak på fjedrende soldaterstøvler henover scenen. Og da *Going Nowhere* tog fart, nærmede publikum sig en kollektiv orgasme dervet frem af turbulensen i de monotone rytmers hypnotiserende strengeleg. En paralyseret menneskemængde udsat for stroboskoplysets intense bombardement i flere minutter ad gangen kunne kun nikke med hovedet, da Therapy? påkaldte Satan og skreg *James Joyce is Fucking My Sister*.
Therapy? pressede venepumperne til det yderste, og gav en formidabel koncert med et lysshow, der fulgte musikken ud over afgrunden. Hvad disse mennesker indtager af fast og flydende føde er uvist. Men et godt bud lyder på trækpapir og kaffegrums.

Af Ole Hoff-Lund

SPOT 02 præsenterer 60 nye orkestre.

SPOT 02 har modtaget over 400 tilmeldinger fra nye bands.
Ikke færre end 60 af disse spændende bands bliver præsenteret på 12 spillesteder over hele landet

Orkestrene bliver offentliggjort
d.10 oktober i Morgenavisen Jyllands-Posten.

Vi præsenterer 5 bands til hver koncert.

Torsdag	d. 2.11	Stengade 30	København
Fredag	d. 3.11	Stengade 30	København
Lørdag	d. 4.11	Elværket	Holbæk
Torsdag	d. 9.11	Rytmeposten	Odense
Fredag	d.10.11	Rytmeposten	Odense
Lørdag	d.11.11	Toldkammeret	Helsingør
Onsdag	d.15.11	Gimle	Roskilde
Torsdag	d.16.11	Husets Musikteater	Århus
Fredag	d.17.11	Husets Musikteater	Århus
Lørdag	d.18.11	Plantagehuset	Thisted
Fredag	d.24.11	Panic	Haderslev
Lørdag	d.25.11	Fermaten	Herning

Spillestidspunkter og orkestre - se dagspressen.

SPOT-initiativet er taget af:
ROSA- Dansk Rock Samråd, Roskilde Festival, Carlsberg og Morgenavisen Jylland-Posten.

SPOT 02 samarbejder med FAJABEFA
og Dansk Musiker Forbund.

ROSA
Dansk Rock Samråd

Roskilde Festival

SPOT 02

Carlsberg
MED SPOT PÅ VORES ØL

MORGENAVISEN Jyllands-Posten

SPOT Graven 25 st. th. 8000 Arhus C tlf & fax 86125366

Metal

Ved: Jens JAM Rasmussen

En legendarisk turnè er på vej. Den hårdeste rock ´n´ rol´ls inderste sjæl åbenbarer sig tre gange i starten af oktober. Den 5. i Esbjerg, den 6. i Odense og den 7. i København – og, du har selvfølgelig nu fattet at det er **Motörhead**, jeg her analogiserer med den hårde rock ´n´ roll´s inderste sjæl. En sjæl, som har vandret fra scene til scene siden 1975, og præsenteret sig ræsende, intenst, hektisk og tidløst som noget andet i rockens historie. Frontmand Lemmy selv er legende, 50 år til jul, men nok så levende. Måske lidt mere bitter, og en del mere besk gennem de senere år, men sådan er det nu engang når man konfronterer livet så kompromisløst som Lemmy har gjort det gennem godt 30 år i rock og rul. Mange fra Lemmys generation er borte, han selv i live og Motörhead i dag tilbage i en trioformation. Ligesom det var trioformationen, der gjorde bandet berømt og berygtet i slutningen af 70'erne og op gennem 80'erne – med *Ace Of Spades, Overkill* og andre overdrævende dunderværker. Så, mød op og se Motörhead, i et rockteater i en by nær dig...

Og så er der også andre rocklegender på vej i oktober. Nemlig **Black Sabbath**, hvis seneste cirka femten års produktioner dog har været langt mere ujævne end Motörheads. Konstante line-up udskiftninger, ikke mindst på den vitale vokalplads, har ikke just gavnet dette legendariske heavy rock navn over alle, men guitarist Tony Iommi har insisterende holdt fast ved Black Sabbath navnet. I dag hedder sangeren Tony Martin, og han har definitivt mere til fælles med Ronnie James Dio end med den definitive Sab-stemme Ozzy Osbourne. Det er i Esbjerg/Tobakfabrikken, den 20.10 og København/KB-Hallen, den 21.10 at Sabbath anno 95 spiller op – med det gotiske, atmosfæriske svenske band **Tiamat** som opvarmning.

Kaster vi også lige et blik ind i november, så er det også værd at notere at **Iron Maiden** er på vej til KB-Hallen – med den nye sanger Blaze Bayley i front, det nye meget Iron Maiden-ske album *The X-Factor* i ryggen og med det dunkle dommedagsband **My Dying Bride** som support. Og lige lidt mere november: Rygter svirrer som grise bliver stegt den 24. december på et nyt **Alice In Chains** album i november. Mulig albumtitel er *Tripod*, mulig førstesingle er *Grind*. Kan blive det sidste Alice In Chains album, nogensinde, men kan også blive et af årets bedste albums...

VOLUMEKNAPPEN

Down: NOLA (Warner)

NOLA står for "New Orleans Louisiana" – og herfra kommer Down, som er en tonsertung samling af musikere fra bands som C.O.C., Crowbar, Eyehategod og ikke mindst Pantera (via sanger Phil Anselmo). Et lille sideprojekt, som modsat de fleste af slagsen har effekt langt ud over musikernes egen tilfredsstillelsesvidde. *NOLA* er et propert album, der er en ferm og frisk 90'er, heavy Sabbath-agtig rock med momentvise paralleler til Downs originale bands, navnlig C.O.C.

Voi Vod: Negatron (Play It Again Sam/MD)

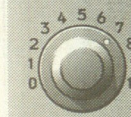

Historien om Voi Vod er på een gang forunderlig og ganske banal. Toronto-bandet startede i 80'erne med skraldethrash af sværeste/værste kaliber, udviklede sig senere som en halvthrashy version af Pink Floyd og bysfædrene Rush. Men Voi Vod (her kommer så det banale) har været frygteligt forude for deres tid. Men, forhåbentlig kommer de nu til deres ret i denne 90'ernes fusionsvilde tidsalder hvor samples og heavy spader går i spind hos ny-populære bands som Nine Inch Nails, Ministry og Fear Factory. *Negatron* er ihvertfald et udmærket album fra Voi Vod, der dog også har fået ny vokalist og en lidt ny, men også mere opdateret lyd.

Trend: Bitch (Progress)

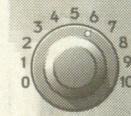

Hård, tæt, tung og ganske groovy metalrock fra Fyns land. Masser af energi, men dog moderat sangskriveri – og et overrumplende cover af Depeche Mode hittet *I Feel You*.

En nogenlunde debut, der dog også har et lidt problematisk punkt i vokalen.

Mia Pollmann

Bedst lige nu

Warchild *Help*. Englands fremmeste musikere har lavet et fantastisk godt album til støtte for børnene i Bosnien.

Skunk Anansie live i Den Grå Hal. Hold øje med det orkester – de er *big time*.

Værst lige nu

Saga og Jethro Tull har begge udsendt deres 117. album. Det er lidt ligesom min Yoca-palme, som jeg i virkeligheden hader, men bliver ved med at vande fordi jeg har haft den i lang tid.....Nu smider jeg den ud.

ANMELDELSER

Edwyn Collins: Gorgeous George
-Virgin

Med den motown-påvirkede *A Girl Like You* fik sangskriveren, guitaristen og ikke mindst crooneren Edwyn Collins et velfortjent råhit for første gang siden 1983. Dengang var det med kult-orkestret Orange Juice, der sammen med bands som Josef K og Aztec Camera gik under betegnelsen "The sound of Young Scotland" og udgav deres plader på det lille uafhængige pladeselskab Postcard Records. Her på hans tredie album-solo udspil *Gorgeous George*, viser han sig som en moden sangskriver med en stor evne til at sammenføre hvid rock og sort soul med egen personlighed. I åbningsnummeret *The Campaign For Real Rock* får de opstyltede og overvurderede rockstjerner et skud for boven med disse ord '*The overrated hit the stage overpaid and over here*' til lyden af et hvæsende guitar inferno. I *Low Expectations* og den formidable *North of Heaven*, viser han sig som den tyste romantiker, der med sin dybe crooner-røst varmer én helt ind i hjerteroden. *If You Could Love Me* og *It's Right In Front Of You* rækker med deres bløde swing og disco-agtige rytmer kælent ud efter en David Bowie anno *Young Americans*. Edwyn Collins har efter år i udkanten af rockens første divison, ramt en guldåre i sit sangskriver univers, der synes forbandet holdbar til en plads i toppen.
Finn P. Madsen

Inside The Whale: Jack In The Box
-Sony Music/Pladecompagniet

Herning-bandet Inside The Whale var med i forreste række i 1994, da den etablerede danske rockscenes første division blev væltet af pinden til fordel for de nye unge himmelstormere som Dizzy Mizz Lizzy, Psyched Up Janis og Kashmir. Af disse bands er denne sprælske kvartet, der på deres debutudspil *In Natures Uniform* gik under betegnelsen letmetals funk, først i gårde med deres andet album *Jack In The Box*. Allerede på første nummer *Freeze Frame*, der hamrer elektrisk og sitrende ud i æteren, fornemmer man, at denne ottearmede blæksprutte har lavet en kovending og klippet nogle af de mest flagrende arme af sig selv. For Inside the Whale viser sig på *Jack In The Box* som et mere stålsat band, der hamrer den ene guitarbredside af efter den anden og samtidigt har suget til sig, hvad der foregår i tidens rocktendenser – et mere ensartet udtryk er født. *Into Your Arms* og *Why* består af indbydende Beatles korharmonier, *Sunday* indeholder de samme retro-tendenser, der bruges af Oasis og den stærkt grunge-påvirkede *You* sparker heftigt fra sig. Netop i det nummer og *Freeze Frame* viser Marcus Winther-John sig som en sanger i stærk udvikling, hvor hans stemme rasper og snerrer som en anden Eddie Vedder. *Inside the Whale* spiller hedt og strømførende på denne opfølger uden at miste overblikket for det iørefaldende.
Finn P. Madsen

Sonic Youth: Washing Machine
-MCA/Geffen

Op gennem 80'erne har New Yorker-bandet Sonic Youth udsendt nogle banebrydende albums, især *Daydream Nation* fra '88 står her i 90'erne står som et kulørt manifest indenfor støjrocken. Bands som Dinosaur Jr., Nirvana og Pavement har brugt rigeligt af disse til tider ufremkommelige skitser til at strukturere deres eget udtryk med. Med deres nye udspil *Washing Machine* syntes bandets formel med de dissonante toner til lyden af guitar kling klang flader, der roterer om det samme skurende riff i en uendelighed dog opbrugt. Sonic Youth er med tiden blevet matte i lakken, og lyder efter hvert album mere som en reproduktion af sig selv. Her er hverken tilføjet eller fjernet noget til det billede, som vi kender af dette anti-kommercielle band, der altid har stået for det kompromisløse, men hvad nytter det, når deres udtryk lyder som en slidt frase.
Finn P. Madsen

David Bowie: Outside
-BMG

The Thin White Duke er tilbage, men det kan umiddelbart være lidt svært at tage alvorligt. Det er trods alt ikke så lidt l... han har budt os de seneste år – fra dukkefilm (*Labyrinth* – ok film, piiiiinlig musik), til sært opkog på fordums glans (*Black Tie, White Noise* og især *Buddha of Suburbia*.) For slet ikke at nævne de grumt sløje Tin Machine og midt 80'er albums.

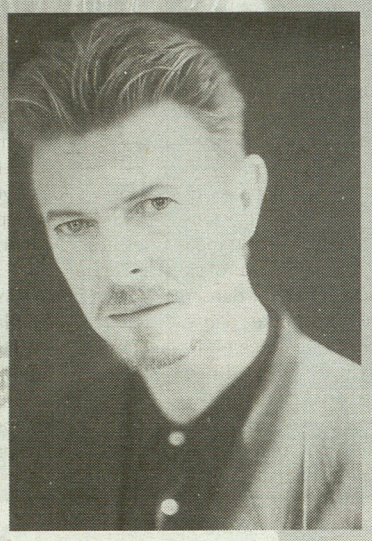

På *Outside* genoptager han sit samarbejde med Brian Eno, for første gang siden *Lodger*, og tankerne glider selvklart tilbage til dengang – *Fantastic Voyage, Heroes, Speed of Life* .... etc. Bowie vil til evig tid blive dømt på fortiden, men med *Outside* vender han selv tilbage til åstedet – det nærmest vrimler med kraftige hentydninger til triologi-årene med Eno (*Heroes, Low* og *Lodger*, 1977-79). Det er et, på mange måder, stort og ambitiøst album, med Bowie tilbage i rollen som den kølige, intelligente observatør, hvor han beviser at han kan – og vil – andet end at synge om Blue Jeans eller Absolute Beginners...

Outside er samtidig et slags soundtrack til *The Story of Nathan Adler*, første del af Bowie's novelle-saga, der efter planen skal fortsætte indtil årtusindeskiftet. Sangene er skrevet til novellens forskellige personer, og er tænkt fremført af disse, men stemmen er Bowie's, og den lyder hér bedre end den længe har gjort. Sangene er persongalleriets historier, hvilket giver en – både musikalsk og tekstmæssig – meget underligt sammensat plade, hvor der veksles mellem hård techno, Bowie'sk pastiche funk-rock, og den sære, abrupte rytmiske rock, som kun Eno kan frembringe. Og netop Eno må tilskrives en stor ære i at *Outside* fungerer som et *album*, og ikke kun som en litterær *idé* i Bowie's hoved. Lydgeniet Eno er overalt på denne plade, der visse steder kan måle sig med hvad de to tidligere har frembragt. Og at Bowie er begyndt at *tænke* igen, gør ikke *Outside* mindre interessant.
Jim Holm

Skunk Anansie: Paranoid And Sunburnt
-Virgin

Jeg indrømmer det blankt. Der er visse kvinder jeg aldrig ville turde invitere hjem til te og en uskyldig snak over frimærkesamlingen. Den skaldede og sorte sangerinde Skin fra Skunk Anansie er en af dem. Ikke fordi jeg ved, at hun er lesbisk, og det derfor ikke ville være besværet værd, men fordi hun er en skræmmende kvinde, som bare er anti-alt. Hendes dragende udseende kunne ellers nok sætte gang i fantasien, men man ville næppe nå til det første frimærke, før man hang og dinglede i de ædlere dele.

Skin har prøvet det med frimærkesamlingen, og skrevet en sang om den traumatiske oplevelse, der meget passende hedder *Intellectualise My Blackness*. Den stakkelse fyr hænger der sikkert stadig.

Skins forurettelse over alle os hvide, fascistoide røvhuller skinner kraftigt igennem på denne britiske debut, der i udtryk og aggressivitet har en del tilfælles med amerikanske Rage Against The Machine. Det er nemlig stenhård metal-funk i den efterhånden klassiske rap-rock stil, der er blevet 90'ernes ultimative udtryksform. Det er som et få et spark direkte mellem benene. Det hele sortner, og man er fuldstændig passiviseret.

Selv kalder Skin musikken for "clit-rock", og det røber, at der måske gemmer sig en portion humør bag den mørke og alvorsfulde facade. Glade dage leder man imidlertid forgæves efter på *Paranoid And Sunburnt*, der er en lang nedsabling af normalitet og fortæskede fordomme. Så stærkt at det undervejs bliver ufrivilligt komisk, men den kværnende og velsmurte rockbulldozer hamrer upåvirket afsted med en arrigt skrigende Skin i forgrunden. Og indrømmet, jeg nyder det. Måske skulle frimærkesamlingen alligevel opdateres.
Jan Opstrup Poulsen

Robben Ford: Handful Of Blues -*Warner*
Hvad skal der til for at gøre bluesmusik spændende? Guitar er ikke længere nok i sig selv. I dag spiller arrangementet vigtigere rolle, for ser man bort for den håndfuld amerikanere, der er sluppet levende gennem arsenaler af bourbonflasker og helikopterflyveture, er der ingen der formår at holde en traditionel bluesplade i kog ret længe. Vi har hørt det før, og vil vi høre det igen, kan vi finde en gammel plade frem. Det kan godt være at Gary Moore gav blues´en en revival, men måske er det også hans skyld, at blues i dag er out, og henvist til glemte værtshuse med metertyk røg og en neurotisk alkoholiseret mor, der danser indadvendt kosmiske danse foran scenen. De tunge traditioner trænger til at blive peppet op. Med enkle midler vel at mærke. Jeg forlanger ikke raffinerede Quincy Jones produktioner, eller at Tricky kigger forbi og lægger den sprøde hviskerap. Mindre kan gøre det. I 1988 udgav Robben Ford et glimrende eksempel i albummet *Talk To Your Daughter*. Her krydrede Ford sammen med bassisten Roscoe Beck og trommeslageren Tom Brechtline den traditionelle rundgang med et væld af sprudlende musikalske indfald og elementer af fusionsjazz – måske et levn fra Fords dage i Yellow Jackets.
Det nye album *Handful Of Blues* er et langt mere traditionelt bluesalbum (– en trist ting, hvis man er træt af blues). Robben Ford spiller guitar, som vejrguderne laver sol i Sahara og følges flabet veloplagt til dørs af sin trio. Til tider bliver man revet med, men man når aldrig helt op af stolen. For sådan er det med traditionel blues. Det er ikke nok at spille godt – og faktisk spiller nogle af verdens bedste bluesmænd af helvede til. Der skal være bund i klicheerne – eller også skal de bare fortolkes spændende.
Christian Grau

Innocent Blood: Through The Haze
-Sundance Records
Debut-CD'en fra *Innocent Blood* er et illustrativt eksempel på dansk powerrock, der halter fem skridt bag sine amerikanske forbilleder.
Der er ellers tryk på traditionerne, og bandet arbejder virkelig for sagen med fræsende guitarer og melodiøse refræner. Alligevel har Innocent Blood svært ved at løfte sig over det ordinære i en lidt for intetsigende produktion, der skriger på bare en smule organiseret kaos til at sætte liv i begivenhederne.
Innocent Blood har bestemt flair for de lette melodier, men *Through The Haze* forfalder til letkøbte klicheer, og derfor skiller det hårdtarbejdende orkester sig ikke nævneværdigt ud fra skaren af velspillende danske rockbands.
Jan Opstrup Poulsen

HIP HOP

Ved: Michael C.W.P. Rasmussen

I denne måned vil jeg lægge hårdt ud med at sige at **The Teacher** har gjort det igen. **KRS One** er ude med endnu en alt for svedig 12" fra hans kommende LP. Maxien hedder *MC's Act Like They Don't Know* et omkvæd, hvor produceren **DJ Premier** har samplet KRS One's egen stemme fra nummeret *Hip Hop vs. Rap*. Lyrikmæssigt sætter KRS endnu engang alle nye smarte rappere på plads, på en måde så selv min farmor syntes at det holder. Jeg glæder mig iøvigt som et lille barn, til at LP'en lander.
Andre LP'er som vil være i hænde i den nærmeste fremtid (efteråret), er blandt andre **Pharcyde**, **Cypress Hill**, **Jeru Da Damaja**, **The Dogg Pound**, **A Tribe Called Quest** samt den meget talentfulde freestylerapper **Mad Skills**. Han har for en gang skyld grebet pennen og lavet en LP hvor der i øjeblikket er en 12" ude fra The Nod Factor som er et monotont og langsomt nummer produceret af producer-trioen **Beatnuts**, hvori-

mod B-siden, der er produceret af **Large Professor** og hedder *Skills In '95*, er en del mere lytteværdigt (ikke for at tale nedsættende om hverken Beatnuts eller Mad Skills). Iøvrigt ligger der som en lille ekstra godte en af Mad Skills mange medvirkender hos Stretch Armstrong og Bobbito på *89 TEC 9 NYC*.
URD (Ultimate Rhyme Department) er nu officielt landet med første single *Planet Funk* og beder alle funkere på denne jord klode om at hjælpe med at samle moderskibet så URD kan funkyfy the No No's (de onde) & redde hele universet – som jeg har nævnt før i GAFFA optræder URD med et af de mest opfindsomme & kreative sceneshows længe set i Danmark. Samtidig er musikken så skide funky at du hurtigt finder dig selv på dansegulvet under en koncert.
Med støtte fra R.O.S.A. vil URD snart komme på Danmarksturné, så hold øjne og ører åbne i den sammenhæng. URD optræder i øvrigt med deres store show i pumpehuset den 3. oktober, og dem må du ikke gå glip af, når de lander i din by.
Soulbandet **King Kane** fra Århus har på eget initiativ udgivet 1000 stk. promotion CD'er fyldt med sprød & dansevenlig 90'er soul/funk. Jeg kalder det soul/funk, fordi de forstår at blande go' gammel soulsang med 90'er lyd, tekster samt rap vokal af stormester **Part B** (fra JAPAF) som både rapper for vildt samt toaster i Raggamuffin styleee. Jeg havde den fornøjelse at se King Kane live i sommers på 5-øren på Ama'r, hvor de svingede for vildt. Specielt Forsanger Mads Finsborg (gammel breaker), som var utroligt veloplagt & jammede så hårdt , at selv James Brown skulle holde fast, og havde det ikke været for de 40 kg. ekstra (som han havde taget på, siden han var med i Jam Rockers), så var han røget ned i en vejrmølle for at slutte af i en rocksteady Freeze. King Kane vil sammen med **Upskiboo** optræde i DR's Transit, som hele efteråret har lavet en video med et "Upcummin'" bands for ligesom at sætte spot på vækstlaget i Danmark (for vild ide). Hvornår de 2 bands' video'er vil blive sendt, er der ingen, der ved, men hold øje med programmet, som bliver sendt hver onsdag. Jeg vil slutte af med at nævne det eneste jam, jeg har fået nys om i oktober, som er 1000-Fryd i Ålborg, som byder på **Stilen R Profilen**, Upskiboo, **Complicated Fools** (med Bl.a. C-style). Det sker alt sammen den 13. oktober og koster kun 40 kr., så mød op og støt dansk Hip Hop for helvede.

The Smashing Pumpkins
NY DOBBELT-CD
23. OKTOBER
Mellon Collie and the Infinite Sadness
NY SINGLE "BULLET WITH BUTTERFLY WINGS"
MEDIO OKTOBER
Virgin

Samick og Vantage

Absolut vellydende dynamisk allround mikrofon med On/Off-switch. Danmarks bedste under 1000 kr?
SAMICK SI-600DM **495 kr**

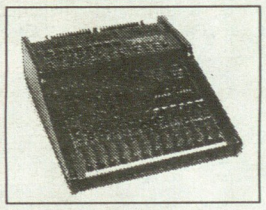
8-kanals kraftig power-mixer med ægte 2x250W sinus, ekko, phantom, balancering, RIAA, eq osv.
SAMICK SMP-900 **8995 kr**

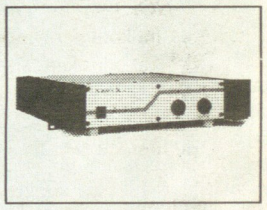
2x250W sinus power-forstærker med udvendige kølelegemer, volumenkontroller & brokobling til 500W.
SAMICK SMP-4000 **3995 kr**

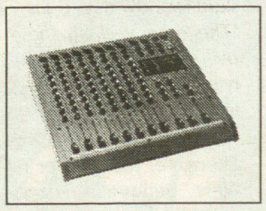
8-kanalers muxiker-mixer med phantom-power & balanceret In/Out. 19" rack-montering mulig.
SAMICK SM-82 **2795 kr**

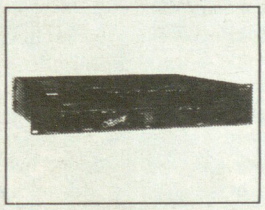
Formidabel 2x500W sinus power-forstærker med køleblæser, balancering & brokobling til 1000W!
VANTAGE VP-800 **6495 kr**

Ægte 80W bas-combo med kraftig 15", compressor, Hi & Low input, 7-bånds eq, Hi-boost osv.
SAMICK BA-80R **3295 kr**

Samick-fabrikkerne er med over 5000 ansatte en af verdens absolut største mærkevareproducenter inden for musiker-udstyr. Det muliggør ekstra lave priser ab fabrik, hvortil kommer rationel hjemtagning til Danmark direkte fra fabrikken i meget store partier.
Derfor er Samick og Vantage ægte mærkevarer til uhørt lave priser. Prøv selv at sammenligne!
Samick og Vantage kan leveres gennem alle danske musikforretninger - ring evt på telefonnummeret nedenfor og få oplyst nærmeste lagerførende forhandler.

DLT
Disco- & lydteknik ApS
Skjulhøj Allé 57
DK-2720 Vanløse
Telefon: 38 71 69 11

Åbningstider:
Mandag-Fredag 9.00 - 17.30
Lang lørdag 10.00 - 16:00
(kun 1. lørdag hver måned)

ANMELDELSER

Ny Rock

Ved: Per Reinholdt Nielsen

Hvordan kommer man videre efter grunge? Det er den nye rockmusiks største og endnu uafklarede spørgsmål. I en tid, hvor alle har et distanceret forhold til varemærker, er betegnelsen forlængst blevet tabu, og de fleste bands, pladeselskaber, producere, skribenter, pladekøbere og koncertgængere holder sig nu på afstand af fænomenet. Men der er endnu ikke kommet en væsentlig stor afløser for rocken fra Seattle, som kan samle flere generationer og subkulturer under sig.
Den nye punkbølge har nok fundet et stort publikum, men som ny musikalsk retningsgiver kommer den aldrig til at fungere. Dertil er den for bundet op på fortidens regelsæt.
Skal man dømme efter den tidligere trommeslager i Nirvana, Dave Grohl, så er hans løsning på, hvordan man kommer videre efter grunge, at man skriver løs i nøjagtig samme tradition som Kurt Cobain. Og egentlig er hans **Foo Figthers** en stilren grunge af høj kvalitet. Gruppens første CD – blot med titlen *Foo Figthers* – er skudt af på blot fire dage, og med riv i akkorderne og en nærmest uimodståelig energi i sammenspillet hovedspringer Foo Figthers ud i 12 grungenumre, der har et klassisk snit over sig. Men gruppen savner selvfølgelig Cobains følsomhed og formår ikke at skrive sange med samme katapultagtige afsæt og melodisk mildhed midt i støjen, som Nirvana.
Et andet bud kommer fra produceren Butch Vig, der var ansvarlig for lyden på Nirvanas kommercielle gennembrud *Nevermind*. Det var ham, der producerede hitsangen *Smells Like Teen Spirit* op i en lyd, hvor nummeret selv ved lav volumen, synes at springe lige ud i hovedet på lytteren. Udover arbejdet med Nirvana, har Vig produceret for blandt andet Sonic Youth og Smashing Pumpkins, og sammen med sine bandkolleger Duke Erikson og Steve Marker i det nye CD-

Garbage

aktuelle projekt **Garbage** har han tidligere remixet for blandt andet U2 og House Of Pain.
Erikson, Marker og Vig, der selv har kaldt deres lyd crash and burn, har fremstillet en metallisk hvæsende rock i et møde mellem maskiner og konventionelle instrumenter. Det er et dystert lydunivers med masser af brudte vinkler. Genrens typiske enorme guitarbredsider sættes på plads med en usædvanlig luftighed over de maskinelt slæbende rytmer og den skotskfødte sangerinde Shirley Manson kommer igennem med en stemme, der er lidt for villet sensuel og dekadent. Men et godt forsøg og det tætteste amerikansk rock endnu har turdet bevæge sig ind på den spændende nye trip hop fra Bristol. Skulle man tro. Men den 9. oktober udsender Creationbandet **Ruby** deres helt bestemt trip hop-inspirerede rockdebutalbum *Salt Peter*. Gruppen består af sangskriveren og produceren Mark Walk og sangerinden Lesley Rankine, der forlod hardcorebandet Silverfish i 1993. For at det ikke skal være løgn er *Salt Peter* indspillet i Seattle! Men lyden er britisk, Bristol, diffus, vigende og desorienterende med masser af rum i sig og stemmen går som en indædt hvisken, knevren og hvislen lige ind i øret. Både Garbage og Ruby er det man kalder interessante projekter, men netop projekter. Der er noget konstrueret over begges udtryk og trip hop finder man meget bedre hos Tricky og kvindestemmer med meget mere krop og køn hos en P. J. Harvey. Eller måske hos den canadiske og meget unge sangerinde **Alanis Morisette**, der netop har udsendt debutalbummet *Jagged Little Pill*, og her kan synge med et smart swing på stemmen og en ekspressiv intensitet, der ligger langt over gennemsnittet af kvindelige sangerinder. Og så er rytmen – ofte med stort held – langt længere fremme i lydbilledet end man er vant til hos singer/songwriters af hunkøn.

Lisa Loeb & Nine Stories: Tails

-Geffen/MCA

Med Debuten *Tails* fristes man til at udråbe Lisa Loeb til en stjerne i svøb. Den amerikanske sanger og sangskriver har et enkelt hit fra filmen *Reality Bites* med i bagagen, men er ellers ukendt for den store offentlighed.
Nogen velbevaret hemmelighed vil hun næppe være efter *Tails*, der lægger sig elegant i slipstrømmen på den nyere kvindedomineret rock, der gør sig gældende i USA og England. Her er både sammenfald med de strømførende rocksøstre Hersh (Throwing Muses og Belly) og den skærende P.J. Harvey, der alle bruger guitaren til mere end en pyntegenstand.
Loeb er dog mere amerikaniseret og mainstream uden på noget tidspunkt, at forfalde til ligegyldigheder. Der er glød og nærvær i sangene, der med største behændighed går fra blidt tilbagelænede popsange til skarpt huggende rock. Alt under sikker ledelse af Loebs smukke og ukomplicerede sang.
Ellers er det feminine touch fremherskende på *Tails*, og det er bestemt af den mere kælne slags. Lidt mere løssluppenhed er det eneste man kan savne på dette yderst lovende album, der har hensat undertegnede i en sødmefyldt tilstand af trance.
Jan Opstrup Poulsen.

Michael Learns To Rock: Played On Pepper

– EMI/Medley

Det kan næppe komme som nogen overraskelse, at denne anmeldelse ikke vil vælte sig rundt i overstrømmende vendinger om M.L.T.R.'s nye CD. Anmeldere har det nemlig svært med denne strømlinede gruppe, der ynder at forsøde æteren med profilløs popmusik. Man kunne foranlediges til at tro, der var tale om ægte misundelse, men undertegnede nærer intet ønske om at blive jagtet af skrigende teenagepiger i fjern-østen. De synes de friske drenge i M.L.T.R. med garanti meget bedre om.
Meget mere er der vel ikke at sige om *Played On Pepper*, som lyder lidt flottere og lidt mere kønsløs end sine to forgængere, men det er de sikkert bedøvende ligeglade med i østen. Her er de fire århusianere nemlig rigtige verdensstjerner og mavesure anmeldere mange, mange tusinde kilometer borte. Det har begge parter det vist fint med.
Jan Opstrup Poulsen

HIP – En Hyldest Til Steppeulvene

-Exlibris

Hyldestplader til forgangne, nulevende, afdøde og fremtidige kunstnere er ved at udvikle sig til vor tids onde. Hvad skal vi egentlig med disse hyldestplader? Vi skal selvfølgelig hylde den pågældende kunstner for deres orginalitet og evige kilde til inspiration. Hvordan gør man det? Det gør man gennem en række fortolkninger af kunstnerens sange, som man har et personligt forhold til. Hvorfor lyder det ofte, som at fortolkeren mest er ude på at promovere sig selv og deres eget udtryk? tjah...
Tidligere i år hyldede vi Gasolin, og nu er det altså danskrockens eneste sande mytes tid til at blive behørigt hyldet. Det manglede da bare. *HIP – En Hyldest Til Steppeulvene* er hovedsageligt den spirende københavnske undergrundsscenes bud på Eik Skaløes fortryllende sangskat fra Steppeulvenes eneste LP tilbage fra 1967. En enkelt årgang dengang – den dengang ligesindede Peter Belli – og jyske Souvenirs har af uforklarlige årsager også fundet vej til denne hyldest, der er en rigtig god præsentation af de fremsynede københavnerbands, men som en hyldestplade er den rigtig dårlig.
Steppeulvenes helt enkle og smukt spundne sange har det mildt sagt ikke særlig godt med susende støjrock, avantgardiske finurligheder og teknologiske krumspring.
How Do I gør dog denne kritik til skamme med en søvnigt messende fortolkning af *0-0-0* i en meget simpel produktion, der viser Skaløes poetiske evner i et moderne antræk. Den bedste fortolkning står Rhonda Harris imidlertid for. Nikolaj Nørlund rammer til fulde Steppeulvenes drævende tone i en helt afklædt udgave af *Du Skal Ud, Hvor Du Ikke Kan Bunde.*
Flere roser bliver det ikke til. Murmur står for en grufuld støjstudentikos voldtægt af *Til Nashet* og Irma Victoria And The Hatebox Experience viser Martin Hall fra sin værste side. Det kan bare ikke blive sært nok.
Resten af fortolkningerne er gennemgående middelmådige, og føjer ikke noget overraskende nyt til *HIP*. Denne hyldest er som hyldestplade til Steppeulvene et eklatant fejltrin. Som hyldest til de fortolkende kunstnere er den udemærket. To GAFFA-ruller for to gode fortolkninger.
Jan Opstrup Poulsen

Red Hot Chili Peppers: One Hot Minute

-Warner Music

Som sædvanlig har Los Angelesgruppen Red Hot Chili Peppers spillet sig frem til en musik, der er helt deres egen. På *One Hot Minute*, som i branchen anses for at være rockfunkkvartettens svære opfølger på den kommercielle succes efter hittet *Under The Bridge* og millionsalget af albummet *BloodSugarSexMagik* fra 1991, er Red Hot Chili Peppers lyd, spil og nærmest skizofrene retningsspring endnu engang gjort med så behændig hånd og så overrumplende følgevirkninger, at musikken igen undviger ethvert forsøg på kategorisering.

Kald det feststemt funk, og i samme sekund slår RHCP ud i et skævt melodisk stykke med forbindelser tilbage til tresserne, og hele albummet igennem gives der masser af tid og plads til passager, hvor musikken bare spiller og spiller og spiller. I en tid, hvor næsten alt er skåret over en formel, der på hurtigste vis kan bringe lytteren i kog og nærkontakt med musikken, virker det de første gennemlytninger nærmest som en fornærmelse, at RHCP har indspillet deres musik med så løs og rund hånd. Men det er musik for musikkens skyld og musik, som kvartetten altid har lavet den.
Der er måske en smule mindre pres på de tunge guitarbredsider, og der har sneget sig en noget mere melankolsk tone ind i Anthony Kiedis' sang, rap og tekster, men RHCP kommer stadig uhyre langt på deres egen – helt deres egen – fornemt redigerede version af rockfunk. De får både meget ud af at slå sig i tøjret i en stram og muskuløs rytmeopsætning men spiller samtidig med så meget mere bevægelighed, plads og bredde i udtrykket end gennemsnittet af de metalnavne, som siden slutningen af 80'erne har forsøgt at sætte skub i tunge guitarakkorder med synkoperede rytmer.
Med *One Hot Minute* har RHCP ikke valgt at følge op på den kommercielle succes med oplagte hitsange, man kan synge med på. Gruppen har derimod fastholdt en gnistrende energi i sammenspillet mellem trommeslageren Chad Smith og bassisten Flea og så den nyindsatte guitarist Dave Navarro, hvor de faktisk flere gang lykkes at forene det følsomme med det voldsomme. Det er en af mange grunde til at man ikke bliver færdig med *One Hot Minute* de første mange gange, man lytter på den. Det er på mange måde en svært uhåndgribelig CD, hvor sangene ikke byder sig til i samme grad som på de to store værker *Freaky Stylie* fra 1985 og *BloodSugarSexMagik*, men for den interesserede lytter er der masser af stof, originale musikalske krøller, kontant kropslighed og mørk melankoli i metermål.
Per Reinholdt Nielsen

The Charlatans: Beggars Banquet,

-MD/Beggars Banquet Rec. Ltd.

Der sker noget i England i øjeblikket. Mens Oasis og Blur kæmper om at være bedst, størst og højest på de engelske charts – og mens Suede er ved at gå til i selvhøjtidelighed – flyder en lind strøm af gode plader ud fra alle hjørner af det britiske kontinent.
Charlatans fjerde album *Beggars Banquet* er ingen undtagelse. Ikke fordi den er progressiv eller revolutionerende – dertil er indie som genre forlængst for etableret. Men albummet bæres oppe af en spilleglæde og et drive, der øjeblikkeligt smitter af, og gør *Beggars Banquet* fængende – allerede ved første gennemlytning.
Stilmæssigt ligger Charlatans et sted mellem Oasis og Primal Scream – ukompliceret indie med rødder i beat, gospel og soul. Her er ingen kryptiske krumspring eller overproducerede forsøg på at lyde som Bowie eller Eno, blot masser af glad musik – helt enkelt.
Man kunne ellers have frygtet det værste efter at have konstateret, at mixerpulten er betjenes af 70´er og 80´er ikonet Steve Hillage. Men den tidligere Yes-guitarist har styret sin legesyge og ladet spilleglæden råde på *Beggars Banquet*, der trods hård konkurrence står som et af årets bedste indie-albums.
Christian Grau

ANMELDELSER

Duffy: Duffy
-BMG
Først udsendte han plader under navnet Stephen Tin Tin Duffy, derefter under pseudonymet The Lilac Time, og nu kalder han sig bare for Duffy. Og hvem ved, måske er tredie gang lykkens gang, så han velfortjent kan høste lidt kommerciel succes, den kære Duffy. For er der noget denne englænder kan, så er det at snedkerere en guddommelig popsang, hvis musikalske råmateriale syntes uopslidelig. Hans samarbejde med den amerikanske producer Mitch Easter (R.E.M) syntes utrolig givtigt, sangene er blevet til nogle små pirrelige og nysgerrige størrelser med masser af opfindsomme vignetter, der tilmed bevarer det jordnære.
Finn P. Madsen

Shaggy: Boombastic
-Virgin
Shaggy, der lyder det borgerlige navn Orville Richard Burrell har med sine pågående og humoristiske tekster – ofte med seksuelle undertoner – og heftige dancehallrytmer mere end nogen anden været manden, der har fået New York med på reggea/raggabølgen. Det er blandt andet takket være hans verdensberømte hit *Oh Carolina* fra 1993, taget fra The Folkes Brothers' lokale Jamaica-hit fra 1958.
Boombastic er ligesom debut-albummet *Pure Pleasure* fra 1993 produceret af de amerikanske dancehallveteraner Sting og Robert Livingston. De har fået hjælp fra Jamaica-produceren Tony Kelly, ligesom Shaggy's nære ven fra Brooklyn, sangeren Rayvon, assisterer Shaggy på et par af numrene, heriblandt på Mungo Jerry's *In The Summertime*, hvor duoen er i absolut topform. Ydermere får Shaggy bistand fra ex-Brand Nubian rapperen Grand Puba og de jamaicanske reggaestjerner Ken Booth og Wayne Wonder.
En anden rigtig ørehænger er albummets titelnummer *Boombastic*, hvor Shaggy til vilde dancehallrytmer og med en stor portion selvironi giver den som verdens største Mr. Romantic og Mr. Luva Luva.
Gennemgående for hele CD'en er de vibrerende og pågående dancehallrytmer og Shaggy's varierede, vittige og rå toast, som gør det umuligt for lytteren at sidde stille. Shaggy er kommet for at blive, og giver endnu engang næring til det verdenspopulære dancehall, der endnu savnet der helt store gennembru i Danmark.
På *Boombastic* får vi en veloplagt Shaggy, der virkelig lever op til sin selvudnævnelse som The Ambassador of Dancehall Music.
Henrik Bæk

WORLD

Ved: Jens Villy Pedersen

Womad-festivalen (World Of Music And Drama) som blev holdt i Somerset, England 1982 var det første større arrangement, hvor man ønskede at præsentere traditionel og nutidig kunst fra ikke-vestlige kulturer, som den blev praktiseret i England og ud over verden. Festivalen blev en kæmpe mediebegivenhed, der udover koncerter også rummede udstillinger, workshops, kunsthåndværks-marked og film. Som optakt til festivalen blev der produceret en dobbelt-LP med kunstnere som skulle optræde på festivalen. Den rummede et righoldigt udvalg af verdensmusik som spændte fra violinisten **Shankar** (Indien) og **Mighty Sparrow** (Trinidad) til engelske rockgrupper som **XTC** og **The Beat**, samt initiativtageren til festivalen, **Peter Gabriel**.

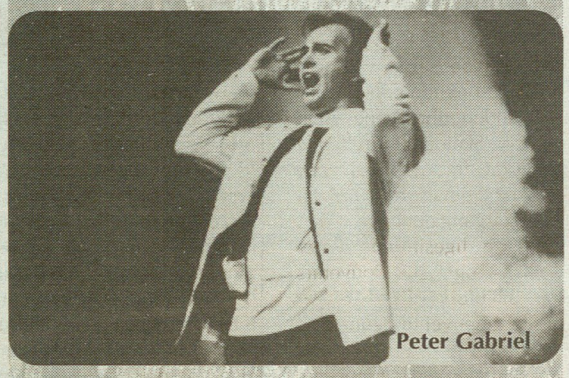
Peter Gabriel

WOMAD festivalen er blevet til flere. Her i 1995 er der festivaler i Spanien, Japan og flere festivaler i England. På dette års festival, som blev afholdt i Rivermead, Reading (England), deltog bl.a. **Ali Farka Toure** (Mali), **Papa Wemba** (Zaire), **Margareth Menezes** (Brasilien), **Hamid Baroudi** (Algeriet) og fra Danmark var **Tango Orkestret** på programmet. En fællesnævner for de fire førstnævnte grupper er at de alle har deltaget i samarbejde med vestlige musikere. Guitaristen Ali Farka Toure spiller sammen med Ry Cooder på sin nye CD *Talking Timbuktu*. Papa Wemba's CD *Emotion* er indspillet af afrikanske og europæiske musikere, og produceret af Stephen Hague (producer for Pet Shop Boys m.fl.). Margareth Menezes har med stor succes turneret i USA med David Byrne, og Hamid Baroudi har på sin nye CD *City No Mad* sammen med musikere fra Egypten, Yemen, USA, Tyskland og Mali skabt moderne Nordafrikansk musik med et forrygende dancegroove. For Tango Orkestret går retningen den anden vej, nemlig fra nord mod syd til Argentina, hvor de er inspireret af den moderne tango (Tango nuevo) og bandeonisten Astor Piazzolla (bandoneon: en tysk/argentinsk harmonika).
Den moderne Verdensmusik som er representeret på Womad festivalen har fået egne pladeselskaber. **Real World** er en af dem, og her dukker Peter Gabriel igen op som initiativtager. Womad, Real world og Real world Studios har sammen med Peter Gabriel været med til at formidle store kunstnere som Youssou N'dour (Senegal) og Nusrat Fateh Ali Khan (Pakistan) m. fl. ud til vores kulturkreds.
Et af de nyeste skud på stammen er en CD med **Pan African Orchestra** fra Ghana. Det er noget så usædvanligt som et 30 mands orkester som spiller pan-afrikansk, neo-klassisk musik. Orkestrets leder Nana Danso Abiam har studeret traditonel ghanesisk og klassisk europæisk musik i Ghana og England, og har her realiseret sin ide om at bruge forskellige vestafrikanske traditioner i sin nykomponerede musik. Instrumenterne er hovedsagelig traditionelle ghanesiske: xylofoner, fløjter, gonje (en enstrenget violin), percussion, men der er også inviteret et par gambianske koraspillere. Tilsammen har disse musikere fra forskellige traditioner, udviklet en fælles intonation og et fælles musikalsk sprog, som er helt enestående i Afrika.
Den indiske mandolinspiller **U. Srinivas** har sammen med canadieren **Michael Brook** (keyboard & samplinger) indspillet en rigtig klassisk verdensmusikudgivelse *Dream*. Her er musikere fra forskellige verdensdele sat i stævne i Real World Studierne. Man kan bl.a. høre den brasilianske percussionist **Nana Vasconcelos** i samspil med **Nigel Kennedy** (England) på violin, indhyllet i samplinger og sat i relief af lynhurtige indiske perlerækker fra en el-mandolin. Det er lange delvis improviserede forløb, som for en dels vedkommende er indspillet live i studiet. Michael Brook beskriver selv musikken som ambient-crossover-techno-fusion!.

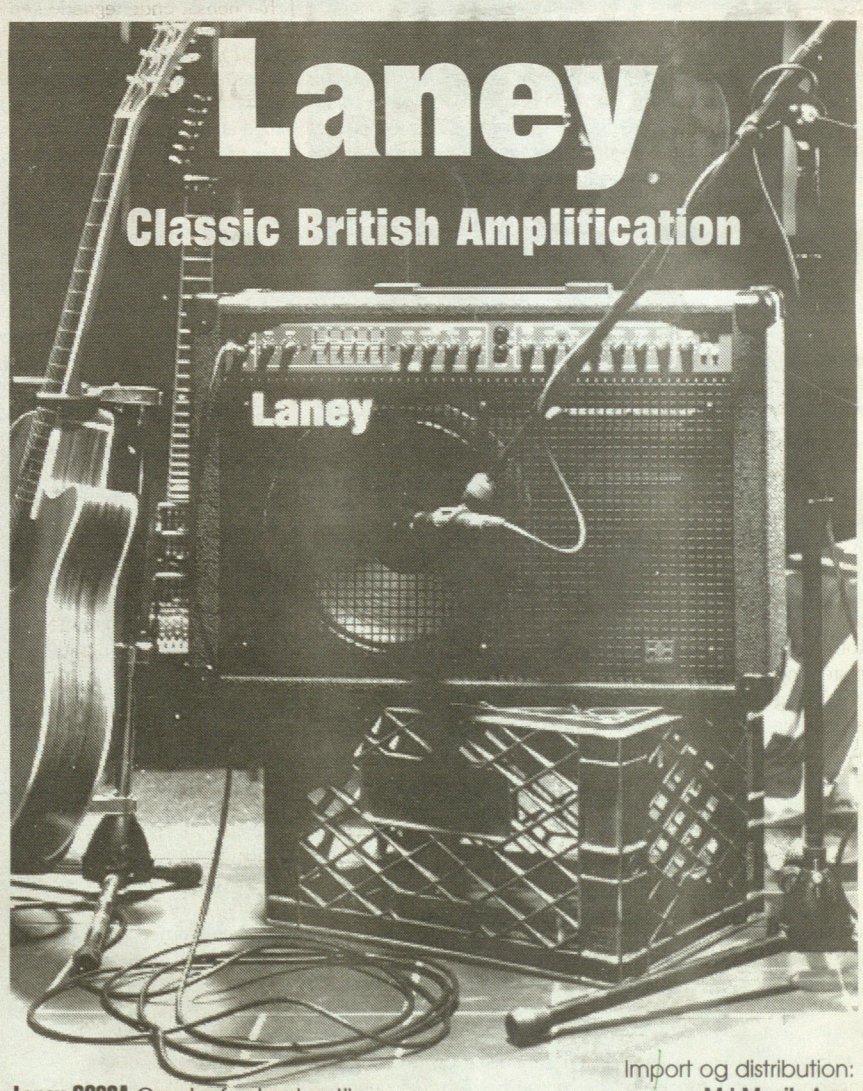

Laney GC80A Comboforstærker til el- og akustisk guitar. 80 watt rms. 1 x 12" højtt. h.f. horn, reverb, antifeedback filter, akustisk og el. kanal med 2 input gains. **Vejl. kr. 4430,-**

Import og distribution:
M.I.Musik Aps.
Jagtvej 115 E2
Postboks 551, 2200 Kbh. N.
Tlf. 3185 4800 · Fax 3582 2404
Vi henviser til nærmeste forhandler

Trolmanden og hans lærling

Joe Satriani har netop været i Danmark for at snakke om hans kommende album, der er nummer syv i rækken. GAFFA's guitarekspert drog til København for at møde sin livslange guru og inspirator

Af Palle Schultz

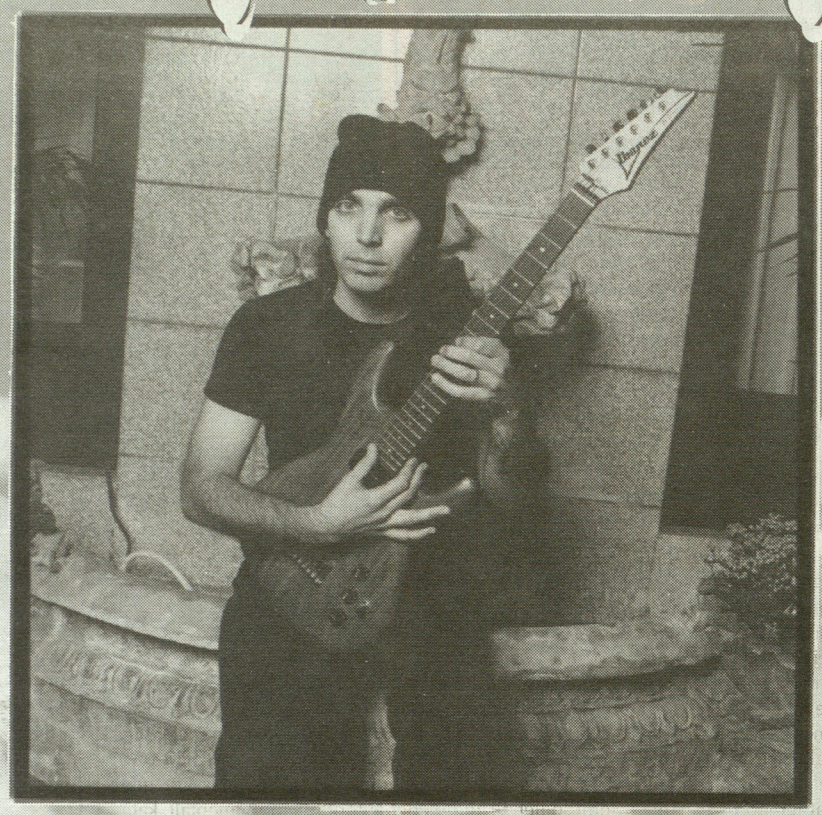

Foto Per Howby

Det var absolut uden skyggen af tøven, da jeg tog imod tilbuddet om at interviewe en så stor inspirator for mit eget usle strengefumleri. Fuldstændig i dødsforagt flåede jeg en dag ud af kalenderen og begav mig over sundet til staden, forvisset om at jeg ikke ville forstumme i en halvkvalt gispen over at se dette ikon for alle guitarhelteaspiranter materialisere sig foran mig i kød og blod.

Da jeg langt om længe havde fået parkeret min boulevardracer og havde betalt en formue i parkeringsafgift, fik jeg lagt kursen mod hotellet hvor seancen skulle foregå. På trods af min befippelse over at skulle spørge efter en rockstjerne, fik jeg dog fremstammet så mange stikord, at receptionisten fattede hvor og hvem jeg skulle tale med. Efter en venlig modtagelse af pressechef med tilhørende sminkøse med påhæng og Cola, blev jeg ført om i de tilstødende mørke gemakker. Det var sgu' ligesom lige før porten går op til spøgelsestoget i Tivoli.

Men der sad fyren, med hip hop huen trukket godt ned i panden helt og aldeles klædt i sort, han sprang op og stak mig næven og sagde pænt goddag.

Imens jeg forsøgte at vikle ledningerne ud af min lånte walkman med splinternye batterier og mine ben prøvede at vælge en fod at stå på, fik jeg fortalt hvilket blad jeg repræsenterede, og prøvede ikke at ligne en fan der hellere ville spørge om prisen på en undervisningstime.

...og så snakkede vi

PS: Du har en meget fyldig og aggressiv lyd på din nye plade!

JS: Min intention var at opnå en fyldig seriøs tone og et mere menneskeligt groove – vi brugte et enklere setup med meget færre effekter, samtidig er de fleste numre er optaget live i studiet med Manu Kache, Nathan East og Andy Fairweather Low (trommer, bas og rytmeguitar).

PS: Var det ikke underligt at overlade rytmeguitaren til en anden?

JS: Jo, bestemt. Glyn Johns (producer) mente ikke, at jeg "kom ud" så meget som jeg kunne på de andre plader, og insisterede på at sætte mig i en situation hvor jeg kun skulle bekymre mig om leadguitaren. Og der kom Andy Fairweather Low ind i billedet. Efter at have optaget de første numre blev jeg overbevist om at det var det helt rigtige med en rytmeguitarist. Andy spiller fremragende uden at kollidere med hvad det nu end er jeg er i gang med.

PS: Hvad var Glyn Johns rolle på denne plade?

JS: Da jeg første gang mødte Glyn var jeg overbevist om, at han var den rigtige mand for mig, jeg følte mig tryg ved ham endda før vi talte sammen. Han overbeviste mig om det rigtige i at forenkle processen og lod mig indspille alle de essentielle guitarstykker først og dernæst fylde alle finesserne på – det resulterede i langt mindre fyld. Hans arbejde bestod primært i at placere mikrofoner, optage musikken, lave lyd og at få folk til at have det rart. Han bistod mig også når jeg havde det sværest med at overvinde den store forandring i arbejdsprocessen. Han var specielt god til hele tiden at spørge mig om jeg nu var tryg ved situationen og at vi til enhver tid kunne skifte retning hvis jeg ønskede det. Alle mine tidligere plader har jeg selv produceret, på nær *Extremist*-pladen som jeg coproducerede sammen med Glyn´s lillebror: Andy Johns. Den plade var en større omvæltning, idet jeg tidligere havde lagt alle effektguitarer på først, og derefter indspillet de essentielle melodier og soloer, hvor *Extremist's* grundspor blev indspillet live i et kæmpe lydstudie kaldet "Oceanwave" i Los Angeles sammen med Matt og Gregg Bissonette. Dog var 4 eller 5 sange faktisk helt færdig- indspillede før jeg mødte Andy, så på producerfronten var der ikke en kolossal forskel fra mine tidligere plader.

PS: Hvad er det vigtigste ved en producer?

JS: At kemien fungerer og at man kan stole på hinanden.

PS: Du har tidligere udtalt, at når du spillede en bestemt stilart så var det dit bud på en sådan stilart feks: "Joe Satriani jazz". Men en del af numrene på den nye plade er meget autentisk deltablues og lyder ikke som en Satriani version!

JS: Efter *Time Machine* LP'en spillede jeg med Deep Purple og behøvede derfor ikke hele tiden arbejde på pladematerialе. Jeg blev meget inspireret af dem, de er meget dygtige bluesmusikere og erfaringerne fra touren tog jeg med mig tilbage til Frisco. Jeg faldt for Missisippi Fred McDowell's musik og en del andre delta blues musikere og gik i gang med at lære mig selv en stilart jeg endnu ikke havde fået lært. Det er noget jeg altid havde haft lyst, men aldrig tid til. Jeg følte, at jeg havde brug for mange år på bagen som musiker, før jeg havde den ro der skulle til for at spille den slags musik.

PS: Du spiller en blæret mundharmonica!

JS: Tak, tak. Jeg har altid drømt om at kunne spille mundharmonika men har aldrig rigtig kunnet få styr på instrumentet, lige indtil Flying In A Blue Dream-pladen hvor den pludselig sad der! Desværre kan jeg ikke øve mig så tit, fordi jeg bor i lejlighed og naboerne er ikke så vilde med ideen, men jeg går af og til ned i et studie og øver mig.

PS: Er du bange for at skræmme pladekøbere væk?

JS: Det er vel uundgåeligt. Man bør først og fremmest selv være tilfreds, uanset hvor stor en succes en plade bliver, vil den forfølge en for evigt hvis man ikke er tilfreds med den. Heldigvis holder jeg stadig meget af alle mine plader, fordi de repræsenterer mine ideer og følelser på det tidspunkt de blev lavet.

PS: Fortæl mig om dit Gear!

JS: Jeg spiller på Ibanez JS modeller, med forskellige pickup konfigurationer blandt andet Strat style og Les Paul style. En del prototyper, men nogle af dem vil snart blive sat i produktion. Jeg bruger hovedsagligt en Wellsforstærker der virkelig sparker røv, ellers et par gamle 50'er Gibson forstærkere og en gammel fender. Live vil mit setup være meget enkelt – jeg bliver nok nødt til at køre Wells toppen igennem et par kraftforstærkere for at få power nok. Chandler digital delay, whah whah, whammy pedal, fulltone octaver, ellers ikke noget – så min lyd ikke bliver for mudret.

PS: Stereo?

JS: Nej, jeg kan snart ikke huske hvornår jeg holdt op med det? Det må have været før *Flying In A Blue Dream*.

De Største Kunstnere
De Største Hits

ÅRETS CD -

SPØRG HOS DIN FORHANDLER !!

Powerplayhit:

GENESIS´s "ON THE SHORELINE"

Overskuddet Går Til Bevarelse Af

Verdens Regnskove

E-L-F RECORDS

Cat.nr CD: EDL 2929-2/ 0029292 EDL

edel scandinavia

Snatch

Ask Me Why
Info: 86 14 42 08

Velkommen til din yndlingsret, båndspaghetti med båndsalat. Og er du ked af det triste efterårsvejr, så husk denne spaltes motto, som vi deler med grønthandleren: Salat er sundt, året rundt.

Vi starter med stærk iørefaldende musik fra Århuskanten. Kald det Michael Learns To Rock, kald det pop, – eller kald det kærlighed til melodien, der blev væk: Navnet er Ask Me Why og som navnet antyder (spørg mormor, om hun kan huske Beatlessangen *Tell Me Why*), tager gutternes musik udgangspunkt i tressernes sangskrivertradition. Her er velklingende omkvæd, syngende guitarer med Gretch – og Rickenbacker-lyd, de "rigtige"andenstemmer og gode instrumentaltemaer, serveret i meget gode arrangementer.

Med grupper som Green Day på hitlisterne og succes for Michael Learns To Rock, er der igen blevet plads til de gode melodier i publikums pophungrende hjerner. Der er bare så få, der kan levere varen. Det kan Ask Me Why' s to bagmænd imidlertid. Bent Sander Jensen og Hans Lildholt hedder de. Som et andet kendt sangskriverpar med fornavnene Paul og John ryster de den ene gode melodi efter den anden ud af det unpluggede ærme. Duoen spiller også på guitarer (og fornødne keyboards). De øvrige medlemmer er Henrik Deleuran på bas og Jens Nyholm på trommer. Steffen Addington har også haft meget og sige, da han har stået for lyd, co-produktion og friske ideer. Musikken er ikke aggressiv, grunget eller punket, som i den nye firserbølge, der er på vej til at skylle ind over landet i den kommende vinter. Istedet dyrker Ask Me Why en sound, der ligger næsten 30 år tilbage og i kvartettens pladesamling må helt sikkert findes plader med hedengangne britiske tresserorkestre som Hollies og Small Faces.

Mine favoritnumre er *Made Of Love* og *A Taste Of Hope*, der er meget ørehængende, og holdt i et moderat tempo (-som bysbarnet Jascha Richters sange). De lyder begge også som noget jeg har hørt før, men det er vel hemmeligheden ved en magisk melodi. Ask Me Why rammer straks en syng-med stemning, der er fed at lade sig rive med på – hvis man ellers er i det humør. Og det er jeg i dag. Derfor ryger der fem båndspoler hjem til Århus.

Brendas Band Audition
Info: 64 75 28 30

Jeg ved ikke om man kan kalde det, Brendas Band Audition laver, for musik. I Brendas verden, bliver der nemlig klippet og samplet speaks og lydeffekter sammen i et hallucinerende mix af atmosfæriske stemninger og næsten ikke spillet regulær musik med akkorder og melodier. Citater fra gamle amerikanske film blander sig med æterbårne radiostemmer fra fjerne egne og mixes sammen med computerlyde og low-fi lydende lydeffekter. Det er en vis hr. A. Simmonsen, der står bag det meget flippede, men kunsteriske projekt, der endda er fascinerende lavet, i kraft af det spontane, tilfældige og live-agtige, der er over de tre numre. Men jeg kunne godt savne mere regulær musik. Smid nogle ambientflader på, mystiske synthesizerklange og lidt trommer og det vil lyde som Future Sounds Of London eller The Orb og jeg vil svømme med på trippet.

The Golden Girls
Info: 75 50 43 37

Hvis The Golden Girls skulle være med på bandnavne-trenden, ville de nok have kaldt sig T. Rex Jam i stedet. Den midtjyske kvartet har nemlig besluttet at vie deres musikalske liv til Marc Bolans sange. På den konto skal salatredaktøren lægge øre til sange som *Hot Love, Children Of The Revolution* og *Thunderwing*. Men hold kæft, hvor er det fedt!. Frontfigur Verner Brems har tilmed en stemme, der ligger tæt op ad Marc, der nu befinder sig i andre kosmiske lag; end her hvor vi dødelige børn af revolutionen befinder os. De gyldne piger får tak for at bringe lidt glimmer, glitter og glamour ind i salatredaktørens mørke kælder, hvor aflytningen af bånd foregår. Og tak fordi I ikke hedder T.Rex Jam. Jeg kan ikke klare flere jams, der ikke er jams. (Ved en rigtig jam kan alle nemlig få lov at komme op og spille med) Kære Golden Girls, lad os ses til næste fest.

Snatch
Info: 31 21 57 15

Jeg vil ikke påstå at bandmedlemmerne i Snatch er specielt kønne – men det er deres musik heller ikke. Så på den vis er der balance i tingene. Den københavnske kvartet begår sig i pigepunk af den forførende slags. Iørefaldende sange, leveret både på kryptisk og dobbelttydig maner. Til tider lidt ubehjælpsomt spillet, til andre tider autoritært, monumentalt, katedralsk (-er der noget der hedder sådan?), og alligevel insisterende, pågående og personligt. Udtrykket har også en nerve, der ikke sådan lige er til at ryste af sig. Derfor får Snatch fire spoler for udtryk, men to for håndværksmæssigt niveau. Det giver tre i gennemsnit.

The View
Info: 42 48 15 27

Fire mennesker fra Værløse og omegn tager afsæt i klassiske rockguitarrifs og lander et virtuelt sted omkring 1973, med en musik, der lyder som en mellemting mellem Lenny Kravitz og danske Fielfraz. The View evner da også at fyre de fede riff af og levere en nogenlunde sejg backing; men det det står værre til med substansen: sangskrivningen. Kun balladen *The Morning After* bliver stående lidt længere tid og efterlader et kompositorisk indtryk i professionel kaliber. Båndredaktøren er så gammel, at en af de første singleplader i barndomshjemmet, der blev investeret i for lommepengene (med behørig tilladelse fra forældrene) var Hendrix's debutsingle *Hey Joe*. Jeg kan derfor godt blive deprimeret og rystet over 90'ernes ungdom, når jeg hører hvor mange grupper, der til bevidstløshed igen og igen stjæler fra netop denne tidsperiode. Selvfølgelig var sentresserne og de tidlige halvfjerdsere en fed periode med mange banebrydende navne, men jeg synes det er for meget, når det f.eks. lykkes for The View at kopiere guitarriff/akkorder fra både *Foxy Lady, All Along The Watchtower* og *Hey Joe* i et og samme nummer. Hvor er visionerne og fremsynetheden inden for dansk (og for den sags skyld den internationale) rock? Rock skal måske skue bagud, for at virke troværdig? Hvorfor er man nødt til at lytte til techno, for at høre fremadstræbende musik? Kære The View: I har taget et navn, der forpligter – så ta´ lige og nyd udsigten fremad osse.

Highland Park
Info: 97 41 43 10

Her skuer vi også bagud og endda vestpå. Highland Park er nemlig seks mennesker med temmelig forskellig baggrund, der har fundet sammen om et fælles udgangspunkt: skotsk/irsk folkemusik. Trods titler som *Stokroser* og *Amanda* er musikken som snydt ud af engelske (skotske?) Fairport Convention, 1973 (der var det årstal igen). Sounden er komplet og autentisk med mandoliner, fløjter, harmonika, violin og lange guitartemaer med andenstemmer – så folk med tendenser til overfølsomhed overfor Lars Lilholt, Tønder Folkfestival, og hippier med træsko, sort vest og rød halsklud om halsen skal holde sig langt væk fra Highland Park. Alle de andre kan gribe kæresten og svinge sig i en rask polkarock med storstrålende livsglæde. Jeg synes faktisk at Highland Park har formået at indspille tre numre, der stråler af ægte entusiasme og trods museumspræget emmer gruppens musik alligevel af moderne friskhed. Jeg selv får ganske vist røde knopper og aggressioner af disse træskorytmer; men de personlige følelser må på bedste professionel redaktørvis naturligvis holdes ude af disse spalter (det kan min kone få at føle i stedet). Derfor får musikanterne fra højlænderparken fire spoler tildelt.

Vil du også være med i Båndsalat, så send bånd, cd, pressemateriale og fotos m.v. til båndsalatredaktør Nils Harbo, der lytter til al slags musik og bedømmer det strengt, men uretfærdigt. Vigtigt: Mærk alt materiale med tydelig navn og telefonnummer. Send dit bånd til: Musikmagasinet Gaffa, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C. Mærk kuverten "Båndsalat".

ORIGINAL SONGS WANTED
FOR POSSIBLE
PUBLISHING & RECORDING DEAL!
ANY STYLE OF MUSIC CONSIDERED.
SEND TAPE TO: BACKLINE PRODUCTIONS,
67, HARWICH ROAD, LITTLE CLATON ESSEX,
ENGLAND (UK)

GROW SOME HAIR!
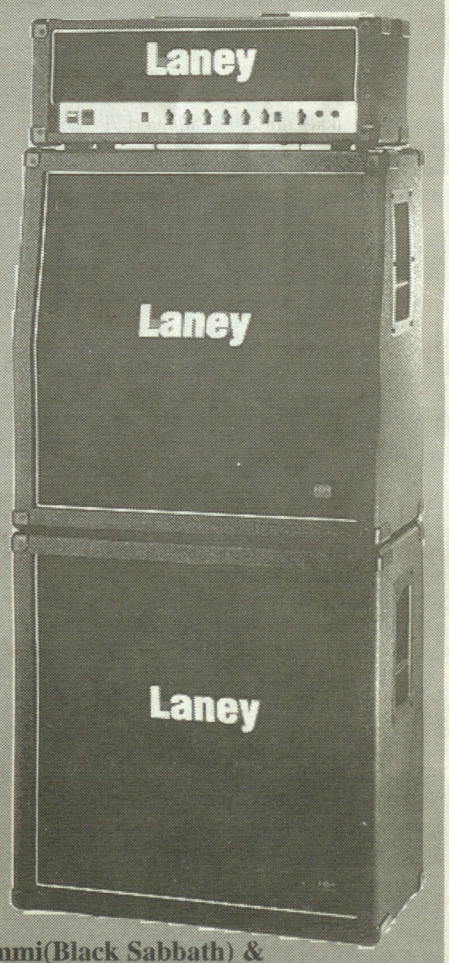

Tony Iommi(Black Sabbath) &
Paul Gilbert(Mr. Big) gør det...
SUPER SOUND
33 32 50 88
Skindergade 27
1159 København K.

MUSIK & UNGDOM

Vi har scenen - Har I musikken?

M & U's koncertforening:

- landsdækkende forening
- 20 lokale koncertafdelinger
- arrangerer landsturnéer med professionelle musikere
- afholder herudover lokalarrangementer

Landsturne:

alle musikgenrer •
ca 10 landsturnéer årligt •
ca 10 koncerter pr. turné •
turnéerne støttes af •
Statens Musikråd •
DMF minimumstarif •

Udvælgelse:

- kunstneriske kvaliteter
- evnen til at „nå" et publikum

Til sæson 96/97 vil vi specielt gerne fremme grupper, som

blander musikken med andre kunstarter
benytter nye, unge komponister -
rytmisk og klassisk
blander musikgenrerne
præsenterer klassisk musik i
utraditionelle rammer

Yderligere oplysninger samt tilmeldingsskema fås hos:

MUSIK & UNGDOM
Tlf. 31 19 50 20, Fax 38 33 20 83
Sidste frist for tilmelding er 20.11.95

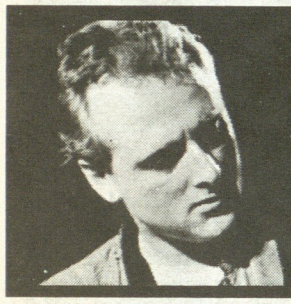

DMF præsenterer:
ALLAN OLSEN
Kongreshuset
Fredag 20. okt kl 20
Århus Billetbureau 86 13 05 44

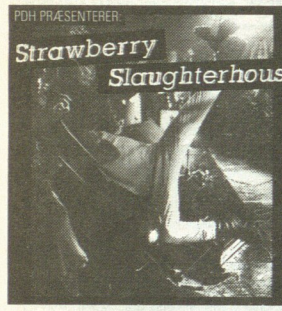

PDH PRÆSENTERER:
Strawberry Slaughterhouse
TORTURTOURTORTOUR

21.09	Helsingor	Toldkammeret
23.09.	Roskilde	Roadhouse
28.09.	Frederikshavn	Garagen
29.09.	Randers	Tante Olga
30.09.	Skive	Hallerne
06.10.	Slagelse	Teatersalen
07.10.	Farum	Billen
13.10.	København	Pumpehuset
14.10.	Roskilde	Gimle
19.10.	Kolding	Pit stop
20.10.	Århus	Huset
21.10.	Herning	Festival
26.10.	Esbjerg	Multihuset
27.10.	Odense	Magasinet
03.11.	Ronne	Musikhuset
09.11.	Røde Kro	Messecenter
10.11.	Rødovre	Vitten
11.11.	Greve	Portalen

PLADEAKTUELLE DANSK SYNGENDE BANDS PÅ TURNÉ
TOMSKI BEAT
+
DRØMMEFABRIKKEN
LIVE
5/10 Svendborg, Chess
6/10 Esbjerg, Tobaksfabrikken
7/10 Albertslund, Den Våde Høne
12/10 Odense, Rytmeposten
Booking ACTS 86 19 14 12
Godkendt og støttet af Dansk Rock Samråd

GAFFA KALENDEREN

FREDAG 29

KØBENHAVN
20.00 Death + Benediction, Pumpehuset
21.00 Nude, Stengade 30
21.00 Morten Wittrock og Krølle Erik, Cafe Svejk

HORSENS
21.00 Third Stone From the Sun, Nørregade 51

ODENSE
21.00 Bo Stief Chasing Dreams-Blågårds Apotek med Bobo Moreno,
Jazzhus Dexter
22.00 S. Hippies, Rytmeposten

RANDERS
21.00 Strawberry Slaughterhouse, Tante Olga
21.00 FLOW

SILKEBORG
21.00 Impotators, Rampelys

TÅSTRUP
22.00 The Dimes, Cafe Lurifax
21.00 L.P. Blues Duo, Cafe Svejk

LØRDAG 30

ÅRHUS
23:00 EgoTrip, Vestergade 58

HORSENS
21.00 Bluesevent of the Year, Nørregade 51

ODENSE
22.00 Barefoot People, Rytmeposten

ROSKILDE
21.00 Nice Device, Gimle

SKIVE
20.00 Strawberry Slaughterhouse, Hallerne

SØNDAG 1

KØBENHAVN
15.30 Mickelborg/Breyen Kvartet, Kruts Karport
22.00 M. Delta Blues, Mojo

ÅRHUS
20.00 Primus + Stanford Prison Experiment, Århus Kongreshus

MANDAG 2

KØBENHAVN
20.00 4 års fødselsdag, JazzHouse
20.00 Echobelly, Pumpehuset
22.00 Sam Michell, Mojo

VEJLE
20.30 Jens Winther Group, Paraplyen

TIRSDAG 3

KØBENHAVN
21.00 Karma Kitchen, Rust
21.30 Sangstered Eggs Feat: Johnny Sangster & Tore Eg, Barcelona
22.00 Esben & Morten, Mojo

ÅRHUS
21.30 The Young Gods, Musikteateret

ODENSE
20.00 Allan Olsen, Fangel Kro

AALBORG
21.00 Clausen/Mendes Band, Stunderhuset

ONSDAG 4

KØBENHAVN
21.00 Shout, Loppen
20.00 Young Gods, Pumpehuset
20.30 Al Foster Band, JazzHouse
22.00 The Charlies, Mojo

ÅRHUS
21.00 Club Havana, Musikcafeen
21.30 Frankie Gavin m.fl., Musikteateret
23.00 Lisa Nilsson, Blitz

HAMMEL
20.00 Poul Krebs & Små Sensationer, Apollon

TORSDAG 5

KØBENHAVN
20.00 Front Line Assembly + Cubanate, Pumpehuset
21.00 Horny Hank Honky Handman-men, Loppen
20.30 Nikolaj Bentzon' Brotherhood, Jazzhouse
21.00 Gilberto Moreira & Chacho, Blågårds Apotek
21.00 Sing Sing, Rust
22.00 Charade, Jagtvej 69
22.00 Wannabees, Klaptræet
22.00 Danny Boy Jr., Mojo
22.00 Sam Mitchell, Rock Ama'r
22.30 Peter Smith, Park

BALLERUP
22.00 Charade, Ungd.huset.

ÅRHUS
21.00 Lenny Davies & the New York City Lovers, Musikcafeen
20.00 P.Pedersens Bigband, Kongershuset
21.00 Lenny Davies, Musikcafeen
22.00 Anders Ørskov, Gyngen
22.00 Acoustic World Jam, Æsken
24.00 Per Kristensen Band, Blitz

ESBJERG
20.00 Motorhead, Tobaksfabrikken

HADERSLEV
22.00 NatcafeÔ, Panic

HILLERØD
22.00 Chimbos Revival, Piccadily

ISHØJ
20.00 Allan Olsen, Cafe Tandklinikken

KOLDING
22.00 Åben Scene, Pitstop

NYKØBING F
22.00 The Dimes, Sergent Peber

ODENSE
23.30 Kenn Lending Blues Band, Café Oscar

RANDERS
21.00 Club Havana, Tante Olga

SVENDBORG
21.00 Tomski Beat/Drømmefabrikken, Chess
20.00 Poul Krebs & små sensationer, Svendborg Teater

VIBORG
20.00 T.CLAUSEN/C.Mendes Band, Paletten

AALBORG
21.00 Majbritte Ulrikkeholm, Studenterhuset

FREDAG 6

KØBENHAVN
20.00 Ritchie BlackmoreÔs Rainbow, K.B. Hallen
21.00 Ed Hall & Loughing Hyenas, Loppen
21.00 Bary Floyd Band, Cafe Rust
21.00 Acoustic Outlet, Blågårds Apotek
21.00 Good Fellas, Cafe Cikaden
21.00 Withering Surface/iniquity, Backfisch
21.00 Sherman Robertson, Gimle
21.00 Homesick Mac, Cafe Svejk
21.30 Ridin' Thumb, JazzHouse
22.00 Midnight Overdrive, Mojo
22.00 Crazy Called Buddha, Rock Ama'r
24.00 Milo Z, Park

ÅRHUS
19.30 Spy Nation, Århus Statsgymnasium
21.00 Ragga Dance Hall, Musikcafeen
22.00 Fools For You, Gyngen
22.00 Rune T. Kidde + Trio Confetti, Æsken
23.00 Majbritte Ulrikkeholm, Blitz

ESBJERG
20.00 Tomski Beat/Drømmefabrikken, Multihus Tobaksfabrik

HADERSLEV
21.00 Konkhra/Decay, Aktivitetshuset

HAMMEL
23.00 Eric Clapton Jam, Johns Bodega

HELSINGE
21.00 Danser Med Drenge, Helsingehallen

HORSENS
21.00 Mikkel Nordsø Band, Nørregade 51

KOKKEDAL
23.00 The Dimes, Inn Side

KOLDING
21.00 Boys Are Back In town, Tavlen
23.00 Per Kristensen Band, Pitstop

NYKØBIBG F.
21.00 Pigeon Party, Posehuset

NØRRESUNDBY
20.30 Like Sycodellic Disbelif/Stoned Daisy/Diceman, Stationen

ODENSE
19.00 Motörhead, Odense Kongres Center

RANDERS
20.00 Steve Apirana, Tante Olga
22.00 Jam, Cafe Hatten
23.00 Ruth To Hell, Tante Olga

ROSKILDE
22.00 Andy singer & Doc Jensen fra The Slooters

SKIVE
21.00 East Of Eden, Annekset

SLAGELSE
20.00 Strawberry Slaughterhouse, Teatersalen

VEJLE
23.00 DaddyÔs Best, Kridthuset

AALBORG
15.00 Jazz-Jam, Studenterhuset
21.00 Grease-Show, Skråen

LØRDAG 7

KØBENHAVN
20.00 Motorhead Cathedral, K.B. Hallen
21.00 Karoline Leth, Funke
21.00 Special Dans Party Freaknite, Loppen
20.00 Stereo Lab, Stengade 30
21.00 Morten Wittrock og Henrik Barner, Cafe Svejk
21.00 Monstertrio, Blågårds Apotek
21.00 Barner & Wittrock, Cafe Svejk
21.00 Los Sacromontes, Pandemonium
21.00 Peanut Pumpgun, Rust
21.30 Peaches & Benjamin Koppel m/claus Munk Trio, Barcelona
21.30 Anders Mogensen Taking Off, JazzHouse
22.00 Shake It Loose, Rock Ama'r
22.00 Kenn Lending Bluesband, Mojo
23.00 Black Out 95, Eigens ballroom
24.00 Otis Redding Jam, Park

ÅRHUS
22.00 Nikolaj Bentzon Brotherhood, Æsken
22.00 Metaphonia, Gyngen
23.00 The Hoax, Blitz

ALBERTSLUND
21.00 Tomski Beat/Drømmefabrikken, Den Våde Høne

BALLERUP
21.00 The Savage Affair, Baghuset

ESPERGÆRDE
22.00 Die Herren, Nissens Cafe

FARUM
21.00 Strawberry Slaughterhouse, Billen

FREDERICIA
12.00 Frokostjazz, Det Bruunske Pakhus
19.00 A Tribute To Patsy Cline, Fredericia Teater
22.00 Club Heretic, Det Bruunske Pakhus

FREDERIKSHAVN
20.00 Poul Krebs & Små Sensationer, Frederikshavn Gymnasium

HELSINGØR
22.00 Stonefree, Gæstgivergården

HERNING
12.00 Viborg Big Band, Fermaten

HJØRRING
23.00 Eric Clapton Jam, Cafe Ciffy

HOLBÆK
22.00 Chimbo's Revival, The Crown

NYBORG
21.00 Danser Med Drenge, Nyborg Idrætshal

ODENSE
20.00 M.Angel/Immortel/Moonspell, Rytmeposten
12.00 Brugt-plademesse, Rytmeposten
22.00 Thomas Clausen/Celso Mendes band, Badstuen

RANDERS
21.00 Steve Goodmann, Tante Olga
22.00 Bo Stief Chasing Dreams, Cafe Hatten
23.00 Peter Smith, Tante Olga

ROSKILDE
11.00 Jazz Friends, Arkaden
21.00 Espe, Swaninn

STRUER
21.00 Konkhra + Grope, Folkets Hus

SØNDERBORG
21.00 Kode, Sønderborghus

TAASTRUP
18.45 Karsten Kabell, Medborgerhuset

VEJLE
20.00 Henrik Volf, Landmanden
23.00 T-Birds, Kridthuset

AALBORG
21.00 Grease-Show, Skråen

SØNDAG 8

KØBENHAVN
15.30 Køngerskov Jazz Trio, Kruts Karport
16.00 Det Hemmelige Big Band, Gimle
20.00 Björk + Goldie, Det Blå Pakhus
20.30 Thomas Clausen-Celso Mendes, JazzHouse
22.00 LP Simonsen, Mojo

ÅRHUS
20.00 Magisk Show,Kongreshuset
15.00 Niels Flipper Stewart Trio, Musikhusets Cafe

MANDAG 9

KØBENHAVN
20.00 Lloyd Cole, Pumpehuset
22.00 Blues Mobile, Mojo

TIRSDAG 10

KØBENHAVN
20.00 Clawfinger, Den Grå Hal
20.00 Chimbo's Revival, KB Hallen
20.30 Radioens Big Band, Jazzhouse
21.00 Mary Me Josef, Rust
21.30 Sting Jam, Barcelona
22.00 Lending-Biceps, Mojo

ÅRHUS
21.30 Frontline Assembley/Cubanate, Musikteateret

AALBORG
21.00 Harbeck Kvartet,Studenterhuset

ONSDAG 11

KØBENHAVN
20.00 Morbid Angel/Moonspell/Coitus Interuptus, Pumpehuset
21.00 Impotators, Loppen
22.00 Ken Damkiers Blues Trio, Mojo

ÅRHUS
21.00 Club Havana, Musikcafeen
22.00 Meshuggah, Musikteateret
22.00 Trio De Janeiro, Gyngen

AALBORG
22.00 Chimbo's Revival, Fru Jensen

TORSDAG 12

KØBENHAVN
20.00 Mad Professor, Rockmaskinen
20.00 K.Schønning, Ny Carlsberg Glyptotek
20.30 Radioens Big Band, JazzHouse
21.00 Dead Moon/H-Blockx, Loppen
21.00 Sam Mitchell Trio, Rust
21.00 Inge Andersen Swingtet, Blågårds Apotek
22.00 Psykopaterne, Jagtvej 69
22.00 The Jerk Family, Klaptræet
22.00 Junior Jam, Mojo
22.30 Clements Blue Corner, Park

ÅRHUS
21.00 Funky Elephant, Musikcafeen
22.00 Acoustic World Jam, Æsken

FREDERICIA
21.15 Danser Med Drenge, Fredericia Teater

HOLSTEBRO
21.00 Poul Krebs & Små Sensationer, Kielgasten

KOLDING
22.00 The Keatons, Pitstop

ODENSE
21.00 Tomski Beat/Drømmefabrikken, Rytmeposten
19.00 Scum Club, Badstuen
20.00 Kim Larsen, Brandts Klædefabrik

RANDERS
23.00 Mek Pek Party Band 2, Tante Olga

VARDE
22.00 Chimbo's Revival, Det Lille Apotek
AALBORG
21.00 Kristensen Band/m.Master
Fatman, Studenterhuset

FREDAG 13

KØBENHAVN
20.00 Heroes del Silencio, Alexandra
21.00 Strawberry Slaughterhouse, Pumpehuset
21.00 Keith Hopcroft + Nell Stanford, Cafe Svejk
21.00 The Clowns, Pandemonium
21.00 H-Block, Loppen
21.00 Kasper Søeborg, Cafe Cikaden
21.00 Hans Leonardo & Hans Knudsen, Blågårds Apotek
21.00 Hybris, Backfisch
21.30 Jens Winther Group, JazzHouse
22.00 Jungle splash, Eigens Ballroom
22.00 M.Nordsø Band, Blågården
22.00 Rasputins, Rock Ama'r
22.00 LP Bluesband, Mojo
24.00 Nikolaj Bentzons Brotherhood, Park
ÅRHUS
21.00 Frozen Sun/Nogatory/Inflatable Fun, V58
21.00 Club 100%, Musikcafeen
21.30 The Shout, Musikteateret
22.00 Worlddisc, Æsken
24.00 The Savage Affair, Blitz
ASSENS
22.00 The Dimes, Discotek Lillebækt
FREDERICIA
22.00 Keatons, Det Bruunske Pakhus
GREVE
20.00 Majbritte Ulrikkeholm, Portalen
HADERSLEV
21.00 Henrik Volf, Huset
HILLERØD
19.00 Spacey Daisy/Blue Junction/Frenchbread
Hips/Sing Sing, Støberihallen
HOLSTEBRO
22.00 Die Herren, Skt.Jørgen`s
HORSENS
21.00 Round Sound/Sugar Caine, Nørregade 51
KOLDING
22.00 Bo Stief Chasing Dreams, Pitstop
LYNGBY
21.00 Impotators/Silo, Templet
RANDERS
22.00 Per Kristensen, Cafe Hatten
23.00 Turgid Funk, Tante Olga
23.00 Chimbo's Revival, Sherlock Holmes
ROSKILDE
22.00 Tony Millett, Swaninn
SILKEBORG
21.00 Kode, Rampelys
SKØRPING
21.00 Poul Krebs & små sensationer, Skørping Hallen
VEJLE
20.30 Rockwell/Lundgaard Revisited, Paraplyen
23.00 The Works, Kridthuset
VIBORG
20.00 Danser Med Drenge, Tinghallen
AALBORG
15.00 Jazz-Jam, Studenterhuset
21.00 BLT, Skråen
21.00 Tomski Beat/Drømmefabrikken, Revolution
HADERSLEV
21.00 Thing + supp., Panic
LYNGBY
21.00 Importators, Templet

LØRDAG 14

KØBENHAVN
21.00 Yellow Bellis, Funke
21.00 Skin To Skin, Loppen
21.00 Majbritte Ulrikkeholm, Pumpehuset
21.00 Anne Bard, Cafe Svejk
21.00 Uri Caine Trio, JazzHouse
21.00 Chægs Blues Band, Blågårds Apotek
21.30 Louise Nordby Quartet, Barcelona
22.00 Buttnaked Dance Club, Eigens Ballroom
22.00 Kenn Lending Bluesband, Rock Ama'r
22.00 Junior'n'Brown, Mojo
24.00 Nikolaj Bentzons Brotherhood, Park
ÅRHUS
14.00 TAO, Musikhusets Cafe
20.00 Repertory Quartet, Musikhuset
21.00 Bobenga, Musikcafeen
21.30 H-Blockx, Musikteateret
22.00 Continental Heat, Æsken
23.00 Milo-z, Blitz
ESBJERG
20.00 Henrik Volf, Højskolen
21.00 The Savage Affair, Multihuset
FARUM
21.00 Guns`n R.Jam, Billen
FREDERICIA
18.00 Løvjaldsjazzbal, Det Bruunske Pakhus
GIVE
22.30 Chimbo's Revival, Dalton
HERNING
12.00 The Real NOL 4, Fermaten
HILLERØD
19.00 Konkhra/Undulant/Negativ Silence/Coitus Interruptus, Støberihallen
HILLEØD
20.00 Konkhra + Coitus Interuptus, Saxen-Støberihallen
IKAST
23.30 The Dimes, Inn Side
ODENSE
21.00 Rock for Bosnien, Badstuen
RANDERS
21.00 Shirtsville, Tante Olga
ROSKILDE
21.00 Strawberry Slaughterhouse, Gimle
RUDKØBING
17.00 Danser Med Drenge, Langelandshallen
SØNDERBORG
21.00 Importators, Sønderborghus
SKANDERBORG
21.00 Poul Krebs & små sensationer, Skanderborg Realskole
SØNDERBORG
21.00 Impotators, Sønderborghus
VEJLE
23.00 Magi i Luften, Kridthuset
VILHELMSBORG
14.00 Mister Jack & the Daniels, Vilhelmsborg Ridehal

SØNDAG 15

KØBENHAVN
15.30 P.H. Five, Kruts Karport
20.30 Jesper Lundgaard Repertory Quartet, JazzHouse
22.00 Jensen-Krausmann, Mojo
FREDERICIA
20.00 Titicaca, Det Bruunske Pakhus
HERNING
12.00 Pladebørs, Fermaten
LØGUMKLOSTER
20.00 Poul Krebs & små sensationer, Klosterhallerne
VIBORG
21.00 H-Block, Paletten

MANDAG 16

KØBENHAVN
22.00 Homesick Mac, Mojo
ÅRHUS
14.00 Anja Fønss Duo, Musikhusets Cafe
HERNING
14.00 TPS, Fermaten

TIRSDAG 17

KØBENHAVN
21.00 Crazy Call Buddha, Rust
21.30 Organizers, Barcelona
22.00 Banks-Jacoby, Mojo
ÅRHUS
22.00 Peter Vuust Quartet, Gyngen
SKIVE
21.00 Chimbo's Revival, Chaplin

ONSDAG 18

KØBENHAVN
20.00 Foo Fighters, Pakhus 11
20.30 Klavs Ignatzek Quintet, JazzHouse
21.00 Hagfish, Loppen
21.30 Clements Blue Corner, Barcelona
22.00 Cottonplant Bluesband, Mojo
ÅRHUS
16.00 Trio Rococo, Musikteateret
21.00 Club Havana, Musikcafeen
AALBORG
21.00 Nerve, 1000 Fryd
22.00 Chimbo's Revival, Fru Jensen

TORSDAG 19

20.00 The Levellers/Compulsion, Den Grå Hal
20.30 Carsten Dahl Trio, JazzHouse
21.00 Himmelhesten, Blågårds Apotek
21.00 Danser Med Drenge, Pumpehuset
21.00 Collective Souls, Rust
21.00 De Buur, Loppen
22.00 On Trial/Mold, Rock Ama'r
22.00 Junior Jam, Mojo
22.00 Spy Nation, Klaptræet
22.30 Burning Red Ivanhoe, Park
ÅRHUS
21.00 Uno Mundo, Musikcafeen
21.30 Harvest Moon, Musikteateret
22.00 Dub Wise, Æsken
22.30 Chimbo's Revival, Flintstone
23.00 Scott Maddox, Blitz
FREDERICIA
22.00 Grope, Det Bruunske Pakhus
FREDERIKSHAVN
22.00 Erik Clapton Jam, Garagen

HUSETS MUSIKTEATER OKTOBER
TI. 3. YOUNG GODS (CH)
OK. 4. PURE IRISH DROPS '95 (IRL)
TI. 10. FRONTLINE ASSEMBLY (USA)
OK. 11. MESHUGGAH (S)
FR. 13. THE SHOUT
LØ. 14. H-BLOCKX (D)
OK. 18. TRIO ROCOCO
TO. 19. HARVEST MOON
FR. 25. STRAWBERRY SLAUGHTERHOUSE
LØ. 21. HOWE GELB (USA)
TO. 26. LE FREAK
GAFFA
MUSIKTEATERET · HUSET · VESTER ALLÉ 15 · 8000 ÅRHUS C. · TLF. 8612 0044 kl. 10

Klaus Schønning
GLYPTOTEKET -12. OKT.
BILLETnet - 38 88 70 22 & på alle posthuse

ET Promotion Proudly Presents:
K.B.HALLEN
Fredag 6.oktober kl.20
RITCHIE BLACKMORE'S RAINBOW
+ MILKY
KR. 175 + gebyr
Lørdag 7. oktober kl. 20
MOTORHEAD
+ CATHEDRAL
KR. 160 + gebyr
Lørdag 21. oktober kl. 20
BLACK SABBATH
+ TIAMAT
KR. 175 + gebyr
Torsdag 2. november kl. 20
IRON MAIDEN
KR. 185 + gebyr
ALEXANDRA
Fredag 13. oktober kl. 20
HEROES DEL SILENCIO
KR. 120 + gebyr
Lørdag 21. oktober kl. 20
SAGA
KR. 120 + gebyr
Fredag 3. november kl. 20
JOHN MAYALL AND THE BLUES BREAKERS
KR. 140 + gebyr
CIRKUSBYGNINGEN
Søndag 19. november kl. 20
GINO VANNELLI
Kr. 115-235 + gebyr
Billetter:
Billetnet - 38 88 70 22
HMV, Strøget · 33 93 14 32
Tivolis Billetcenter · 33 15 10 13
Powerhouse · 33 13 03 47

HERNING ROCK
»DANMARKS TØRRESTE FESTIVAL«
Clawfinger (S/N)
Collective Soul (US) · Gun (SKOTL)
Inside The Whale (DK) · Freak Kitchen (S) · Howe Gelb (US) · Johnny Madsen Band (FANØ) · Scott Maddox (US) · Strawberry Slaughterhouse · Mikkel Nordsø Band · Harvest Moon · Hotel Hunger · Savage Affair · Burnin Red Ivanhoe · Odd Gallery · Greene · Blachman Thomas · Per Kristensen Band · Die Unfruchtbare Äpfelbaum Im Hintergarten · The Taming Power Of The Small
m.fl.
Billetter:
Kongrescentret: 97 21 13 33
Aarhus Billetbureau: 86 13 05 44
Stereo Studio, Herning: 97 21 22 81
Stereo Studio, Århus: 86 18 30 35
Partoutkort:
kr. 390,-
Fredag 20. oktober kl. 16.00-02.30
Lørdag 21. oktober kl. 14.00-02.30
Arrangeret af Musikhuset Fermaten og Herning Kongrescenter i
HERNING KONGRESCENTER
ØSTERGADE 37 · 7400 HERNING
- midt i Herning
Carlsberg Hovedsponsor
GAFFA SCANDIC FEDERBRÆD STEREO STUDIO

BLITZ

Onsdag 4. oktober • Forsalg • Dørene åbnes kl. 21
LISA NILSSON
Torsdag 5. oktober • Fri entre indtil 00.30
PER KRISTENSEN BAND
Fredag 6. oktober
MAJBRITTE ULRIKKEHOLM
Lørdag 7. oktober
THE HOAX
Torsdag 12. oktober • Fri entre indtil 00.30
SE DAGSPRESSEN
Fredag 13. oktober
SAVAGE AFFAIR
Lørdag 14. oktober
MILO-Z
Torsdag 19. oktober • Fri entre indtil 00.30
SCOTT MADDOX
Fredag 20. oktober
KING KANE
Lørdag 21. oktober
BURNING RED IVANHOE
Torsdag 26. oktober • Fri entre indtil 00.30
A WONDERFUL GARDEN
Fredag 27. oktober
WORLD OF LEATHER
Lørdag 28. oktober
BIG LIGHT

KLOSTERGADE 34 • 8000 ÅRHUS C • 86 19 10 99
DØRENE ÅBNES SÆDVANLIGVIS KL. 23 • ALDERSGRÆNSE 20 ÅR
FORSALG : CAFE EIFEL 86 20 15 66 & HMV 86 13 73 75
CERES - støtter kulturen

Impetators

PERFECT DAY TOUR

07.09. Vejlby Riskov Hallen
08.09. Blue Note Åbenrå
15.09. Thisted Gymnasium Thisted
23.09. Ribus Esbjerg
29.09. Rampelys Silkeborg
11.10. Loppen København
13.11. Templet Lyngby
14.10. Sønderborghus Sønderborg
20.10. Roadhouse Roskilde
21.10. Se Dagspressen
02.11. Musikcafeen Århus
02.11. Von Hatten Randers
04.11. Brunske Pakhus Fredericia
10.11. Musik 25 Hadersley
11.11. Scum Club Odense
16.11. Stengade 30 København
17.11. Polyjoint Lyngby
24.11. Sysseltinget Hjørring
25.11. Paraplyen Vejle
07.12. Rock Amager København
08.12. Viften Rødovre
09.12. Slotsbio Hillerød
21.12. Pitstop Kolding
26.12. Rytmeposten Odense

KICK music ÅRETS GROOVE-METAL CD UDE NU
Kick Music Tlf: 4465 1413 • Booking: Offbeat Tlf: 8618 2412 OFF-BEAT PRODUCTIONS

International Concert Organisation presents:

WORLD OF LEATHER
25/10 Rust, København
26/10 Rytmeposten, Odense
27/10 Blitz, Århus

THE STRANGLERS
Eneste koncert i Skandinavien
20/11 DEN GRÅ HAL
Bill.: Sex Beat, Baden Baden.
Hør også det seneste album: "About Time"
When recordings!/Dist. Kavan

INCOGNITO
21/11 DEN GRÅ HAL
BilletNet: 38 88 70 22

GAFFA KALENDEREN

KOLDING
22.00 Strawberry Slaughterhouse, Pitstop

ODENSE
22.00 The Jazzy Dreamers, Badstuen

RANDERS
22.00 Stream Jam, Tante Olga

RINGSTED
20.00 Poul Krebs & små sensationer, Ringsted Kongrescenter

ROSKILDE
22.00 Kim Zachariasen, Swaninn

SVENDBORG
21.00 Beat The Meetles, Børsen

FREDAG 20

KØBENHAVN
20.00 Bush, Pumpehuset
21.00 The Savage Affair, Loppen
21.00 Troels Jensen + Hans Jacob, Cafe Svejk
21.00 Margrethe Björklund, Pandemonium
21.00 Detest/Suppeort, Backfisch
21.00 The Flirts, Cafe Cikaden
21.00 Peter Querling, Blågårds Apotek
21.00 True Fiction, Gimle
21.30 New Jungle Orchestra, JazzHouse
21.30 Organic Paste feat, Barcelona
22.00 Jungle Splash, Eigens Ballroom
22.00 Savage Affair, Loppen
22.00 Mississippi Delta Blues, Rock Ama'r
22.00 Stonefree, City rock Scala
22.00 Chicago Express, Mojo
24.00 D & The Superfunk, Park

ÅRHUS
20.00 Allan Olsen Solo, Kongreshuset
21.00 Baal, Musikcafeen
21.30 Strawberry Slaughterhouse, Musikteateret
22.00 Blues Fredag, Gyngen
22.00 Dub Wise, Æsken
23.00 King Kane, Blitz

FREDERICIA
21.00 Frimer Band, Det Bruunske Pakhus

FREDERIKSHAVN
23.00 Chimbo's Revival, Q's Kapel

HADERSLEV
20.00 East Of Eden, Klub 25

HELSINGØR
20.00 Majbritte Ulrikkeholm, Toldkammeret

HERNING
16.00 Herning Rock, Herning Kongres Center
17.00 Harvest Moon, Herning Kongrescenter
23.00 Johnny Madsen, Herning Kongrescenter

KOLDING
23.00 King Of Pain, Pitstop

NØRRESUNDBY
20.30 Sleep Walkers/Delhi Download/Blaxploitation, Stationen

ODENSE
22.30 Spy Nation, Kong Græs

RANDERS
22.00 Uno Mundo, Tante Olga
22.00 Cell Block 7, Cafe Hatten

ROSKILDE
21.00 Impotators, Roadhouse
22.00 Kim Zachariasen, Swaninn

SKIVE
20.00 Danser Med Drenge, Skive Kultur- og Kongrescenter

SLAGELSE
20.00 Poul Krebs & små sensationer, Slagelse Musikhus

TAASTRUP
20.30 Super Fly, Medborgerhuset

VEJLE
23.00 Soul Patrol, Kridthuset

VORDINGBORG
21.00 Rock'n'Roll Ekspressen, Cafe Anden

AALBORG
23.30 Eric Clapton Jam, Fru Jensen

LØRDAG 21

KØBENHAVN
15.00 Tina Nørlev & Rytmerødderne, Jazzhouse
20.00 Saga, Alexandra
20.00 Black Sabbath, K.B.Hallen
20.00 The Pogues, Pumpehuset
20.00 Blur, Falkonerteatret
21.00 Major Gosip, Funke
21.00 Delicado, Blågårds Apotek
21.00 Peter & de Andre Kopier, Rust
21.30 Væring-Stenson-Vinding-Riel, JazzHouse
21.30 Spy Nation, Barcelona
22.00 Mercery Rev, Loppen
22.00 Harvest Moon, Rock Ama'r
22.00 Chicago Express, Mojo
22.30 Kenn Damkiers Bluesband, Mojo
24.00 D & The Superfunk, Park

ÅRHUS
21.00 Sunset Tranceclub, Musikcafeen
21.30 Howe Gelb, Musikteateret
22.00 East Of Eden, Gyngen
22.00 Katamanto Highlife, Æsken
23.00 Burning Red Ivanhoe, Blitz

AMAGER
21.00 Harvest Moon, Rock amager

FARUM
21.00 Sam Michell, Billen

FREDERICIA
12.00 Frokostjazz, Det Bruunske Pakhus
21.00 Kind Of Jazz, Det Bruunske Pakhus

GRENÅ
22.00 Chimbo's Revival, Rembrandt

HERNING
12.00 River Band, Fermaten
14.00 Herning Rock-Impotators/Howe Gelb/Inside The Whale, m.fl, Herning Kongres Center

HILLERØD
21.00 Poul Krebs & små sensationer, Støberihallen

HOLBÆK
22.00 The Dimes, Depotet

KIRKEHYLLINGE
21.30 Danser Med Drenge, Kirkehyllingehallen

ODENSE
19.00 Majbritte Ulrikkeholm, Magasinet
23.30 Eric Clapton Jam, Musikhuset

RANDERS
23.00 Soul Meeting, Tante Olga

ROSKILDE
11.00 Kim Zachariasen, Arkaden
22.00 Valdsgård`s Band, Swaninn

VIBORG
21.00 Beat The Meetles, Latiner Ly

SØNDAG 22

KØBENHAVN
15.30 Cyklus Jazz Trio, Kruts Karport
21.00 Howe Gelb, Rust
21.30 Aske Jacoby, Alex Riel m.fl., Barcelona
21.30 Bo Stief Chasing Dreams, JazzHouse
22.00 Mississippi Delta Blues, Mojo

ÅRHUS

FREDERICIA
15.00 Ove Bager, Det Bruunske Pakhus

ODENSE
20.00 Poul Krebs & små sensationer, Odense Koncerthus

MANDAG 23

KØBENHAVN
22.00 Mississippi Delta Blues, Mojo

HILLERØD
20.00 Walter Trout Band, Støberihallen

ODENSE
21.00 Howe Gelb, Rytmeposten

SKØRPING
20.00 Danmarks Radios Bigband, Kinorevuen

TIRSDAG 24

KØBENHAVN
20.30 Ib Glindemans Orkester, JazzHouse
21.00 Nerve, stengade 30
21.00 The Bevis Frond, Rust
21.00 Bluetones, Loppen
21.30 Music Spoken Here, Barcelona
22.00 Cold Shot, Mojo

ÅRHUS
21.00 Dans Med Døden, Musikcafeen

HOLBÆK
21.00 Walter trout, Elværket

ONSDAG 25

KØBENHAVN
20.30 Deborah Brown-James Wiliams Duo, Jazzhouse
21.00 Walter Trout, Pumpehuset
21.00 World Of Leather, Rust
21.00 Body Bag, Loppen
22.00 Paul Banks m.fl., Mojo

ÅRHUS
21.00 Club Havana, Musikcafeen

ODENSE
21.00 Bevis Frond, Rytmeposten

TORSDAG 26

KØBENHAVN
20.30 Benjamin Koppel Kvartet, JazzHouse
21.00 Per Kristensen Band, Loppen
21.00 Christian Sievert, Blågårds Apotek
21.00 Nancy Sinatra & Lee Hazelwood Show, Rust
21.00 Per Kristensen Band, Loppen
22.00 Catwalk, Jagtvej 69
22.00 Barfeeders, Rock Ama'r
22.00 Junior Jam, Mojo
22.30 Jacob Elvstrøm Quartet, Park

ÅRHUS
21.00 Funky Elephant, Musikcafeen
21.30 Le Freak, Musikteateret
22.00 Cafe Orientale, Gyngen
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
23.00 A Wonderful Garden, Blitz

ESBJERG
21.00 Strawberry Slaughterhouse, Multihuset

FÅBORG
23.00 Chimbo's Revival, Kinografen

KOLDING
22.00 Strange Party Orchestra, Pitstop

ODENSE
21.00 Beat The Meetles, Musikhuset
21.00 Walter Trout, Magasinet
21.00 World Of Leather, Rytmeposten

ROSKILDE
20.00 Majbritte Ulrikkeholm, Roadhouse

ROSKILDE
22.00 Tony Millett, Swaninn

FREDAG 27

KØBENHAVN
21.00 Børge Biceps Duo, Cafe Svejk
21.00 Sunny Side Lane, Cafe Cikaden
21.00 Verdensorkesteret, Blågårds Apotek
21.00 O.K. Kings, Pandemonium
21.00 Spoonbait In Jaw/Sweet Pain, Medborgerhuset Blågården
21.30 The Baltic Quartet, JazzHouse
22.00 Burning Red Ivanhoe, Loppen
22.00 Muddy Boys, Rock Ama'r
22.00 Neil Young Jam, klaptræet
22.00 Sam Mitchell, Mojo
24.00 Bass & Trouble, Park

ÅRHUS
21.00 The Bushpilots, Musikcafeen
21.00 Tricky, Ridehuset
21.00 Ragga Dance Hall, Æsken
22.00 Music Spoken Here, Gyngen
24.00 World Of Leather, Blitz

ASSENS
23.00 Chimbo's Revival, Discotek Lillebælt

FREDERICIA
21.00 Harvest Moon, Det Bruunske Pakhus

HADERSLEV
21.00 Passion Orange, Aktivitetshuset

HELSINGØR
20.00 The Savage Affair, Toldkammeret

HJØRRING
21.00 Henrik Volf, Cafe Ciffy

HOLTE
21.00 Rock'n'Roll Ekspressen, Holte Kro

HORSENS
21.00 Uno Mondo, Nørregade 51

HØRSHOLM
21.00 Danser Med Drenge, Trommen

KOLDING
24.00 Ludo X, Pitstop

NYBORG
21.00 Walter Trout, Nyborg Idrætsparkhal

ODENSE
21.00 Beat The Meetles, Musikhuset
21.00 Strawberry Slaughterhouse, Magasinet
22.00 Big Light, Badstuen

RANDERS
22.00 Boys Are Back In Town, Cafe Hatten
23.00 Shout, Tante Olga

ROSKILDE
22.00 Tony Millett, Swaninn

VEJLE
24.00 Third Stone From The Sun, Kridthuset

AALBORG
15,00 Jazz-Jam

HADERSLEV
21.00 Passion Orange, Panic

LØRDAG 28

KØBENHAVN
21.00 Swallow This, Funke
21.00 Nice Device, Pumpehuset
21.00 East Of Eden, Café Kellerdirk
21.00 Die Herren, Støberihallen
21.00 Sexy Chocolate, Blågårds Apotek
21.00 Dylan Revisited, Indre By Medborgerhus
21.00 2 års fødselsdag, Pandemonium
21.30 Bonnie Ray Jam, Barcelona
21.30 Brasilian Heart, JazzHouse
22.00 Buttnaked Dance Club, Eigens Ballroom
22.00 Fläsk Kvartetten, Loppen
22.00 Bluestrain, Mojo
24.00 Bass & Trouble, Park

ÅRHUS
12.00 Århus Folkemusikskole, Musikhusets Cafe
21.00 Club 100%, Musikcafeen
23.00 Big Light, Blitz

BILLUND
21.00 Mister Jack & The Daniels, Hotel Propellen

FREDERICIA
21.00 Walter Trout, Fredericia Teater

HERNING
12.00 Neanders Jazzband, Fermaten
22.00 Majbritte Ulrikkeholm, Fermaten

HILLERØD
21.00 Die Herren, Støberihallen

HJØRRING
21.00 Henrik Volf, Cafe Ciffy

HOLBÆK
23.00 Eric Clapton Jam, Depotet

KOLDING
21.00 Passion Orange, Pitstop

ODENSE
21.00 Beat The Meetles, Musikhuset

RANDERS
22.00 Spacehead, Tante Olga

ROSKILDE
11.00 Paddy`s Pint, Arkaden
21.00 Inside the Whale, Roadhouse
21.00 Espe, Swaninn
21.00 Harvest Moon, Gimle

RØNNE
22.00 Per Kristensen Band, Bornholms Musikhus

SVENDBORG
22.00 Chimbo's Revival, Crazy Daisy

TØNDER
21.00 Danser Med Drenge, Tønder Kulturhus

VEJLE
12.30 Swing CatÔs, Kridthuset

VIBORG
21.30 Sam Mitchell Trio, Paletten

SØNDAG 29

KØBENHAVN
15.30 Salt & Pepper Quartet, Kruts Karport
21.00 Grant Hart, Rust
22.00 Musikorkesteret, Mojo

HJØRRING
21.00 Walter Trout, sysseltinget

KALENDER-DEADLINE 19.10.95

musikrubrikker

HØJSKOLER

KUNST ARKITEKTUR DESIGN

- OG 24 ANDRE FAG FÅ EN BROCHURE!

KRABBESHOLM HØJSKOLE
7800 SKIVE TLF 97520227

HØJSKOLEN PÅ SAMSØ

KUNST
MUSIK
JOURNALISTIK

86590411

Ta' på højskole NU!

8 uger fra

Fagtilbud:
musik med sammenspil,
journalistik på PC, tekstil,
sport og svømning.
Ring efter skolebrochure

Elbæk
Folkehøjskole
8700 Horsens
Tlf. 75 66 90 55

BANDS SØGES

Whizkids
søger bands til
"Club Nightsly"
Ring 86 18 38 00

PLADESELSKABER

MCA
MCA Music Entertainment A/S
Esplanaden 46 • 1263 København K.
Tel. 33 912110 Fax. 33 913110
e-mail : mcadk.na@pip.dknet.dk

GRAFISK DESIGN

Buddha Graphix™
86 12 53 26

STUDIER

AMP
RECORDING STUDIE
CD, LP, SINGLE DEMO
OPTAGET I ET PROFESSIONELT
24-SPORS DIGITALSTUDIE.
TLF. 74 42 27 15 · 74 42 65 07

BIRDLAND
RECORDING STUDIO
86 25 50 00
I.P. JACOBSENSVEJ 35
8230 ÅBYHØJ

FE SOUND RECORDING
32 spor kombineret med
64 MIDI-spor og delvist
computermix.
FE Sound Recording
Tlf. 86 15 64 82 - 86 15 83 59

16-spors Fostex udlejes
Professionel 16-spors båndoptager med
dolby S og remote control -
udlejes uden fører.
Eventuelt med mixerpult og kabler.
Tlf. 86 12 09 93

TRANSPORT

BANDBUS UDLEJES
TIL 7 PERSONER
40 58 11 82

BAND-FLYTTE-BILER
Udlejes uden fører
DRUM CITY
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12

BAND-BUS X
UDLEJES
Med eller uden chauffør
IdeBusRejser 8686 9333

ØVELOKALER

PROF. SESSION-ØVELOKALE
evt. m. backline.
Udlejes på dag eller ugebasis.
DRUM CITY
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12

Fajabefa-Århus
udlejer øvelokaler
og PA-anlæg til
nogle af Århus'
billigste priser.
Info på 86106633

LYD & LYS

POWER SUPPLY PA
LYDDESIGN & UDLEJNING AF
PROFESSIONELT LYD- OG LYSUDSTYR
VESTERGADE 13E • DK 9900 FREDERIKSHAVN
TLF. 98 43 23 08 • BILTLF. 30 99 51 12
KVALITET! -TYD SELV KODEN:
SOUNDTRACS MEGAS & SOLO, EV MT2,
AMCRON, HARRISON, CROWN, YAMAHA,
DRAWNER, DYNACORD, FURMAN, AKG,
SENNHEISER, EV O.S.V.
FLYVEGREJ, TEATERGREJ, TRANSPORT M.M.

UDLEJNING, SALG OG
SERVICE AF PROFESSIONELT
LYD- & LYS-ANLÆG TIL:
KONCERTER
TURNÉER
FESTIVALER
SKOLER
DISKOTEKER
LYD & LYS
DANSK LYD & LYS UDLEJNING
NØRREVOLDGADE 4 - 5000 ODENSE C
66 11 38 06

LYDANLÆG
UDLEJNING
- Fra sanganlæg til kæmpe udendørs arrangementer
- Fra konferencer til rock'n'roll
- Professionel og individuel kundebetjening

RS AUDIO RENTAL
-the professionals
Søren Frichsvej 3 · DK-8000 Århus C
tel. 86137177 / 30866777 · fax 86138677

DPA SOUNDCO
31 356100
86 147055
Meyer Sound - Crown
Soundcraft - Crest- JBL
ElectroVoice - Yamaha
PROFESSIONEL LYDUDLEJNING

DANSK AUDIO TEKNIK
PROFESSIONEL
SALG OG UDLEJNING
AF LYD OG LYS
KLOSTERGADE 68
8000 ÅRHUS C
TLF. 86 13 68 10
FAX 86 19 84 42

INSTRUMENTER

WANTED

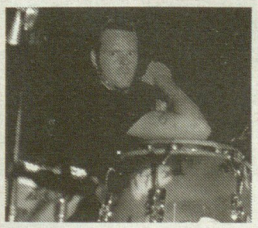

UFFE ISAKSEN
· SKO & TORP · LIS SØRENSEN ·
· HELMIG BROS · MONIQUE ·
Sidst set set i...
DRUM CITY
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12

INSTRUMENTER

Fender®
FENDER CENTER

American Standard Strat	RING
American Standard Tele	RING
American Standard Jazz Bass	RING
Mexico Standard Strat	RING
Mexico Standard Tele	RING
Mexico Standard Jazz Bazz	RING
Blues Deluxe Guitarcombo	RING
Blues Deville Guitarcombo	RING

Vores tilbud er så gode at vi ikke tør reklamere, så derfor...
RING!
STRINGS AND THINGS AND ROCK'N ROLL
ROCK CITY 86 12 75 22
GL. MUNKEGADE 8, DK-8000 ÅRHUS C

LARS GREEN MUSIK
Kogevej 40, 2630 Taastrup, Denmark
Tlf. 42 52 23 35, Fax 43 71 11 61

REJSER

KONCERTREJSER

9/10	RED HOT CHILI PEPPERS, Hamborg	kr. 495,-
21/10	BLACK SABBATH, Kbh.Kr.	565,-
21/11	TOTO, Ringsted	Kr. 595,-
8/12	SIMPLEY RED, Göteborg	Kr. 495,-

Samt kommende koncerter med fx. AC/DC
Billetter til koncerter i udlandet fremskaffes
KARSTENS KONCERTREJSER
Tlf.98 33 74 82 Fax 98 33 77 50

BILLIGE FLYBILLETTER til hele verden

Bangkok	4.025,-
Bali	6.850,-
Hanoi	5.320,-
Phnom Penh	5.610,-
Mexico	4.355,-
Rio	5.470,-
Buenos Aires	5.410,-
Sydney	5.700,-
Nairobi	5.395,-
Johannesburg	5.000,-

inter-travel
Frederiksholms Kanal 2 - 1220 K
Lavpriser til alle verdensdele
33 15 00 77

LYKØNSKNINGER

Tilykke med dit bryllup Finn

hilsen
alle på GAFFA

AUDIO-KOPIERING

FE SOUND
Tlf. 86156482 · 86158359

tam
Cassette og CD
kopiering fra 1 til 2000.
(eneste af slagsen CD'er fra kr. 199/stk.)
CD tape mastering/
redigering.
Hurtig og billig service
Ring eller fax for prisliste:
TAM Studio
Svenstrupvænget 3
Tlf. 66 15 04 30
Fax 66 15 08 87

CD PRODUKTION
Vi hjælper jer med alt
vedr. produktion af
CD'er.
Min. 500 styk.
Ny lavere pris!
Ring og hør nærmere
INTER MUSIC
Telf. 86 54 56 77
Fax 86 54 56 99
Agent for den danske
CD fabrik:
DANDISC

DEMO-BÅND
er dit
MUSIK-VISITKORT
Realtime kopier fra DAT-bånd
-BASF tape
-transparente kassetter og boxe
Priser ved 100 stk.:
C-20 – 856, – kr.
C-30 – 920, – kr.
Labels i hvid eller farve, tryk med
band-navn og titler kr. 200,-
Cover i s/h incl. lay-out kr. 590,-
Levering ca. 1 uge
Priser incl. moms, ex. forsendelse
BIRKUM I/S
Strandvejen 112, 2900 Hellerup
Telf.: 3940 0993, Fax 3940 1670

NODER

The Doors
-Complete Music

ROCKBIBLIOTEKET
Sjællandsgade 92
8000 Århus C
Tlf. 86 12 98 99

RUBRIKOVERSIGT

AUDIOKOPIERING
BILLETTER
BOOKING
BØRNEMARKED-
CAFÉER
CD PRODUKTION
DESIGN
FANKLUBBER
FORLAG
FOTOGRAFER
HELSE
HIFI
HØJSKOLER
INSTRUMENTER
JOBS
KONCERTER
LYD & LYS
MERCHANDISE
MUSIKBLADE
MUSIK STUDIER
MUIKKONTAKT
NODER
PIZZA
PLADEJAKKERE
PLADESKABE
PLADESELSKABER
RADIOSTATIONER
REJSER
REPARATION
ROADIES
SPILLESTEDER
SPISESTEDER
STUDIER
TRANSPORT
SKO
SPORT
TATOVERING
TØJBUTIKKER
UNDERVISNING
URE
ØVELOKALER

Book en plads i GAFFA's musikrubrikker og bliv set af *119.000 musikinteresserede læsere hver måned.
***Gallup 95**

Tekst priser
2 linier 100, – kr.
3 linier 125, – kr.
4 linier 150, – kr.
5 linier 175, – kr.

Færdige annoncer.
Pris pr. milimeter
8,50 kr.
Bredde: 40 mm
Rabatter: 6 x –
10% · 12 x – 20%

bestil nu!

telefon 86 12 98 99
telefax 86 18 92 22

"Der er masser af damer i byen i aften."

Wibroe, Duckert & Partners